

---

*Commissie burgerlijke vrijheden, justitie en binnenlandse zaken
Commissie vrouwenrechten en gendergelijkheid*

2023/0250(COD)

18.12.2023

AMENDEMENTEN 78 - 178

Ontwerpverslag

María Soraya Rodríguez Ramos, Javier Zarzalejos
(PE756.047v01-00)

Wijziging van Richtlijn 2012/29/EU tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ

Voorstel voor een richtlijn
(COM(2023)0424 – C9 0303/2023 – 2023/0250(COD))

Amendement 78
Maria da Graça Carvalho

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

(1) Om ervoor te zorgen dat slachtoffers van strafbare feiten passende informatie, ondersteuning en bescherming krijgen en kunnen deelnemen aan strafprocedures, heeft de Unie Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad aangenomen⁵⁴.

---

⁵⁴ Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ (PB L 315 van 14.11.2012, blz. 57).

Amendement

(1) Om ervoor te zorgen dat slachtoffers van strafbare feiten passende informatie, ondersteuning en bescherming krijgen en kunnen deelnemen aan strafprocedures, heeft de Unie Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad aangenomen⁵⁴.
Toegang tot deze rechten wordt verleend op een veilige manier die het risico op schade zo klein mogelijk houdt en herstel en toegang tot de rechter ondersteunt.

---

⁵⁴ Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ (PB L 315 van 14.11.2012, blz. 57).

Or. en

Amendement 79
Konstantinos Arvanitis

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 1

Door de Commissie voorgestelde tekst

(1) Om ervoor te zorgen dat slachtoffers van strafbare feiten passende informatie, ondersteuning en bescherming krijgen en kunnen deelnemen aan strafprocedures, heeft de Unie Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad aangenomen⁵⁴.

krijgen en kunnen deelnemen aan strafprocedures, heeft de Unie Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad aangenomen⁵⁴.

---

⁵⁴ Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ (PB L 315 van 14.11.2012, blz. 57).

---

⁵⁴ Richtlijn 2012/29/EU van het Europees Parlement en de Raad van 25 oktober 2012 tot vaststelling van minimumnormen voor de rechten, de ondersteuning en de bescherming van slachtoffers van strafbare feiten, en ter vervanging van Kaderbesluit 2001/220/JBZ (PB L 315 van 14.11.2012, blz. 57).

Or. en

Amendement 80

Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
namens de Verts/ALE-Fractie

Voorstel voor een richtlijn **Overweging 2 bis (nieuw)**

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(2 bis) Het recht op gelijke behandeling en non-discriminatie is een grondrecht dat verankerd is in de Verdragen en het Handvest van de grondrechten. Er moet voor worden gezorgd dat alle slachtoffers van strafbare feiten in de EU gebruik kunnen maken van bescherming zonder discriminatie op welke grond dan ook, zoals geslachtskenmerken, naast en in combinatie met de overige intersectionele gronden voor discriminatie die zijn vastgesteld of reeds zijn erkend in overweging 17 van Richtlijn 2012/29/EU.

Or. en

Amendement 81

Giuliano Pisapia, Maria Noichl

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 2 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(2 bis) Elke persoon die het slachtoffer is geworden van een poging tot een strafbaar feit moet als slachtoffer worden beschouwd. Hetzelfde moet gelden voor minderjarigen die getuige zijn geweest van geweld vanwege hun bijzondere kwetsbaarheid in verband met het emotionele trauma dat is veroorzaakt door de blootstelling aan daden van geweld.

Or. en

Amendement 82
Livia Járóka

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 3

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(3) Om slachtoffers probleemloos werkende en moderne middelen te bieden voor het uitoefenen van hun rechten moeten de lidstaten **het voor** slachtoffers **mogelijk maken om** elektronisch **te** communiceren met de nationale bevoegde autoriteiten. Slachtoffers moeten de mogelijkheid hebben om elektronische hulpmiddelen te gebruiken om informatie te ontvangen over hun rechten en over hun zaak, om aangifte te doen van een strafbaar feit en anderszins te communiceren met bevoegde autoriteiten en hulpdiensten via communicatie- en informatietechnologieën. Slachtoffers moeten de communicatiemethode kunnen kiezen, en de lidstaten moeten dergelijke communicatie- en informatietechnologieën aanbieden als alternatief voor de standaardcommunicatiemethoden, zonder deze echter volledig te vervangen.

(3) Om slachtoffers probleemloos werkende en moderne middelen te bieden voor het uitoefenen van hun rechten moeten de lidstaten **ervoor zorgen dat** slachtoffers **ook** elektronisch **kunnen** communiceren met de nationale bevoegde autoriteiten. Slachtoffers moeten de mogelijkheid hebben om elektronische hulpmiddelen te gebruiken om informatie te ontvangen over hun rechten en over hun zaak, om aangifte te doen van een strafbaar feit, **om, indien mogelijk, bewijsmateriaal in te dienen** en anderszins te communiceren met bevoegde autoriteiten en hulpdiensten via **betrouwbare en veilige** communicatie- en informatietechnologieën. Slachtoffers moeten de communicatiemethode kunnen kiezen, en de lidstaten moeten dergelijke communicatie- en informatietechnologieën aanbieden als alternatief voor de standaardcommunicatiemethoden, zonder

deze echter volledig te vervangen. **Deze communicatiemiddelen en informatietechnologieën moeten bijvoorbeeld websites omvatten die informatie verstrekken in verschillende talen, geïntegreerde chats, of e-mailberichten en online-instrumenten die tegemoetkomen aan verschillende behoeften op het gebied van communicatie, bijvoorbeeld behoeften die te maken hebben met iemands leeftijd of handicap.**

Or. hu

Amendement 83
Maria da Graça Carvalho

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 3

Door de Commissie voorgestelde tekst

(3) Om slachtoffers probleemloos werkende en moderne middelen te bieden voor het uitoefenen van hun rechten moeten de lidstaten het voor slachtoffers mogelijk maken om elektronisch te communiceren met de nationale bevoegde autoriteiten. Slachtoffers moeten de mogelijkheid hebben om elektronische hulpmiddelen te gebruiken om informatie te ontvangen over hun rechten en over hun zaak, om aangifte te doen van een strafbaar feit en anderszins te communiceren met bevoegde autoriteiten en hulpdiensten via communicatie- en informatietechnologieën. Slachtoffers moeten de communicatiemethode kunnen kiezen, en de lidstaten moeten dergelijke communicatie- en informatietechnologieën aanbieden als alternatief voor de standaardcommunicatiemethoden, zonder deze echter volledig te vervangen.

Amendement

(3) Om slachtoffers probleemloos werkende en moderne middelen te bieden voor het uitoefenen van hun rechten moeten de lidstaten het voor slachtoffers mogelijk maken om elektronisch te communiceren met de nationale bevoegde autoriteiten. Slachtoffers moeten de mogelijkheid hebben om elektronische hulpmiddelen te gebruiken om informatie te ontvangen over hun rechten en over hun zaak, om aangifte te doen van een strafbaar **feit, om, indien mogelijk, bewijsmateriaal in te dienen** en anderszins te communiceren met bevoegde autoriteiten en hulpdiensten via **betrouwbare en veilige** communicatie- en informatietechnologieën. Slachtoffers moeten de communicatiemethode kunnen kiezen, en de lidstaten moeten dergelijke communicatie- en informatietechnologieën aanbieden als alternatief voor de standaardcommunicatiemethoden, zonder deze echter volledig te vervangen. **Deze communicatiemiddelen en**

informatietechnologieën moeten bijvoorbeeld websites omvatten die informatie verstrekken in verschillende talen, geïntegreerde chats, of e-mailberichten en online-instrumenten die tegemoetkomen aan verschillende behoeften op het gebied van communicatie, bijvoorbeeld behoeften die te maken hebben met iemands leeftijd of handicap.

Or. en

Amendement 84
Elena Kountoura

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 3

Door de Commissie voorgestelde tekst

(3) Om slachtoffers probleemloos werkende en moderne middelen te bieden voor het uitoefenen van hun rechten moeten de lidstaten het voor slachtoffers mogelijk maken om elektronisch te communiceren met de nationale bevoegde autoriteiten. Slachtoffers moeten de mogelijkheid hebben om elektronische hulpmiddelen te gebruiken om informatie te ontvangen over hun rechten en over hun zaak, om aangifte te doen van een strafbaar feit en anderszins te communiceren met bevoegde autoriteiten en hulpdiensten via communicatie- en informatietechnologieën. Slachtoffers moeten de communicatiemethode kunnen kiezen, en de lidstaten moeten dergelijke communicatie- en informatietechnologieën aanbieden als alternatief voor de standaardcommunicatiemethoden, zonder deze echter volledig te vervangen.

Amendement

(3) Om slachtoffers probleemloos werkende en moderne middelen te bieden voor het uitoefenen van hun rechten moeten de lidstaten het voor slachtoffers mogelijk maken om elektronisch te communiceren met de nationale bevoegde autoriteiten. Slachtoffers moeten de mogelijkheid hebben om elektronische hulpmiddelen te gebruiken om informatie te ontvangen over hun rechten en over hun zaak, om aangifte te doen van een strafbaar feit en anderszins te communiceren met bevoegde autoriteiten en hulpdiensten via communicatie- en informatietechnologieën. ***Deze instrumenten moeten tegemoetkomen aan verschillende communicatiebehoeften, bijvoorbeeld overeenkomstig iemands leeftijd of handicap.*** Slachtoffers moeten de communicatiemethode kunnen kiezen, en de lidstaten moeten dergelijke communicatie- en informatietechnologieën aanbieden als alternatief voor de standaardcommunicatiemethoden, zonder deze echter volledig te vervangen. ***De lidstaten zorgen ervoor dat de inhoud van***

de aan slachtoffers meegedeelde informatie in samenwerking met maatschappelijke organisaties wordt ontwikkeld en dat deze consistent is en regelmatig wordt geactualiseerd om de nauwkeurigheid te waarborgen.

Or. en

Amendement 85

Lucia Ďuriš Nicholsonová

Voorstel voor een richtlijn

Overweging 3

Door de Commissie voorgestelde tekst

(3) Om slachtoffers probleemloos werkende en moderne middelen te bieden voor het uitoefenen van hun rechten moeten de lidstaten het voor slachtoffers mogelijk maken om elektronisch te communiceren met de nationale bevoegde autoriteiten. Slachtoffers moeten de mogelijkheid hebben om elektronische hulpmiddelen te gebruiken om informatie te ontvangen over hun rechten en over hun zaak, om aangifte te doen van een strafbaar feit en anderszins te communiceren met bevoegde autoriteiten en hulpdiensten via communicatie- en informatietechnologieën. Slachtoffers moeten de communicatiemethode kunnen kiezen, en de lidstaten moeten dergelijke communicatie- en informatietechnologieën aanbieden als alternatief voor de standaardcommunicatiemethoden, zonder deze echter volledig te vervangen.

Amendement

(3) Om slachtoffers probleemloos werkende en moderne middelen te bieden voor het uitoefenen van hun rechten moeten de lidstaten het voor slachtoffers mogelijk maken om elektronisch te communiceren met de nationale bevoegde autoriteiten. Slachtoffers moeten de mogelijkheid hebben om elektronische hulpmiddelen te gebruiken om informatie te ontvangen over hun rechten en over hun zaak, om aangifte te doen van een strafbaar feit, ***bewijsmateriaal in te dienen, ten minste in gevallen van online gepleegde strafbare feiten***, en anderszins te communiceren met bevoegde autoriteiten en hulpdiensten via ***gebruiksvriendelijke en veilige*** communicatie- en informatietechnologieën. Slachtoffers moeten de communicatiemethode kunnen kiezen, en de lidstaten moeten dergelijke communicatie- en informatietechnologieën aanbieden als alternatief voor de standaardcommunicatiemethoden, zonder deze echter volledig te vervangen.

Or. en

Amendement 86

Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
namens de Verts/ALE-Fractie

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 3

Door de Commissie voorgestelde tekst

(3) Om slachtoffers probleemloos werkende en moderne middelen te bieden voor het uitoefenen van hun rechten moeten de lidstaten het voor slachtoffers mogelijk maken om elektronisch te communiceren met de nationale bevoegde autoriteiten. Slachtoffers moeten de mogelijkheid hebben om elektronische hulpmiddelen te gebruiken om informatie te ontvangen over hun rechten en over hun zaak, om aangifte te doen van een strafbaar feit en anderszins te communiceren met bevoegde autoriteiten en hulpdiensten via communicatie- en informatietechnologieën. Slachtoffers moeten de **communicatiemethode** kunnen kiezen, en de lidstaten moeten dergelijke communicatie- en informatietechnologieën aanbieden als alternatief voor de standaardcommunicatiemethoden, zonder deze echter volledig te vervangen.

Amendement

(3) Om slachtoffers probleemloos werkende en moderne middelen te bieden voor het uitoefenen van hun rechten moeten de lidstaten het voor slachtoffers mogelijk maken om elektronisch te communiceren met de nationale bevoegde autoriteiten. Slachtoffers moeten de mogelijkheid hebben om elektronische hulpmiddelen te gebruiken om informatie te ontvangen over hun rechten en over hun zaak, om aangifte te doen van een strafbaar feit, **bewijsmateriaal in te dienen** en anderszins **op een vertrouwelijke en veilige manier** te communiceren met bevoegde autoriteiten en hulpdiensten via communicatie- en informatietechnologieën. Slachtoffers moeten de **methode om te communiceren met de nationale bevoegde autoriteiten** kunnen kiezen, en de lidstaten moeten dergelijke communicatie- en informatietechnologieën aanbieden als alternatief voor de standaardcommunicatiemethoden, zonder deze echter volledig te vervangen.

Or. en

Amendement 87
Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
namens de Verts/ALE-Fractie

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 4

Door de Commissie voorgestelde tekst

(4) Om te zorgen voor uitgebreide communicatiekanalen, waarbij rekening wordt gehouden met de complexiteit van

Amendement

(4) Om te zorgen voor uitgebreide communicatiekanalen, waarbij rekening wordt gehouden met de complexiteit van

de behoeften van slachtoffers met betrekking tot hun recht op toegang tot informatie, moeten alle slachtoffers, ongeacht waar in de EU en onder welke omstandigheden het strafbare feit plaatsvond, toegang hebben tot hulplijnen voor slachtoffers via het EU-telefoonnummer 116 006 of via de speciale websites. Via dergelijke hulplijnen moeten slachtoffers informatie over hun rechten en emotionele steun kunnen krijgen en kunnen worden doorverwezen naar de politie of andere diensten, waaronder andere gespecialiseerde hulplijnen, indien nodig. Dergelijke hulplijnen moeten slachtoffers ook doorverwijzen naar andere gespecialiseerde hulplijnen als bedoeld in Besluit 2007/116/EG van de Commissie⁵⁶, zoals het geharmoniseerde nummer voor de kinderplichtlijn (116 111), het meldpunt voor vermiste kinderen (116 000) en de hulplijn voor slachtoffers van gendergerelateerd geweld (116 116).

de behoeften van slachtoffers met betrekking tot hun recht op toegang tot informatie, moeten alle slachtoffers, ongeacht waar in de EU en onder welke omstandigheden het strafbare feit plaatsvond, toegang hebben tot hulplijnen voor slachtoffers via het EU-telefoonnummer 116 006 of via de speciale websites. Via dergelijke hulplijnen moeten slachtoffers informatie over hun rechten en emotionele steun kunnen krijgen en kunnen worden doorverwezen naar de politie of andere diensten, waaronder andere gespecialiseerde hulplijnen, indien nodig. Dergelijke hulplijnen **worden bemenst door geschoolde individuen die afkomstig zijn van en onder toezicht staan van een organisatie die gespecialiseerd is in het verlenen van slachtofferhulp door hetzij openbare hetzij niet-gouvernementele organisaties en** moeten slachtoffers ook doorverwijzen naar andere gespecialiseerde hulplijnen als bedoeld in Besluit 2007/116/EG van de Commissie, zoals het geharmoniseerde nummer voor de kinderplichtlijn (116 111), het meldpunt voor vermiste kinderen (116 000) en de hulplijn voor slachtoffers van gendergerelateerd geweld (116 116).

---

⁵⁶ **Beschikking 2007/116/EG van de Commissie van 15 februari 2007 inzake het reserveren van de nationale nummerreeks die begint met “116” voor geharmoniseerde nummers voor geharmoniseerde diensten met een maatschappelijke waarde (PB L 49 van 17.2.2007, blz. 30).**

Or. en

Amendement 88

María Soraya Rodríguez Ramos, Hilde Vautmans, Marco Zullo, Abir Al-Sahlani, Susana Solís Pérez, Sylvie Brunet

Voorstel voor een richtlijn

Overweging 4

Door de Commissie voorgestelde tekst

(4) Om te zorgen voor uitgebreide communicatiekanalen, waarbij rekening wordt gehouden met de complexiteit van de behoeften van slachtoffers met betrekking tot hun recht op toegang tot informatie, moeten alle slachtoffers, ongeacht waar in de EU en onder welke omstandigheden het strafbare feit plaatsvond, toegang hebben tot hulplijnen voor slachtoffers via het EU-telefoonnummer 116 006 of via de speciale websites. Via dergelijke hulplijnen moeten slachtoffers informatie over hun rechten en emotionele steun kunnen krijgen en kunnen worden doorverwezen naar de politie of andere diensten, waaronder andere gespecialiseerde hulplijnen, indien nodig. Dergelijke hulplijnen moeten slachtoffers ook doorverwijzen naar andere gespecialiseerde hulplijnen als bedoeld in Besluit 2007/116/EG van de Commissie⁵⁶, zoals het geharmoniseerde nummer voor de kindershulplijn (116 111), het meldpunt voor vermiste kinderen (116 000) en de hulplijn voor slachtoffers van gendergerelateerd geweld (116 116).

---

⁵⁶ Beschikking 2007/116/EG van de Commissie van 15 februari 2007 inzake het reserveren van de nationale nummerreeks die begint met “116” voor geharmoniseerde nummers voor geharmoniseerde diensten met een maatschappelijke waarde (PB L 49 van 17.2.2007, blz. 30).

Amendement

(4) Om te zorgen voor uitgebreide communicatiekanalen, waarbij rekening wordt gehouden met de complexiteit van de behoeften van slachtoffers met betrekking tot hun recht op toegang tot informatie, moeten alle slachtoffers, ongeacht waar in de EU en onder welke omstandigheden het strafbare feit plaatsvond, toegang hebben tot hulplijnen voor slachtoffers via het EU-telefoonnummer 116 006 of via de speciale websites. Via dergelijke hulplijnen moeten slachtoffers informatie over hun rechten en emotionele steun kunnen krijgen en kunnen worden doorverwezen naar de politie of andere diensten, waaronder andere gespecialiseerde hulplijnen, indien nodig. Dergelijke hulplijnen moeten slachtoffers ook doorverwijzen naar andere gespecialiseerde hulplijnen als bedoeld in Besluit 2007/116/EG van de Commissie⁵⁶, zoals het geharmoniseerde nummer voor de kindershulplijn (116 111), het meldpunt voor vermiste kinderen (116 000) en de hulplijn voor slachtoffers van gendergerelateerd geweld (116 116). ***Het personeel dat bij deze hulplijnen werkt, moet zijn opgeleid om op een slachtofferbewuste manier te werken met slachtoffers en overlevenden om de kwaliteit en consistentie van de dienst te waarborgen.***

---

⁵⁶ Beschikking 2007/116/EG van de Commissie van 15 februari 2007 inzake het reserveren van de nationale nummerreeks die begint met “116” voor geharmoniseerde nummers voor geharmoniseerde diensten met een maatschappelijke waarde (PB L 49 van 17.2.2007, blz. 30).

Or. en

Amendement 89

Lucia Ďuriš Nicholsonová

Voorstel voor een richtlijn

Overweging 4

Door de Commissie voorgestelde tekst

(4) Om te zorgen voor uitgebreide communicatiekanalen, waarbij rekening wordt gehouden met de complexiteit van de behoeften van slachtoffers met betrekking tot hun recht op toegang tot informatie, moeten alle slachtoffers, ongeacht waar in de EU en onder welke omstandigheden het strafbare feit plaatsvond, toegang hebben tot hulplijnen voor slachtoffers via het EU-telefoonnummer 116 006 of via de speciale websites. Via dergelijke hulplijnen moeten slachtoffers informatie over hun rechten en emotionele steun kunnen krijgen en kunnen worden doorverwezen naar de politie of andere diensten, waaronder andere gespecialiseerde hulplijnen, indien nodig. Dergelijke hulplijnen moeten slachtoffers ook doorverwijzen naar andere gespecialiseerde hulplijnen als bedoeld in Besluit 2007/116/EG van de Commissie⁵⁶, zoals het geharmoniseerde nummer voor de kinderplichtlijn (116 111), het meldpunt voor vermiste kinderen (116 000) en de hulplijn voor slachtoffers van gendergerelateerd geweld (116 116).

---

⁵⁶ Beschikking 2007/116/EG van de Commissie van 15 februari 2007 inzake het reserveren van de nationale nummerreeks die begint met “116” voor geharmoniseerde nummers voor

Amendement

(4) Om te zorgen voor uitgebreide communicatiekanalen, waarbij rekening wordt gehouden met de complexiteit van de behoeften van slachtoffers met betrekking tot hun recht op toegang tot informatie, moeten alle slachtoffers, ongeacht waar in de EU en onder welke omstandigheden het strafbare feit plaatsvond, toegang hebben tot hulplijnen voor slachtoffers via het EU-telefoonnummer 116 006 of via de speciale websites. ***De hulplijnen moeten worden bemenst door voldoende gekwalificeerd en opgeleid personeel overeenkomstig bestaande normen voor hoogwaardige ondersteuning om een hoog niveau van professionele dienstverlening te waarborgen.*** Via dergelijke hulplijnen moeten slachtoffers informatie over hun rechten en emotionele steun kunnen krijgen en kunnen worden doorverwezen naar de politie of andere diensten, waaronder andere gespecialiseerde hulplijnen, indien nodig. Dergelijke hulplijnen moeten slachtoffers ook doorverwijzen naar andere gespecialiseerde hulplijnen als bedoeld in Besluit 2007/116/EG van de Commissie⁵⁶, zoals het geharmoniseerde nummer voor de kinderplichtlijn (116 111), het meldpunt voor vermiste kinderen (116 000) en de hulplijn voor slachtoffers van gendergerelateerd geweld (116 116).

---

⁵⁶ Beschikking 2007/116/EG van de Commissie van 15 februari 2007 inzake het reserveren van de nationale nummerreeks die begint met “116” voor geharmoniseerde nummers voor

geharmoniseerde diensten met een maatschappelijke waarde (PB L 49 van 17.2.2007, blz. 30).

geharmoniseerde diensten met een maatschappelijke waarde (PB L 49 van 17.2.2007, blz. 30).

Or. en

Amendement 90 **Elena Kountoura**

Voorstel voor een richtlijn **Overweging 4**

Door de Commissie voorgestelde tekst

(4) Om te zorgen voor uitgebreide communicatiekanalen, waarbij rekening wordt gehouden met de complexiteit van de behoeften van slachtoffers met betrekking tot hun recht op toegang tot informatie, moeten alle slachtoffers, ongeacht waar in de EU en onder welke omstandigheden het strafbare feit plaatsvond, toegang hebben tot hulplijnen voor slachtoffers via het EU-telefoonnummer 116 006 of via de speciale websites. Via dergelijke hulplijnen moeten slachtoffers informatie over hun rechten en emotionele steun kunnen krijgen en kunnen worden doorverwezen naar de politie of andere diensten, waaronder andere gespecialiseerde hulplijnen, indien nodig. Dergelijke hulplijnen moeten slachtoffers ook doorverwijzen naar andere gespecialiseerde hulplijnen als bedoeld in Besluit 2007/116/EG van de Commissie⁵⁶, zoals het geharmoniseerde nummer voor de kindershulplijn (116 111), het meldpunt voor vermiste kinderen (116 000) en de hulplijn voor slachtoffers van gendergerelateerd geweld (116 116).

---

⁵⁶ Beschikking 2007/116/EG van de

Amendement

(4) Om te zorgen voor uitgebreide communicatiekanalen, waarbij rekening wordt gehouden met de complexiteit van de behoeften van slachtoffers met betrekking tot hun recht op toegang tot informatie, moeten alle slachtoffers, ongeacht waar in de EU en onder welke omstandigheden het strafbare feit plaatsvond, toegang hebben tot hulplijnen voor slachtoffers via het EU-telefoonnummer 116 006 of via de speciale websites. ***Deze hulplijnen worden bemenst door geschoolde individuen die onder toezicht staan overeenkomstig de normen voor hoogwaardige ondersteuning.*** Via dergelijke hulplijnen moeten slachtoffers informatie over hun rechten en emotionele steun kunnen krijgen en kunnen worden doorverwezen naar de politie of andere diensten, waaronder andere gespecialiseerde hulplijnen, indien nodig. Dergelijke hulplijnen moeten slachtoffers ook doorverwijzen naar andere gespecialiseerde hulplijnen als bedoeld in Besluit 2007/116/EG van de Commissie⁵⁶, zoals het geharmoniseerde nummer voor de kindershulplijn (116 111), het meldpunt voor vermiste kinderen (116 000) en de hulplijn voor slachtoffers van gendergerelateerd geweld (116 116).

---

⁵⁶ Beschikking 2007/116/EG van de

Commissie van 15 februari 2007 inzake het reserveren van de nationale nummerreeks die begint met “116” voor geharmoniseerde nummers voor geharmoniseerde diensten met een maatschappelijke waarde (PB L 49 van 17.2.2007, blz. 30).

Commissie van 15 februari 2007 inzake het reserveren van de nationale nummerreeks die begint met “116” voor geharmoniseerde nummers voor geharmoniseerde diensten met een maatschappelijke waarde (PB L 49 van 17.2.2007, blz. 30).

Or. en

Amendement 91 **Maria da Graça Carvalho**

Voorstel voor een richtlijn **Overweging 5**

Door de Commissie voorgestelde tekst

(5) De algemene hulplijn voor slachtoffers mag geen invloed hebben op de werking van de speciale en gespecialiseerde hulplijnen zoals de kindershulplijn en de hulplijnen voor slachtoffers van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, zoals vereist in het kader van Richtlijn (EU) .../... van het Europees Parlement en de Raad⁵⁷ [ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld]. De algemene hulplijnen voor slachtoffers moeten naast de gespecialiseerde hulplijnen functioneren.

---

⁵⁷ Richtlijn (EU) .../... van het Europees Parlement en de Raad ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (PB ...).

Amendement

(5) De algemene hulplijn voor slachtoffers mag geen invloed hebben op de werking van de speciale en gespecialiseerde hulplijnen zoals de kindershulplijn en de hulplijnen voor slachtoffers van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, zoals vereist in het kader van Richtlijn (EU) .../... van het Europees Parlement en de Raad⁵⁷ [ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld]. De algemene hulplijnen voor slachtoffers moeten naast de gespecialiseerde hulplijnen functioneren. ***Met name in het kader van grensoverschrijdende strafbare feiten moeten slachtoffers vanuit een andere lidstaat toegang kunnen krijgen tot de algemene en gespecialiseerde hulplijnen van de lidstaat waar het strafbaar feit heeft plaatsgevonden.***

---

⁵⁷ Richtlijn (EU) .../... van het Europees Parlement en de Raad ter bestrijding van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld (PB ...).

Or. en

Amendement 92
Livia Járóka

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 6

Door de Commissie voorgestelde tekst

(6) Het doen van aangifte moet in de Unie worden verbeterd om straffeloosheid te bestrijden, **herhaalde** victimisatie te voorkomen en te zorgen voor veiligere samenlevingen. Het is noodzakelijk om de ongevoeligheid van het publiek voor criminaliteit te bestrijden door mensen die getuige zijn van een strafbaar feit, aan te moedigen om aangifte te doen en slachtoffers te helpen, en door een veiligere omgeving te creëren waar slachtoffers aangifte kunnen doen. Voor slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, betekent een veilige omgeving om aangifte te doen dat de angst moet worden tegengegaan dat contacten met rechtshandavingsinstanties zullen leiden tot het starten van een terugkeerprocedure. De persoonsgegevens van slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, mogen niet worden gedeeld met de bevoegde migratieautoriteiten tot ten minste de eerste individuele beoordeling als bedoeld in artikel 22 van Richtlijn 2012/29/EU is voltooid. Het doen van aangifte en de deelname aan een strafprocedure in het kader van Richtlijn 2012/29/EU creëren geen rechten met betrekking tot de verblijfsstatus van het slachtoffer en hebben ook geen opschortende werking bij het bepalen van diens verblijfsstatus. Alle kwetsbare slachtoffers, zoals kindslachtoffers of slachtoffers in detentie, die zich in een situatie bevinden waarin zij worden geïntimideerd, of anderszins afhankelijk zijn van de dader of **wier mobiliteit beperkt is**, moeten in staat zijn om aangifte te doen onder omstandigheden die in

Amendement

(6) Het doen van aangifte moet in de Unie worden verbeterd om straffeloosheid te bestrijden, victimisatie **en revictimisatie** te voorkomen en te zorgen voor veiligere samenlevingen. **Soms zijn slachtoffers zich er niet van bewust dat zij het slachtoffer zijn geweest van een strafbaar feit maar lijden zij hier toch onder. Dit is bijvoorbeeld vaak het geval bij slachtoffers van onlinecriminaliteit, gendergerelateerd geweld en milieucriminaliteit.** Het is noodzakelijk om de ongevoeligheid van het publiek voor criminaliteit te bestrijden door mensen die getuige zijn van een strafbaar feit, aan te moedigen om aangifte te doen en slachtoffers te helpen, en door een veiligere omgeving te creëren waar slachtoffers aangifte kunnen doen, **alsook door fysieke, administratieve of juridische belemmeringen die het doen van aangifte in de weg staan weg te nemen of te verminderen. Dit is met name relevant omdat de slachtoffers die het minst geneigd zijn om aangifte te doen bij de politie meestal diegenen zijn die het meest behoefte hebben aan bescherming, zoals kinderen, migranten, personen met een handicap en slachtoffers van mensenhandel.** Voor slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, betekent een veilige omgeving om aangifte te doen dat de angst moet worden tegengegaan dat contacten met rechtshandavingsinstanties zullen leiden tot het starten van een terugkeerprocedure. De persoonsgegevens van slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, mogen niet worden gedeeld met

overeenstemming zijn met hun specifieke situatie en de protocollen die specifiek voor dit doel zijn opgesteld.

de bevoegde migratieautoriteiten tot ten minste de eerste individuele beoordeling als bedoeld in artikel 22 van Richtlijn 2012/29/EU is voltooid. Het doen van aangifte en de deelname aan een strafprocedure in het kader van Richtlijn 2012/29/EU creëren geen rechten met betrekking tot de verblijfsstatus van het slachtoffer en hebben ook geen opschortende werking bij het bepalen van diens verblijfsstatus. Alle kwetsbare slachtoffers, zoals kindslachtoffers, **slachtoffers die in een gesloten omgeving wonen, zoals personen met een handicap, met name degenen wier mobiliteit beperkt is of die het slachtoffer zijn geweest van een strafbaar feit omdat zij tot een bepaalde etnische of religieuze groepering behoren, of ouderen die in residentiële instellingen wonen**, of slachtoffers in detentie, die zich in een situatie bevinden waarin zij worden geïntimideerd, of anderszins afhankelijk zijn van de dader, of die voor alle aspecten van het dagelijks leven bijstand behoeven van personeelsleden of autoriteiten, of **die voor alle aspecten van het dagelijks leven bijstand behoeven van personeelsleden of autoriteiten**, moeten in staat zijn om aangifte te doen onder omstandigheden die in overeenstemming zijn met hun specifieke situatie en de protocollen die specifiek voor dit doel zijn opgesteld. **Met slachtoffers in detentie worden personen bedoeld die zijn gehuisvest op de volgende plaatsen: instellingen waar personen van hun vrijheid zijn benomen door de uitvoering van een vonnis, waaronder penitentiaire inrichtingen, huizen van bewaring en gevangenissen alsook gespecialiseerde detentiecentra voor verdachten en beklaagden, speciale opvangcentra voor personen die om internationale bescherming verzoeken, uitzetcentra en andere opvangcentra voor personen die om internationale bescherming hebben verzocht of deze bescherming reeds genieten. Er moet ook speciale aandacht zijn voor personen die**

in andere gesloten omgevingen wonen, zoals residentiële instellingen, instellingen voor geestelijke gezondheidszorg, en sociale en andere zorgcentra.

Or. hu

Amendement 93
Maria da Graça Carvalho

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 6

Door de Commissie voorgestelde tekst

(6) Het doen van aangifte moet in de Unie worden verbeterd om straffeloosheid te bestrijden, herhaalde victimisatie te voorkomen en te zorgen voor veiligere samenlevingen. Het is noodzakelijk om de ongevoeligheid van het publiek voor criminaliteit te bestrijden door mensen die getuige zijn van een strafbaar feit, aan te moedigen om aangifte te doen en slachtoffers te helpen, en door een veiligere omgeving te creëren waar slachtoffers aangifte kunnen doen. Voor slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, betekent een veilige omgeving om aangifte te doen dat de angst moet worden tegengegaan dat contacten met rechtshandavingsinstanties zullen leiden tot het starten van een terugkeerprocedure. De persoonsgegevens van slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, mogen niet worden gedeeld met de bevoegde migratieautoriteiten tot ten minste de eerste individuele beoordeling als bedoeld in artikel 22 van Richtlijn 2012/29/EU is voltooid. Het doen van aangifte en de deelname aan een strafprocedure in het kader van Richtlijn 2012/29/EU creëren geen rechten met betrekking tot de verblijfsstatus van het slachtoffer en hebben ook geen opschortende werking bij het bepalen van diens verblijfsstatus. Alle kwetsbare

Amendement

(6) Het doen van aangifte moet in de Unie worden verbeterd om straffeloosheid te bestrijden, herhaalde victimisatie te voorkomen en te zorgen voor veiligere samenlevingen. ***Soms zijn slachtoffers zich er niet van bewust dat zij het slachtoffer zijn van een strafbaar feit maar lijden zij hier toch onder. Dit is bijvoorbeeld vaak het geval bij slachtoffers van onlinecriminaliteit, gendergerelateerd geweld en milieucriminaliteit.*** Het is noodzakelijk om de ongevoeligheid van het publiek voor criminaliteit te bestrijden door mensen die getuige zijn van een strafbaar feit, aan te moedigen om aangifte te doen en slachtoffers te helpen, en door een veiligere omgeving te creëren waar slachtoffers aangifte kunnen doen, ***alsook door fysieke, administratieve of juridische belemmeringen die het doen van aangifte in de weg staan weg te nemen of te verminderen. Dit is met name relevant omdat de slachtoffers die het minst geneigd zijn om aangifte te doen bij de politie meestal diegenen zijn die het meest behoefte hebben aan bescherming, zoals kinderen, migranten, personen met een handicap en slachtoffers van mensenhandel.*** Voor slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, betekent een veilige omgeving om aangifte te doen dat de angst moet worden

slachtoffers, zoals kindslachtoffers of slachtoffers in detentie, die zich in een situatie bevinden waarin zij worden geïntimideerd, of anderszins afhankelijk zijn van de dader of wier mobiliteit beperkt is, moeten in staat zijn om aangifte te doen onder omstandigheden die in overeenstemming zijn met hun specifieke situatie en de protocollen die specifiek voor dit doel zijn opgesteld.

tegengegaan dat contacten met rechtshandavingsinstanties zullen leiden tot het starten van een terugkeerprocedure. De persoonsgegevens van slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, mogen niet worden gedeeld met de bevoegde migratieautoriteiten tot ten minste de eerste individuele beoordeling als bedoeld in artikel 22 van Richtlijn 2012/29/EU is voltooid. Het doen van aangifte en de deelname aan een strafprocedure in het kader van Richtlijn 2012/29/EU creëren geen rechten met betrekking tot de verblijfsstatus van het slachtoffer en hebben ook geen opschortende werking bij het bepalen van diens verblijfsstatus. Alle kwetsbare slachtoffers, zoals kindslachtoffers, **slachtoffers die in een gesloten omgeving wonen, zoals personen met een handicap of ouderen die in residentiële instellingen wonen**, of slachtoffers in detentie, die zich in een situatie bevinden waarin zij worden geïntimideerd, of anderszins afhankelijk zijn van de dader, **of die voor alle aspecten van het dagelijks leven bijstand behoeven van personeelsleden of autoriteiten**, of wier mobiliteit beperkt is, moeten in staat zijn om aangifte te doen onder omstandigheden die in overeenstemming zijn met hun specifieke situatie en de protocollen die specifiek voor dit doel zijn opgesteld. **Met “slachtoffers in detentie” worden personen bedoeld die in gevangenissen verblijven, of in bewaringsinrichtingen en cellencomplexen voor verdachten en beklaagden, in gespecialiseerde detentiecentra voor personen die om internationale bescherming verzoeken, in uitzetcentra, of in opvangcentra voor personen die om internationale bescherming hebben verzocht of deze bescherming reeds genieten. Er moet ook speciale aandacht zijn voor personen die in andere gesloten omgevingen wonen, zoals residentiële instellingen, instellingen voor geestelijke gezondheidszorg, en**

Amendement 94

Lucia Ďuriš Nicholsonová

Voorstel voor een richtlijn

Overweging 6

Door de Commissie voorgestelde tekst

(6) Het doen van aangifte moet in de Unie worden verbeterd om straffeloosheid te bestrijden, herhaalde victimisatie te voorkomen en te zorgen voor veiligere samenlevingen. Het is noodzakelijk om de ongevoeligheid van het publiek voor criminaliteit te bestrijden door mensen die getuige zijn van een strafbaar feit, aan te moedigen om aangifte te doen en slachtoffers te helpen, en door een veiligere omgeving te creëren waar slachtoffers aangifte kunnen doen. Voor slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, betekent een veilige omgeving om aangifte te doen dat de angst moet worden tegengegaan dat contacten met rechtshandavingsinstanties zullen leiden tot het starten van een terugkeerprocedure. De persoonsgegevens van slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, mogen niet worden gedeeld met de bevoegde migratieautoriteiten tot ten minste de eerste individuele beoordeling als bedoeld in artikel 22 van Richtlijn 2012/29/EU is voltooid. Het doen van aangifte en de deelname aan een strafprocedure in het kader van Richtlijn 2012/29/EU creëren geen rechten met betrekking tot de verblijfsstatus van het slachtoffer en hebben ook geen opschortende werking bij het bepalen van diens verblijfsstatus. Alle kwetsbare slachtoffers, zoals kindslachtoffers of slachtoffers in detentie, die zich in een situatie bevinden waarin zij worden

Amendement

(6) Het doen van aangifte moet in de Unie worden verbeterd om straffeloosheid te bestrijden, herhaalde victimisatie te voorkomen en te zorgen voor veiligere samenlevingen. Het is noodzakelijk om de ongevoeligheid van het publiek voor criminaliteit te bestrijden door mensen die getuige zijn van een strafbaar feit, aan te moedigen om aangifte te doen en slachtoffers te helpen, en door een veiligere omgeving te creëren waar slachtoffers aangifte kunnen doen. ***Tegelijkertijd is het van het allerhoogste belang de mogelijkheden om aangifte te doen te verbeteren voor mensen die in een gesloten omgeving wonen, zoals kinderen, ouderen, personen met een handicap, mensen in psychiatrische instellingen, revalidatiecentra en justitiële inrichtingen alsmede gevangenen of gedetineerden, waaronder jeugddetentiecentra, waar het weinig waarschijnlijk is dat zij de bevoegde autoriteiten of derden over hun situatie kunnen inlichten. De lidstaten moeten er derhalve op toe zien dat er bij dergelijke instellingen mogelijkheden zijn om aangifte te doen van strafbare feiten, bijvoorbeeld door een proactief systeem van monitoring en outreach door middel van onaangekondigde bezoeken door onafhankelijke instanties.*** Voor slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, betekent een veilige omgeving om aangifte te doen dat de angst moet worden tegengegaan dat contacten

geïntimideerd, of anderszins afhankelijk zijn van de dader of wier mobiliteit beperkt is, moeten in staat zijn om aangifte te doen onder omstandigheden die in overeenstemming zijn met hun specifieke situatie en de protocollen die specifiek voor dit doel zijn opgesteld.

met rechtshandavingsinstanties zullen leiden tot het starten van een terugkeerprocedure. De persoonsgegevens van slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, mogen niet worden gedeeld met de bevoegde migratieautoriteiten tot ten minste de eerste individuele beoordeling als bedoeld in artikel 22 van Richtlijn 2012/29/EU is voltooid. Het doen van aangifte en de deelname aan een strafprocedure in het kader van Richtlijn 2012/29/EU creëren geen rechten met betrekking tot de verblijfsstatus van het slachtoffer en hebben ook geen opschortende werking bij het bepalen van diens verblijfsstatus. Alle kwetsbare slachtoffers, zoals kindslachtoffers of slachtoffers in detentie, die zich in een situatie bevinden waarin zij worden geïntimideerd, of anderszins afhankelijk zijn van de dader of wier mobiliteit beperkt is, moeten in staat zijn om aangifte te doen onder omstandigheden die in overeenstemming zijn met hun specifieke situatie en de protocollen die specifiek voor dit doel zijn opgesteld.

Or. en

Amendement 95
Giuliano Pisapia, Maria Noichl

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 6

Door de Commissie voorgestelde tekst

(6) Het doen van aangifte moet in de Unie worden verbeterd om straffeloosheid te bestrijden, herhaalde victimisatie te voorkomen en te zorgen voor veiligere samenlevingen. Het is noodzakelijk om de ongevoeligheid van het publiek voor criminaliteit te bestrijden door mensen die getuige zijn van een strafbaar feit, aan te moedigen om aangifte te doen en slachtoffers te helpen, en door een veiligere

Amendement

(6) Het doen van aangifte moet in de Unie worden verbeterd om straffeloosheid te bestrijden, herhaalde victimisatie te voorkomen en te zorgen voor veiligere samenlevingen. Het is noodzakelijk om de ongevoeligheid van het publiek voor criminaliteit te bestrijden door mensen die getuige zijn van een strafbaar feit, aan te moedigen om aangifte te doen en slachtoffers te helpen, en door een veiligere

omgeving te creëren waar slachtoffers aangifte kunnen doen. Voor slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, betekent een veilige omgeving om aangifte te doen dat de angst moet worden tegengegaan dat contacten met rechtshandavingsinstanties zullen leiden tot het starten van een terugkeerprocedure. De persoonsgegevens van slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, mogen niet worden gedeeld met de bevoegde migratieautoriteiten tot ten minste de eerste individuele beoordeling als bedoeld in artikel 22 van Richtlijn 2012/29/EU is voltooid. Het doen van aangifte en de deelname aan een strafprocedure in het kader van Richtlijn 2012/29/EU creëren geen rechten met betrekking tot de verblijfsstatus van het slachtoffer en hebben ook geen opschortende werking bij het bepalen van diens verblijfsstatus. Alle kwetsbare slachtoffers, zoals kindslachtoffers of slachtoffers in detentie, die zich in een situatie bevinden waarin zij worden geïntimideerd, of anderszins afhankelijk zijn van de dader of wier mobiliteit beperkt is, moeten in staat zijn om aangifte te doen onder omstandigheden die in overeenstemming zijn met hun specifieke situatie en de protocollen die specifiek voor dit doel zijn opgesteld.

omgeving te creëren waar slachtoffers aangifte kunnen doen. Voor slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, betekent een veilige omgeving om aangifte te doen dat de angst moet worden tegengegaan dat contacten met rechtshandavingsinstanties zullen leiden tot het starten van een terugkeerprocedure. ***De lidstaten moeten de nodige maatregelen treffen om te voorkomen dat onregelmatigheden in verband met de verblijfsstatus van het slachtoffer worden aangegrepen om diens bereidheid om mee te werken aan het strafrechtelijk onderzoek, de vervolging of het proces te beïnvloeden. De bevoegde autoriteiten moeten de status van slachtoffers zonder papieren in aanmerking nemen voor de individuele beoordeling op grond van artikel 22.*** De persoonsgegevens van slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, mogen niet worden gedeeld met de bevoegde migratieautoriteiten tot ten minste de eerste individuele beoordeling als bedoeld in artikel 22 van Richtlijn 2012/29/EU is voltooid. Het doen van aangifte en de deelname aan een strafprocedure in het kader van Richtlijn 2012/29/EU creëren geen rechten met betrekking tot de verblijfsstatus van het slachtoffer en hebben ook geen opschortende werking bij het bepalen van diens verblijfsstatus. Alle kwetsbare slachtoffers, zoals kindslachtoffers of slachtoffers in detentie, die zich in een situatie bevinden waarin zij worden geïntimideerd, of anderszins afhankelijk zijn van de dader of wier mobiliteit beperkt is, moeten in staat zijn om aangifte te doen onder omstandigheden die in overeenstemming zijn met hun specifieke situatie en de protocollen die specifiek voor dit doel zijn opgesteld.

Or. en

Amendement 96

Cindy Franssen

Voorstel voor een richtlijn

Overweging 6

Door de Commissie voorgestelde tekst

(6) Het doen van aangifte moet in de Unie worden verbeterd om straffeloosheid te bestrijden, herhaalde victimisatie te voorkomen en te zorgen voor veiligere samenlevingen. Het is noodzakelijk om de ongevoeligheid van het publiek voor criminaliteit te bestrijden door mensen die getuige zijn van een strafbaar feit, aan te moedigen om aangifte te doen en slachtoffers te helpen, en door een veiligere omgeving te creëren waar slachtoffers aangifte kunnen doen. Voor slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, betekent een veilige omgeving om aangifte te doen dat de angst moet worden tegengegaan dat contacten met rechtshandavingsinstanties zullen leiden tot het starten van een terugkeerprocedure. De persoonsgegevens van slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, mogen niet worden gedeeld met de bevoegde migratieautoriteiten tot ten minste de eerste individuele beoordeling als bedoeld in artikel 22 van Richtlijn 2012/29/EU is voltooid. Het doen van aangifte en de deelname aan een strafprocedure in het kader van Richtlijn 2012/29/EU creëren geen rechten met betrekking tot de verblijfsstatus van het slachtoffer en hebben ook geen opschortende werking bij het bepalen van diens verblijfsstatus. Alle kwetsbare slachtoffers, zoals kindslachtoffers of slachtoffers in detentie, die zich in een situatie bevinden waarin zij worden geïntimideerd, of anderszins afhankelijk zijn van de dader of wier mobiliteit beperkt is, moeten in staat zijn om aangifte te doen onder omstandigheden die in overeenstemming zijn met hun specifieke situatie en de protocollen die specifiek

Amendement

(6) Het doen van aangifte moet in de Unie worden verbeterd om straffeloosheid te bestrijden, herhaalde victimisatie te voorkomen en te zorgen voor veiligere samenlevingen. Het is noodzakelijk om de ongevoeligheid van het publiek voor criminaliteit te bestrijden door mensen die getuige zijn van een strafbaar feit, aan te moedigen om aangifte te doen en slachtoffers te helpen, en door een veiligere omgeving te creëren waar slachtoffers aangifte kunnen doen. ***Om te voorkomen dat slachtoffers ervan worden weerhouden aangifte te doen, moeten zij de bescherming van hun eigen persoonsgegevens kunnen inroepen ten aanzien van de wederpartij in het strafdossier.*** Voor slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, betekent een veilige omgeving om aangifte te doen dat de angst moet worden tegengegaan dat contacten met rechtshandavingsinstanties zullen leiden tot het starten van een terugkeerprocedure. De persoonsgegevens van slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, mogen niet worden gedeeld met de bevoegde migratieautoriteiten tot ten minste de eerste individuele beoordeling als bedoeld in artikel 22 van Richtlijn 2012/29/EU is voltooid. Het doen van aangifte en de deelname aan een strafprocedure in het kader van Richtlijn 2012/29/EU creëren geen rechten met betrekking tot de verblijfsstatus van het slachtoffer en hebben ook geen opschortende werking bij het bepalen van diens verblijfsstatus. Alle kwetsbare slachtoffers, zoals kindslachtoffers of slachtoffers in detentie, die zich in een situatie bevinden waarin zij worden geïntimideerd, of anderszins afhankelijk

voor dit doel zijn opgesteld.

zijn van de dader of wier mobiliteit beperkt is, moeten in staat zijn om aangifte te doen onder omstandigheden die in overeenstemming zijn met hun specifieke situatie en de protocollen die specifiek voor dit doel zijn opgesteld.

Or. en

Amendement 97

María Soraya Rodríguez Ramos, Hilde Vautmans, Marco Zullo, Abir Al-Sahlani, Susana Solís Pérez, Sylvie Brunet

Voorstel voor een richtlijn

Overweging 6

Door de Commissie voorgestelde tekst

(6) Het doen van aangifte moet in de Unie worden verbeterd om straffeloosheid te bestrijden, herhaalde victimisatie te voorkomen en te zorgen voor veiligere samenlevingen. Het is noodzakelijk om de ongevoeligheid van het publiek voor criminaliteit te bestrijden door mensen die getuige zijn van een strafbaar feit, aan te moedigen om aangifte te doen en slachtoffers te helpen, en door een veiligere omgeving te creëren waar slachtoffers aangifte kunnen doen. Voor slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, betekent een veilige omgeving om aangifte te doen dat de angst moet worden tegengegaan dat contacten met rechtshandavingsinstanties zullen leiden tot het starten van een terugkeerprocedure. De persoonsgegevens van slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, mogen niet worden gedeeld met de bevoegde migratieautoriteiten ***tot ten minste de eerste individuele beoordeling als bedoeld in artikel 22 van Richtlijn 2012/29/EU is voltooid***. Het doen van aangifte en de deelname aan een strafprocedure in het kader van Richtlijn 2012/29/EU creëren geen rechten met betrekking tot de verblijfsstatus van

Amendement

(6) Het doen van aangifte moet in de Unie worden verbeterd om straffeloosheid te bestrijden, herhaalde victimisatie te voorkomen en te zorgen voor veiligere samenlevingen. Het is noodzakelijk om de ongevoeligheid van het publiek voor criminaliteit te bestrijden door mensen die getuige zijn van een strafbaar feit, aan te moedigen om aangifte te doen en slachtoffers te helpen, en door een veiligere omgeving te creëren waar slachtoffers aangifte kunnen doen. Voor slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, betekent een veilige omgeving om aangifte te doen dat de angst moet worden tegengegaan dat contacten met rechtshandavingsinstanties zullen leiden tot het starten van een terugkeerprocedure. De persoonsgegevens van slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, mogen niet worden gedeeld met de bevoegde migratieautoriteiten. Het doen van aangifte en de deelname aan een strafprocedure in het kader van Richtlijn 2012/29/EU creëren geen rechten met betrekking tot de verblijfsstatus van het slachtoffer en hebben ook geen opschortende werking bij het bepalen van diens verblijfsstatus. ***Slachtoffers moeten***

het slachtoffer en hebben ook geen opschortende werking bij het bepalen van diens verblijfsstatus. Alle kwetsbare slachtoffers, zoals kindslachtoffers of slachtoffers in detentie, die zich in een situatie bevinden waarin zij worden geïntimideerd, of anderszins afhankelijk zijn van de dader of wier mobiliteit beperkt is, moeten in staat zijn om aangifte te doen onder omstandigheden die in overeenstemming zijn met hun specifieke situatie en de protocollen die specifiek voor dit doel zijn opgesteld.

de mogelijkheid krijgen om gebruik te maken van aangifte door derden om de meldingsmechanismen op EU-niveau te diversifiëren, aangezien op die manier ook sommige van de redenen voor het niet melden of aangeven van strafbare feiten in de Europese Unie kunnen worden aangepakt. Alle kwetsbare slachtoffers, zoals kindslachtoffers of slachtoffers in detentie, die zich in een situatie bevinden waarin zij worden geïntimideerd, of anderszins afhankelijk zijn van de dader of wier mobiliteit beperkt is, moeten in staat zijn om aangifte te doen onder omstandigheden die in overeenstemming zijn met hun specifieke situatie en de protocollen die specifiek voor dit doel zijn opgesteld.

Or. en

Amendement 98 **Konstantinos Arvanitis**

Voorstel voor een richtlijn **Overweging 6**

Door de Commissie voorgestelde tekst

(6) Het doen van aangifte moet in de Unie worden verbeterd om straffeloosheid te bestrijden, herhaalde victimisatie te voorkomen en te zorgen voor veiligere samenlevingen. Het is noodzakelijk om de ongevoeligheid van het publiek voor criminaliteit te bestrijden door mensen die getuige zijn van een strafbaar feit, aan te moedigen om aangifte te doen en slachtoffers te helpen, en door een veiligere omgeving te creëren waar slachtoffers aangifte kunnen doen. Voor slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, betekent een veilige omgeving om aangifte te doen dat de angst moet worden tegengegaan dat contacten met rechtshandavingsinstanties zullen leiden tot het starten van een terugkeerprocedure.

Amendement

(6) Het doen van aangifte moet in de Unie worden verbeterd om straffeloosheid te bestrijden, herhaalde victimisatie te voorkomen en te zorgen voor veiligere samenlevingen. Het is noodzakelijk om de ongevoeligheid van het publiek voor criminaliteit te bestrijden door mensen die getuige zijn van een strafbaar feit, aan te moedigen om aangifte te doen en slachtoffers te helpen, en door een veiligere omgeving te creëren waar slachtoffers aangifte kunnen doen. Voor slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, betekent een veilige omgeving om aangifte te doen dat de angst moet worden tegengegaan dat contacten met rechtshandavingsinstanties zullen leiden tot het starten van een terugkeerprocedure.

De persoonsgegevens van slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, mogen niet worden gedeeld met de bevoegde migratieautoriteiten **tot ten minste de eerste individuele beoordeling als bedoeld in artikel 22 van Richtlijn 2012/29/EU is voltooid**. Het doen van aangifte en de deelname aan een strafprocedure in het kader van Richtlijn 2012/29/EU creëren geen rechten met betrekking tot de verblijfsstatus van het slachtoffer en hebben ook geen opschortende werking bij het bepalen van diens verblijfsstatus. Alle kwetsbare slachtoffers, zoals kindslachtoffers of slachtoffers in detentie, die zich in een situatie bevinden waarin zij worden geïntimideerd, of anderszins afhankelijk zijn van de dader of wier mobiliteit beperkt is, moeten in staat zijn om aangifte te doen onder omstandigheden die in overeenstemming zijn met hun specifieke situatie en de protocollen die specifiek voor dit doel zijn opgesteld.

De persoonsgegevens van slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, mogen niet worden gedeeld met de bevoegde migratieautoriteiten. Het doen van aangifte en de deelname aan een strafprocedure in het kader van Richtlijn 2012/29/EU creëren geen rechten met betrekking tot de verblijfsstatus van het slachtoffer en hebben ook geen opschortende werking bij het bepalen van diens verblijfsstatus. Alle kwetsbare slachtoffers, zoals kindslachtoffers of slachtoffers in detentie, die zich in een situatie bevinden waarin zij worden geïntimideerd, of anderszins afhankelijk zijn van de dader of wier mobiliteit beperkt is, moeten in staat zijn om aangifte te doen onder omstandigheden die in overeenstemming zijn met hun specifieke situatie en de protocollen die specifiek voor dit doel zijn opgesteld.

Or. en

Amendement 99

Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
namens de Verts/ALE-Fractie

Voorstel voor een richtlijn Overweging 6

Door de Commissie voorgestelde tekst

(6) Het doen van aangifte moet in de Unie worden verbeterd om straffeloosheid te bestrijden, herhaalde victimisatie te voorkomen en te zorgen voor veiligere samenlevingen. **Het is noodzakelijk om de ongevoeligheid van het publiek voor criminaliteit te bestrijden door** mensen die getuige zijn van een strafbaar feit, aan te moedigen om aangifte te doen en slachtoffers **te helpen, en** door een **veiligere** omgeving te creëren waar

Amendement

(6) Het doen van aangifte moet in de Unie worden verbeterd om straffeloosheid te bestrijden, herhaalde victimisatie te voorkomen en te zorgen voor veiligere samenlevingen. **Veel slachtoffers van een strafbaar feit ondervinden nog steeds ernstige belemmeringen bij de toegang tot de rechter, ondersteuning en bescherming.** Om **slachtoffers en** mensen die getuige zijn van een strafbaar feit aan te moedigen om aangifte te doen, **moet er een**

slachtoffers aangifte kunnen doen. Voor slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, betekent een veilige omgeving om aangifte te doen dat de angst moet worden tegengegaan dat contacten met rechtshandavingsinstanties zullen leiden tot het starten van een terugkeerprocedure. De persoonsgegevens van slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, mogen niet worden gedeeld met de bevoegde migratieautoriteiten **tot ten minste de eerste individuele beoordeling als bedoeld in artikel 22 van Richtlijn 2012/29/EU is voltooid. Het doen van aangifte en de deelname aan een strafprocedure in het kader van Richtlijn 2012/29/EU creëren geen rechten met betrekking tot de verblijfsstatus van het slachtoffer en hebben ook geen opschortende werking bij het bepalen van diens verblijfsstatus.** Alle kwetsbare slachtoffers, zoals kindslachtoffers of slachtoffers in detentie, die zich in een situatie bevinden waarin zij worden geïntimideerd, of anderszins afhankelijk zijn van de dader of wier mobiliteit beperkt is, moeten in staat zijn om aangifte te doen onder omstandigheden die in overeenstemming zijn met hun specifieke situatie en de protocollen die specifiek voor dit doel zijn opgesteld.

grote verscheidenheid aan meldingsmechanismen worden geboden om tegemoet te komen aan de uiteenlopende behoeften en omstandigheden van de slachtoffers, zoals anonieme aangifte en aangifte door derden. Het is ook van vitaal belang een veilige en vertrouwelijke omgeving te creëren waar slachtoffers of mensen die het vermoeden hebben dat er strafbare feiten zijn gepleegd aangifte kunnen doen zonder te hoeven vrezen voor represailles, onder meer met betrekking tot hun status als migrant. Voor slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, betekent een veilige omgeving om aangifte te doen dat de angst moet worden tegengegaan dat contacten met rechtshandavingsinstanties zullen leiden tot het starten van een terugkeerprocedure. De persoonsgegevens van slachtoffers die als irreguliere migrant in de Unie verblijven, mogen niet worden gedeeld met de bevoegde migratieautoriteiten. Alle kwetsbare slachtoffers, zoals kindslachtoffers of slachtoffers in detentie, die zich in een situatie bevinden waarin zij worden geïntimideerd, of anderszins afhankelijk zijn van de dader of wier mobiliteit beperkt is, moeten in staat zijn om aangifte te doen onder omstandigheden die in overeenstemming zijn met hun specifieke situatie en de protocollen die specifiek voor dit doel zijn opgesteld.

Or. en

Amendement 100
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 6 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(6 bis) In alle lidstaten moeten doeltreffendere manieren worden

ontwikkeld om mensen te bereiken die het slachtoffer zijn van strafbare feiten maar deze niet melden of aangeven. De omvang van het probleem van niet-aangegeven strafbare feiten laat zich per definitie moeilijk beoordelen, maar is waarschijnlijk aanzienlijk, met name wat strafbare feiten betreft die minder in het oog springen, zoals huiselijk geweld. Het probleem van niet-aangegeven strafbare feiten en de oorzaken daarvoor zijn complex, en er is geen eenvoudige oplossing, maar de lidstaten moeten worden aangemoedigd beste praktijken uit te wisselen en zich te beraden op innovatieve maatregelen om het aantal aangiftes te verhogen, zoals de aanwezigheid van hulpdiensten voor slachtofferhulp op politiebureaus.

Or. en

Amendement 101

María Soraya Rodríguez Ramos, Hilde Vautmans, Marco Zullo, Abir Al-Sahlani, Susana Solís Pérez, Sylvie Brunet

Voorstel voor een richtlijn Overweging 7

Door de Commissie voorgestelde tekst

(7) Er moeten gerichte en geïntegreerde hulpdiensten beschikbaar zijn voor een breed scala van slachtoffers met specifieke behoeften. Daarbij gaat het niet alleen om slachtoffers van seksueel geweld, slachtoffers van gendergerelateerd geweld en slachtoffers van huiselijk geweld **te zijn**, maar ook om slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van georganiseerde criminaliteit, slachtoffers met een handicap, slachtoffers van uitbuiting, slachtoffers van haatmisdrijven, slachtoffers van terrorisme of slachtoffers van internationale kernmisdrijven. Als reactie op de tekortkomingen die in de evaluatie zijn vastgesteld, worden de

Amendement

(7) Er moeten gerichte en geïntegreerde hulpdiensten beschikbaar zijn voor een breed scala van slachtoffers met specifieke behoeften. Daarbij gaat het niet alleen om slachtoffers van seksueel geweld, slachtoffers van gendergerelateerd geweld en slachtoffers van huiselijk geweld, maar ook om slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van georganiseerde criminaliteit, slachtoffers met een handicap, slachtoffers van uitbuiting, slachtoffers van haatmisdrijven, slachtoffers van terrorisme of slachtoffers van internationale kernmisdrijven. **Als onderdeel van de gerichte en geïntegreerde hulpdiensten voor deze**

lidstaten verplicht om specifieke protocollen op te stellen om de acties van gespecialiseerde hulpdiensten te organiseren teneinde volledig tegemoet te komen aan de diverse behoeften van slachtoffers met specifieke behoeften. Dergelijke protocollen moeten worden opgesteld in coördinatie met en samenwerking tussen rechtshandavingsinstanties, openbaar ministeries, rechters, detentieautoriteiten, diensten voor herstelrecht en slachtofferhulpdiensten.

slachtoffers moet worden gezorgd voor doorverwijzing naar en toegang tot diensten op het gebied van seksuele en reproductieve gezondheidszorg, waaronder noodanticonceptiemiddelen, tests in het kader van profylaxe na blootstelling op seksueel overdraagbare infecties en toegang tot abortuszorg. Als reactie op de tekortkomingen die in de evaluatie zijn vastgesteld, worden de lidstaten verplicht om specifieke protocollen op te stellen om de acties van gespecialiseerde hulpdiensten te organiseren teneinde volledig tegemoet te komen aan de diverse behoeften van slachtoffers met specifieke behoeften. Dergelijke protocollen moeten worden opgesteld in coördinatie met en samenwerking tussen rechtshandavingsinstanties, openbaar ministeries, rechters, detentieautoriteiten, diensten voor herstelrecht en slachtofferhulpdiensten.

Or. en

Amendement 102 **Livia Járóka**

Voorstel voor een richtlijn **Overweging 7**

Door de Commissie voorgestelde tekst

(7) Er moeten gerichte en geïntegreerde hulpdiensten beschikbaar zijn voor een breed scala van slachtoffers met specifieke behoeften. Daarbij gaat het niet alleen om slachtoffers van seksueel geweld, slachtoffers van gendergerelateerd geweld en slachtoffers van huiselijk geweld te zijn, maar ook om slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van georganiseerde criminaliteit, slachtoffers met een handicap, slachtoffers van uitbuiting, slachtoffers van haatmisdrijven, slachtoffers van terrorisme of slachtoffers

Amendement

(7) Er moeten gerichte en geïntegreerde hulpdiensten beschikbaar zijn voor een breed scala van slachtoffers met specifieke behoeften, ***met inbegrip van slachtoffers die in plattelands-, dunbevolkte of afgelegen gebieden wonen.*** Daarbij gaat het niet alleen om slachtoffers van seksueel geweld, slachtoffers van gendergerelateerd geweld, ***met inbegrip van slachtoffers van onlinevormen van dergelijke strafbare feiten,*** en slachtoffers van huiselijk geweld, maar ook om slachtoffers van mensenhandel,

van internationale kernmisdrijven. Als reactie op de tekortkomingen die in de evaluatie zijn vastgesteld, **worden** de lidstaten **verplicht om** specifieke protocollen **op te stellen** om de acties van gespecialiseerde hulpdiensten te organiseren teneinde volledig tegemoet te komen aan de diverse behoeften van slachtoffers met specifieke behoeften. Dergelijke protocollen moeten worden opgesteld in coördinatie met en samenwerking tussen rechtshandavingsinstanties, openbaar ministeries, rechters, **detentieautoriteiten**, diensten voor herstelrecht en slachtofferhulpdiensten.

slachtoffers van georganiseerde criminaliteit, slachtoffers met een handicap, slachtoffers van uitbuiting, slachtoffers van **haatzaaiende uitlatingen en** haatmisdrijven, slachtoffers van terrorisme of slachtoffers van internationale kernmisdrijven. Als reactie op de tekortkomingen die in de evaluatie zijn vastgesteld, **moeten** de lidstaten specifieke protocollen **opstellen** om de acties van gespecialiseerde hulpdiensten te organiseren teneinde volledig tegemoet te komen aan de diverse **specifieke** behoeften van slachtoffers met specifieke behoeften. Dergelijke protocollen moeten worden opgesteld in coördinatie met en samenwerking tussen rechtshandavingsinstanties, openbaar ministeries, rechters, **autoriteiten van penitentiaire inrichtingen**, diensten voor herstelrecht en slachtofferhulpdiensten.

Or. hu

Amendement 103

Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
namens de Verts/ALE-Fractie

Voorstel voor een richtlijn **Overweging 7**

Door de Commissie voorgestelde tekst

(7) Er moeten gerichte en geïntegreerde hulpdiensten beschikbaar zijn voor een breed scala van slachtoffers met specifieke behoeften. Daarbij gaat het niet alleen om slachtoffers van seksueel geweld, slachtoffers van gendergerelateerd geweld en slachtoffers van huiselijk geweld **te zijn**, maar ook om slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van georganiseerde criminaliteit, slachtoffers met een handicap, slachtoffers van uitbuiting, slachtoffers van haatmisdrijven, slachtoffers van terrorisme of slachtoffers van internationale kernmisdrijven. Als

Amendement

(7) Er moeten gerichte en geïntegreerde hulpdiensten beschikbaar zijn voor een breed scala van slachtoffers met specifieke behoeften. Daarbij gaat het niet alleen om slachtoffers van seksueel geweld, slachtoffers van gendergerelateerd geweld en slachtoffers van huiselijk geweld, **met inbegrip van slachtoffers van onlinevormen van dergelijke strafbare feiten**, maar ook om slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van georganiseerde criminaliteit, slachtoffers met een handicap, slachtoffers van uitbuiting, slachtoffers van haatmisdrijven,

reactie op de tekortkomingen die in de evaluatie zijn vastgesteld, worden de lidstaten verplicht om specifieke protocollen op te stellen om de acties van gespecialiseerde hulpdiensten te organiseren teneinde volledig tegemoet te komen aan de diverse behoeften van slachtoffers met specifieke behoeften. Dergelijke protocollen moeten worden opgesteld in coördinatie met en samenwerking tussen rechtshandavingsinstanties, openbaar ministeries, rechters, detentieautoriteiten, diensten voor herstelrecht en slachtofferhulpdiensten.

slachtoffers van terrorisme of slachtoffers van internationale kernmisdrijven. Als reactie op de tekortkomingen die in de evaluatie zijn vastgesteld, worden de lidstaten verplicht om specifieke protocollen op te stellen om de acties van gespecialiseerde hulpdiensten te organiseren teneinde volledig tegemoet te komen aan de diverse behoeften van slachtoffers met specifieke behoeften. Dergelijke protocollen moeten worden opgesteld in coördinatie met en samenwerking tussen rechtshandavingsinstanties, openbaar ministeries, rechters, detentieautoriteiten, diensten voor herstelrecht en slachtofferhulpdiensten. ***Aan slachtofferhulpdiensten, zowel van overheidswege als niet-gouvernementeel, moeten voldoende personele en financiële middelen worden toegewezen.***

Or. en

Amendement 104 **Maria da Graça Carvalho**

Voorstel voor een richtlijn **Overweging 7**

Door de Commissie voorgestelde tekst

(7) Er moeten gerichte en geïntegreerde hulpdiensten beschikbaar zijn voor een breed scala van slachtoffers met specifieke behoeften. Daarbij gaat het niet alleen om slachtoffers van seksueel geweld, slachtoffers van gendergerelateerd geweld en slachtoffers van huiselijk geweld ***te zijn***, maar ook om slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van georganiseerde criminaliteit, slachtoffers met een handicap, slachtoffers van uitbuiting, slachtoffers van haatmisdrijven, slachtoffers van terrorisme of slachtoffers van internationale kernmisdrijven. Als reactie op de tekortkomingen die in de

Amendement

(7) Er moeten gerichte en geïntegreerde hulpdiensten beschikbaar zijn voor een breed scala van slachtoffers met specifieke behoeften, ***met inbegrip van slachtoffers die in plattelands-, dunbevolkte of afgelegen gebieden wonen.*** Daarbij gaat het niet alleen om slachtoffers van seksueel geweld, slachtoffers van gendergerelateerd geweld, ***met inbegrip van slachtoffers van onlinevormen van dergelijke strafbare feiten,*** en slachtoffers van huiselijk geweld, maar ook om slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van georganiseerde criminaliteit, slachtoffers met een

evaluatie zijn vastgesteld, worden de lidstaten verplicht om specifieke protocollen op te stellen om de acties van gespecialiseerde hulpdiensten te organiseren teneinde volledig tegemoet te komen aan de diverse behoeften van slachtoffers met specifieke behoeften. Dergelijke protocollen moeten worden opgesteld in coördinatie met en samenwerking tussen rechtshandavingsinstanties, openbaar ministeries, rechters, detentieautoriteiten, diensten voor herstelrecht en slachtofferhulpdiensten.

handicap, slachtoffers van uitbuiting, slachtoffers van haatmisdrijven, slachtoffers van terrorisme of slachtoffers van internationale kernmisdrijven. Als reactie op de tekortkomingen die in de evaluatie zijn vastgesteld, worden de lidstaten verplicht om specifieke protocollen op te stellen om de acties van gespecialiseerde hulpdiensten te organiseren teneinde volledig tegemoet te komen aan de diverse behoeften van slachtoffers met specifieke behoeften. Dergelijke protocollen moeten worden opgesteld in coördinatie met en samenwerking tussen rechtshandavingsinstanties, openbaar ministeries, rechters, detentieautoriteiten, diensten voor herstelrecht en slachtofferhulpdiensten.

Or. en

Amendement 105 **Elena Kountoura**

Voorstel voor een richtlijn **Overweging 7**

Door de Commissie voorgestelde tekst

(7) Er moeten gerichte en geïntegreerde hulpdiensten beschikbaar zijn voor een breed scala van slachtoffers met specifieke behoeften. Daarbij gaat het niet alleen om slachtoffers van seksueel geweld, slachtoffers van gendergerelateerd geweld en slachtoffers van huiselijk geweld **te zijn**, maar ook om slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van georganiseerde criminaliteit, slachtoffers met een handicap, slachtoffers van uitbuiting, slachtoffers van haatmisdrijven, slachtoffers van terrorisme of slachtoffers van internationale kernmisdrijven. Als reactie op de tekortkomingen die in de evaluatie zijn vastgesteld, worden de lidstaten verplicht om specifieke

Amendement

(7) Er moeten gerichte en geïntegreerde hulpdiensten beschikbaar zijn voor een breed scala van slachtoffers met specifieke behoeften, **met inbegrip van slachtoffers die in plattelands-, dunbevolkte of afgelegen gebieden wonen**. Daarbij gaat het niet alleen om slachtoffers van seksueel geweld, slachtoffers van gendergerelateerd geweld en slachtoffers van huiselijk geweld, **met inbegrip van slachtoffers van onlinevormen van dergelijke strafbare feiten**, maar ook om slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van georganiseerde criminaliteit, slachtoffers met een handicap, slachtoffers van uitbuiting, slachtoffers van haatmisdrijven,

protocollen op te stellen om de acties van gespecialiseerde hulpdiensten te organiseren teneinde volledig tegemoet te komen aan de diverse behoeften van slachtoffers met specifieke behoeften. Dergelijke protocollen moeten worden opgesteld in coördinatie met en samenwerking tussen rechtshandavingsinstanties, openbaar ministeries, rechters, detentieautoriteiten, diensten voor herstelrecht en slachtofferhulpdiensten.

slachtoffers van terrorisme of slachtoffers van internationale kernmisdrijven. Als reactie op de tekortkomingen die in de evaluatie zijn vastgesteld, worden de lidstaten verplicht om specifieke protocollen op te stellen om de acties van gespecialiseerde hulpdiensten te organiseren teneinde volledig tegemoet te komen aan de diverse behoeften van slachtoffers met specifieke behoeften. Dergelijke protocollen moeten worden opgesteld in coördinatie met en samenwerking tussen rechtshandavingsinstanties, openbaar ministeries, rechters, detentieautoriteiten, diensten voor herstelrecht en slachtofferhulpdiensten.

Or. en

Amendement 106
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 7

Door de Commissie voorgestelde tekst

(7) Er moeten gerichte en geïntegreerde hulpdiensten beschikbaar zijn voor een breed scala van slachtoffers met specifieke behoeften. Daarbij gaat het niet alleen om slachtoffers van seksueel geweld, slachtoffers van gendergerelateerd geweld en slachtoffers van huiselijk geweld **te zijn**, maar ook om slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van georganiseerde criminaliteit, slachtoffers met een handicap, slachtoffers van uitbuiting, slachtoffers van haatmisdrijven, slachtoffers van terrorisme of slachtoffers van internationale kernmisdrijven. Als reactie op de tekortkomingen die in de evaluatie zijn vastgesteld, worden de lidstaten verplicht om specifieke protocollen op te stellen om de acties van gespecialiseerde hulpdiensten te

Amendement

(7) Er moeten gerichte en geïntegreerde hulpdiensten beschikbaar zijn voor een breed scala van slachtoffers met specifieke behoeften, **met inbegrip van slachtoffers die op het platteland of in afgelegen gebieden wonen**. Daarbij gaat het niet alleen om slachtoffers van seksueel geweld, slachtoffers van gendergerelateerd geweld en slachtoffers van huiselijk geweld, maar ook om slachtoffers van mensenhandel, slachtoffers van georganiseerde criminaliteit, slachtoffers met een handicap, slachtoffers van uitbuiting, slachtoffers van haatmisdrijven, slachtoffers van terrorisme of slachtoffers van internationale kernmisdrijven. Als reactie op de tekortkomingen die in de evaluatie zijn vastgesteld, worden de lidstaten verplicht om specifieke

organiseren teneinde volledig tegemoet te komen aan de diverse behoeften van slachtoffers met specifieke behoeften. Dergelijke protocollen moeten worden opgesteld in coördinatie met en samenwerking tussen rechtshandavingsinstanties, openbaar ministeries, rechters, detentieautoriteiten, diensten voor herstelrecht en slachtofferhulpdiensten.

protocollen op te stellen om de acties van gespecialiseerde hulpdiensten te organiseren teneinde volledig tegemoet te komen aan de diverse behoeften van slachtoffers met specifieke behoeften. Dergelijke protocollen moeten worden opgesteld in coördinatie met en samenwerking tussen rechtshandavingsinstanties, openbaar ministeries, rechters, detentieautoriteiten, diensten voor herstelrecht en slachtofferhulpdiensten.

Or. en

Amendement 107
Elena Kountoura

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 7 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(7 bis) Er worden hulpdiensten opgezet om diensten te verlenen aan alle slachtoffers, onder meer door hen in voorkomend geval door te verwijzen. Er worden generieke en gespecialiseerde hulpdiensten opgezet om ook tegemoet te kunnen komen aan de specifieke behoeften van individuele slachtoffers, rekening houdend met de persoonlijke kenmerken van het slachtoffer, het soort strafbaar feit of de aard ervan, de omstandigheden van het strafbare feit, de omvang en de aard van de aan het slachtoffer berokkende schade en alle andere omstandigheden die om een aangepaste aanpak vragen. Generieke en gespecialiseerde hulpdiensten zijn ten minste op niet-discriminerende grondslag toegankelijk voor slachtoffers vóór, tijdens en, zolang dat nodig is, na de strafprocedure, en bevinden zich in het bijzonder in voldoende nabijheid tot de slachtoffers, hanteren passende openingstijden en worden verleend door

middel van meerdere kanalen waaronder persoonlijk, online, via hulplijnen en ambulantly, en kunnen met name worden georganiseerd door middel van doorverwijzingen overeenkomstig de specifieke behoeften van de slachtoffers, zijn kosteloos en vertrouwelijk, en handelen in het belang van de slachtoffers. Psychologische ondersteuning voor slachtoffers is beschikbaar zo lang als zij dergelijke ondersteuning naar het oordeel van de psycholoog van de slachtoffers nodig hebben.

Or. en

Amendement 108
Livia Járóka

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 7 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(7 bis) Algemene hulpdiensten zijn organisaties die zijn gespecialiseerd in de ondersteuning van slachtoffers van strafbare feiten en die ondersteuning bieden aan alle slachtoffers van strafbare feiten. Deze diensten kunnen diensten omvatten die zijn afgestemd op specifieke groepen of die specifieke soorten diensten verstrekken. Parallel hiermee worden gespecialiseerde hulpdiensten aangeboden aan specifieke groepen slachtoffers, op basis van het soort strafbaar feit of persoonlijke kenmerken. De centrale samenwerking van en coördinatie tussen alle organisaties en diensten die hulpdiensten verstrekken aan slachtoffers is van cruciaal belang om te waarborgen dat gepaste hulpdiensten voor slachtoffers op redelijkerwijs gelijke voet beschikbaar zijn voor alle categorieën slachtoffers. Algemene en gespecialiseerde hulpdiensten voor

slachtoffers moeten derhalve op een gecoördineerde manier functioneren.

Or. hu

Amendement 109
Maria da Graça Carvalho

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 7 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(7 bis) Algemene hulpdiensten zijn organisaties die zijn gespecialiseerd in de ondersteuning van slachtoffers van strafbare feiten en die ondersteuning bieden aan alle slachtoffers van strafbare feiten. Deze diensten kunnen diensten omvatten die zijn afgestemd op specifieke groepen of die specifieke soorten diensten verlenen. Parallel hiermee worden gespecialiseerde hulpdiensten aangeboden aan specifieke groepen slachtoffers, op basis van het soort strafbaar feit of persoonlijke kenmerken. De centrale samenwerking van en coördinatie tussen alle organisaties en diensten die hulpdiensten verstrekken aan slachtoffers is van cruciaal belang om te waarborgen dat gepaste hulpdiensten voor slachtoffers op redelijkerwijs gelijke voet beschikbaar zijn voor alle categorieën slachtoffers. Algemene en gespecialiseerde hulpdiensten voor slachtoffers moeten derhalve op een gecoördineerde manier functioneren.

Or. en

Amendement 110
Maria da Graça Carvalho

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 7 ter (nieuw)

(7 ter) De schuld wordt vaak bij de slachtoffers gelegd of ze krijgen te maken met verzinsels, onverschilligheid en gedrag dat trauma's in de hand werkt. Scholing is van cruciaal belang om hier verandering in te brengen en te zorgen voor een kentering in gedrag en schadelijke stereotypen. Hiertoe moeten de lidstaten de verantwoordelijke opleidingsinstellingen en -organisaties helpen bij het ontwikkelen, verzorgen en verstrekken van opleidingen voor alle beroepsbeoefenaren, onder wie rechters, aanklagers, juristen, gezondheidswerkers, vertalers en tolken die werken met slachtoffers van alle genders en leeftijden, en andere professionals van wie het waarschijnlijk is dat ze met slachtoffers in contact komen. Deze opleiding moet beroepsbeoefenaren in staat stellen slachtoffers, onder wie vrouwen en meisjes, te herkennen om hen op een onpartijdige, niet-discriminerende, respectvolle en professionele manier te behandelen en de praktische toepassing en uitoefening van de rechten van slachtoffers te ondersteunen.

Or. en

Amendement 111

Maria da Graça Carvalho

**Voorstel voor een richtlijn
Overweging 7 quater (nieuw)**

(7 quater) Bij gendergerelateerde geweldsmisdrijven leiden verzinsels over het slachtoffer, verdachtmakingen, onverschilligheid, genderblindheid en het feit dat vrouwen niet in staat worden gesteld daadwerkelijk te participeren,

rekening houdend met hun specifieke omstandigheden, tot grote problemen. De slachtofferbewuste aanpak moet uitdrukkelijk zo zijn opgezet dat deze problemen het hoofd wordt geboden, bijvoorbeeld door een adequate genderbewuste opleiding van de bevoegde autoriteiten met betrekking tot de communicatie en persoonlijke contacten met vrouwen. Daarbij moet het systeem zo zijn opgezet dat rekening wordt gehouden met de mogelijkheid voor het slachtoffer om een hoorzitting bij te wonen, waar mogelijk met inachtneming van hun specifieke behoeften, bijvoorbeeld door rekening te houden met aandachtspunten op het gebied van kinderverzorging en te zorgen voor passende voorzieningen met het oog op de privacy. Daarnaast kunnen de onverschillige houding, ongepaste opmerkingen, discriminatie, verzinsels en verdachtmakingen van de kant van beroepsbeoefenaren grote gevolgen hebben voor vrouwen, en met name vaak voorkomen bij bepaalde vormen van gendergerelateerde criminaliteit, zoals stalking, huiselijk geweld en seksueel misbruik.

Or. en

Amendement 112
Maria da Graça Carvalho

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 7 quinquies (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(7 quinquies) De lidstaten moeten tevens bepalen dat alle wetten, beleidsmaatregelen, diensten en infrastructuren slachtoffer- en genderbewust zijn, waarbij in de eerste plaats wordt geluisterd naar de slachtoffers, hertraumatisering en schade zoveel mogelijk worden beperkt, de

nadruk wordt gelegd op veiligheid, rechten, welzijn, empowerment, geformuleerde behoeften en keuzes, en de empathische, gevoelige en oordeelvrije toedeling van rechten en verlening van diensten worden gewaarborgd.

Or. en

Motivering

Met name van belang voor de kwetsbaarste slachtoffers, zoals slachtoffers van gendergerelateerd geweld, jongeren en ouderen, personen met een handicap en mensen die in een onzekere situatie verkeren. Soms wordt de schuld bij de slachtoffers gelegd of krijgen ze te maken met verzinsels, onverschilligheid en gedrag dat trauma's in de hand werkt. Scholing is van cruciaal belang om hier verandering in te brengen aangezien hierdoor een kentering in gedrag en mentaliteit wordt bewerkstelligd.

Amendement 113 Elena Kountoura

Voorstel voor een richtlijn Overweging 8

Door de Commissie voorgestelde tekst

(8) Om ernstige gevolgen van victimisatie op jonge leeftijd te vermijden, die een negatief effect kunnen hebben op het hele leven van slachtoffers, is het van cruciaal belang ervoor te zorgen dat alle kindslachtoffers optimale ondersteuning en bescherming krijgen. De meest kwetsbare kindslachtoffers, waaronder kindslachtoffers van seksueel misbruik, kindslachtoffers van mensenhandel en kindslachtoffers die anderszins bijzonder door het strafbare feit zijn getroffen vanwege de ernst van het strafbare feit of vanwege hun specifieke omstandigheden, moeten gebruik kunnen maken van de gerichte en geïntegreerde ondersteuning en bescherming die een gecoördineerde en samenwerkende aanpak van justitiële en sociale diensten binnen hetzelfde gebouw omvatten. Dergelijke diensten moeten worden verleend in een speciale ruimte.

Amendement

(8) Om ernstige gevolgen van victimisatie op jonge leeftijd te vermijden, die een negatief effect kunnen hebben op het hele leven van slachtoffers, is het van cruciaal belang ervoor te zorgen dat alle kindslachtoffers optimale ondersteuning en bescherming krijgen. De meest kwetsbare kindslachtoffers, waaronder kindslachtoffers van seksueel misbruik, kindslachtoffers van mensenhandel en kindslachtoffers die anderszins bijzonder door het strafbare feit zijn getroffen vanwege de ernst van het strafbare feit of vanwege hun specifieke omstandigheden, moeten gebruik kunnen maken van de gerichte en geïntegreerde ondersteuning en bescherming die een gecoördineerde en samenwerkende aanpak van justitiële en sociale diensten binnen hetzelfde gebouw omvatten. Dergelijke diensten moeten worden verleend in een speciale ruimte.

Om ervoor te zorgen dat het kindslachtoffer effectief wordt beschermd in gevallen waarin de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt bij een strafbaar feit betrokken is of er een belangenconflict is tussen het kind en de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, is een bepaling toegevoegd om ervoor te zorgen dat handelingen als het doen van aangifte, medische of forensische ondervragingen en doorverwijzing naar hulpdiensten of psychologische zorg niet afhankelijk mogen zijn van de toestemming van de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, maar altijd rekening wordt gehouden met de belangen van het kind.

Om ervoor te zorgen dat het kindslachtoffer effectief wordt beschermd in gevallen waarin de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt bij een strafbaar feit betrokken is of er een belangenconflict is tussen het kind en de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, is een bepaling toegevoegd om ervoor te zorgen dat handelingen als het doen van aangifte, medische of forensische ondervragingen en doorverwijzing naar hulpdiensten of psychologische zorg niet afhankelijk mogen zijn van de toestemming van de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, maar altijd rekening wordt gehouden met de belangen van het kind. ***De lidstaten treffen maatregelen om vooringenomenheid bij het bepalen/interpreteren van het beginsel “het belang van het kind” te voorkomen, namelijk het tegen elke prijs onderhouden van contact met beide ouders of hun familieleden, ongeacht het geweld waarvan kinderen getuige zijn geweest, met schadelijke en gevaarlijke gevolgen voor zowel het kind als de andere ouder. Het recht van elk kind om contact te onderhouden met beide ouders moet zo nodig worden beperkt, in het belang van het kind.***

Or. en

Amendement 114

Livia Járóka

Voorstel voor een richtlijn

Overweging 8

Door de Commissie voorgestelde tekst

(8) Om ernstige gevolgen van victimisatie op jonge leeftijd te vermijden, die een negatief effect **kunnen** hebben op het hele leven van slachtoffers, is het van cruciaal belang ervoor te zorgen dat alle

Amendement

(8) Om ernstige gevolgen van victimisatie op jonge leeftijd te vermijden, die een negatief effect hebben op het hele leven van slachtoffers, is het van cruciaal belang ervoor te zorgen dat alle

kindslachtoffers optimale ondersteuning en bescherming krijgen. De meest kwetsbare kindslachtoffers, waaronder kindslachtoffers van seksueel misbruik, kindslachtoffers van mensenhandel en kindslachtoffers die anderszins bijzonder door het strafbare feit zijn getroffen vanwege de ernst van het strafbare feit of vanwege hun specifieke omstandigheden, moeten gebruik kunnen maken van de gerichte en geïntegreerde ondersteuning en bescherming die een gecoördineerde en samenwerkende aanpak van justitiële en sociale diensten binnen *hetzelfde* gebouw omvatten. Dergelijke diensten moeten worden verleend in een speciale ruimte. Om ervoor te zorgen dat het kindslachtoffer effectief wordt beschermd in gevallen waarin de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt bij een strafbaar feit betrokken is of er een belangenconflict is tussen het kind en de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, is een bepaling toegevoegd om ervoor te zorgen dat handelingen als het doen van aangifte, medische of forensische ondervragingen en doorverwijzing naar hulpdiensten *of* psychologische zorg niet afhankelijk mogen zijn van de toestemming van de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, maar altijd rekening wordt gehouden met de belangen van het kind.

kindslachtoffers optimale ondersteuning en bescherming krijgen. De meest kwetsbare kindslachtoffers, waaronder kindslachtoffers van seksueel misbruik, kindslachtoffers van mensenhandel en kindslachtoffers die anderszins bijzonder door het strafbare feit zijn getroffen vanwege de ernst van het strafbare feit of vanwege hun specifieke omstandigheden, *zoals kinderen van slachtoffers die zijn gestorven door geweld tegen vrouwen of huiselijk geweld*, moeten gebruik kunnen maken van de gerichte en geïntegreerde ondersteuning en bescherming die een gecoördineerde en samenwerkende aanpak van justitiële en sociale diensten binnen het *desbetreffende* gebouw omvatten. Dergelijke diensten moeten worden verleend in een speciale ruimte. Om ervoor te zorgen dat het kindslachtoffer effectief wordt beschermd in gevallen waarin de *ouder of de* persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt bij een strafbaar feit betrokken is of er een belangenconflict is tussen het kind en de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, is een bepaling toegevoegd om ervoor te zorgen dat handelingen als het doen van aangifte, medische of forensische ondervragingen en doorverwijzing naar hulpdiensten, psychologische zorg *of administratieve en juridische ondersteuning* niet afhankelijk mogen zijn van de toestemming van de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, maar altijd rekening wordt gehouden met de belangen van het kind.

Or. hu

Amendement 115
Maria da Graça Carvalho

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 8

(8) Om ernstige gevolgen van victimisatie op jonge leeftijd te vermijden, die een negatief effect kunnen hebben op het hele leven van slachtoffers, is het van cruciaal belang ervoor te zorgen dat alle kindslachtoffers optimale ondersteuning en bescherming krijgen. De meest kwetsbare kindslachtoffers, waaronder kindslachtoffers van seksueel misbruik, kindslachtoffers van mensenhandel en kindslachtoffers die anderszins bijzonder door het strafbare feit zijn getroffen vanwege de ernst van het strafbare feit of vanwege hun specifieke omstandigheden, moeten gebruik kunnen maken van de gerichte en geïntegreerde ondersteuning en bescherming die een gecoördineerde en samenwerkende aanpak van justitiële en sociale diensten binnen hetzelfde gebouw omvatten. Dergelijke diensten moeten worden verleend in een speciale ruimte. Om ervoor te zorgen dat het kindslachtoffer effectief wordt beschermd in gevallen waarin de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt bij een strafbaar feit betrokken is of er een belangenconflict is tussen het kind en de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, is een bepaling toegevoegd om ervoor te zorgen dat handelingen als het doen van aangifte, medische of forensische ondervragingen en doorverwijzing naar hulpdiensten *of* psychologische zorg niet afhankelijk mogen zijn van de toestemming van de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, maar altijd rekening wordt gehouden met de belangen van het kind.

(8) Om ernstige gevolgen van victimisatie op jonge leeftijd te vermijden, die een negatief effect kunnen hebben op het hele leven van slachtoffers, is het van cruciaal belang ervoor te zorgen dat alle kindslachtoffers optimale ondersteuning en bescherming krijgen. De meest kwetsbare kindslachtoffers, waaronder kindslachtoffers van seksueel misbruik, kindslachtoffers van mensenhandel en kindslachtoffers die anderszins bijzonder door het strafbare feit zijn getroffen vanwege de ernst van het strafbare feit of vanwege hun specifieke omstandigheden, **zoals kinderen van slachtoffers die zijn gestorven door geweld tegen vrouwen of huiselijk geweld**, moeten gebruik kunnen maken van de gerichte en geïntegreerde ondersteuning en bescherming die een gecoördineerde en samenwerkende aanpak van justitiële en sociale diensten binnen hetzelfde gebouw omvatten. Dergelijke diensten moeten worden verleend in een speciale ruimte. Om ervoor te zorgen dat het kindslachtoffer effectief wordt beschermd in gevallen waarin de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt bij een strafbaar feit betrokken is of er een belangenconflict is tussen het kind en de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, is een bepaling toegevoegd om ervoor te zorgen dat handelingen als het doen van aangifte, medische of forensische ondervragingen en doorverwijzing naar hulpdiensten, psychologische zorg **of administratieve en juridische ondersteuning** niet afhankelijk mogen zijn van de toestemming van de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, maar altijd rekening wordt gehouden met de belangen van het kind.

Or. en

Amendement 116
Eugenia Rodríguez Palop

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 8

Door de Commissie voorgestelde tekst

(8) Om ernstige gevolgen van victimisatie op jonge leeftijd te vermijden, die een negatief effect kunnen hebben op het hele leven van slachtoffers, is het van cruciaal belang ervoor te zorgen dat alle kindslachtoffers optimale ondersteuning en bescherming krijgen. De meest kwetsbare kindslachtoffers, waaronder kindslachtoffers van seksueel misbruik, kindslachtoffers van mensenhandel en kindslachtoffers die anderszins bijzonder door het strafbare feit zijn getroffen vanwege de ernst van het strafbare feit of vanwege hun specifieke omstandigheden, moeten gebruik kunnen maken van de gerichte en geïntegreerde ondersteuning en bescherming die een gecoördineerde en samenwerkende aanpak van justitiële en sociale diensten binnen hetzelfde gebouw omvatten. Dergelijke diensten moeten worden verleend in een speciale ruimte. Om ervoor te zorgen dat het kindslachtoffer effectief wordt beschermd in gevallen waarin de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt bij een strafbaar feit betrokken is of er een belangenconflict is tussen het kind en de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, is een bepaling toegevoegd om ervoor te zorgen dat handelingen als het doen van aangifte, medische of forensische ondervragingen en doorverwijzing naar hulpdiensten of psychologische zorg niet afhankelijk mogen zijn van de toestemming van de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, maar altijd rekening wordt gehouden met de belangen van het kind.

Amendement

(8) Om ernstige gevolgen van victimisatie op jonge leeftijd te vermijden, die een negatief effect kunnen hebben op het hele leven van slachtoffers, is het van cruciaal belang ervoor te zorgen dat alle kindslachtoffers optimale ondersteuning en bescherming krijgen. De meest kwetsbare kindslachtoffers, waaronder kindslachtoffers van seksueel misbruik, kindslachtoffers van mensenhandel en kindslachtoffers die anderszins bijzonder door het strafbare feit zijn getroffen vanwege de ernst van het strafbare feit of vanwege hun specifieke omstandigheden, moeten gebruik kunnen maken van de gerichte en geïntegreerde ondersteuning en bescherming die een gecoördineerde en samenwerkende aanpak van justitiële en sociale diensten binnen hetzelfde gebouw omvatten. Dergelijke diensten moeten worden verleend in een speciale ruimte. ***Daarnaast is het Barnahus-model een goede praktijk gebleken om slachtoffers tegen secundaire victimisatie te beschermen.*** Om ervoor te zorgen dat het kindslachtoffer effectief wordt beschermd in gevallen waarin de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt bij een strafbaar feit betrokken is of er een belangenconflict is tussen het kind en de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, is een bepaling toegevoegd om ervoor te zorgen dat handelingen als het doen van aangifte, medische of forensische ondervragingen en doorverwijzing naar hulpdiensten of psychologische zorg niet afhankelijk mogen zijn van de toestemming van de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, maar altijd rekening wordt gehouden met de belangen

van het kind.

Or. en

Amendement 117

Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont

namens de Verts/ALE-Fractie

Voorstel voor een richtlijn

Overweging 8

Door de Commissie voorgestelde tekst

(8) Om ernstige gevolgen van victimisatie op jonge leeftijd te vermijden, die een negatief effect kunnen hebben op het hele leven van slachtoffers, is het van cruciaal belang ervoor te zorgen dat alle kindslachtoffers optimale ondersteuning en bescherming krijgen. De meest kwetsbare kindslachtoffers, waaronder kindslachtoffers van seksueel misbruik, kindslachtoffers van mensenhandel en kindslachtoffers die anderszins bijzonder door het strafbare feit zijn getroffen vanwege de ernst van het strafbare feit of vanwege hun specifieke omstandigheden, moeten gebruik kunnen maken van de gerichte en geïntegreerde ondersteuning en bescherming die een gecoördineerde en samenwerkende aanpak van justitiële en sociale diensten binnen hetzelfde gebouw omvatten. Dergelijke diensten moeten worden verleend in een speciale ruimte. Om ervoor te zorgen dat het kindslachtoffer effectief wordt beschermd in gevallen waarin de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt bij een strafbaar feit betrokken is of er een belangenconflict is tussen het kind en de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, is een bepaling toegevoegd om ervoor te zorgen dat handelingen als het doen van aangifte, medische of forensische ondervragingen en doorverwijzing naar hulpdiensten of psychologische zorg niet afhankelijk

Amendement

(8) Om ernstige gevolgen van victimisatie op jonge leeftijd te vermijden, die een negatief effect kunnen hebben op het hele leven van slachtoffers, is het van cruciaal belang ervoor te zorgen dat alle kindslachtoffers, ***onder wie kinderen die getuige zijn geweest van strafbare feiten***, optimale ondersteuning en bescherming krijgen. De meest kwetsbare kindslachtoffers, waaronder kindslachtoffers van seksueel misbruik, kindslachtoffers van mensenhandel en kindslachtoffers die anderszins bijzonder door het strafbare feit zijn getroffen vanwege de ernst van het strafbare feit of vanwege hun specifieke omstandigheden, moeten gebruik kunnen maken van de gerichte en geïntegreerde ondersteuning en bescherming die een gecoördineerde en samenwerkende aanpak van justitiële en sociale diensten binnen hetzelfde gebouw omvatten. Dergelijke diensten moeten worden verleend in een speciale ruimte. Om ervoor te zorgen dat het kindslachtoffer effectief wordt beschermd in gevallen waarin de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt bij een strafbaar feit betrokken is of er een belangenconflict is tussen het kind en de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, is een bepaling toegevoegd om ervoor te zorgen dat handelingen als het doen van aangifte, medische of forensische ondervragingen en

mogen zijn van de toestemming van de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, maar altijd rekening wordt gehouden met de belangen van het kind.

doorverwijzing naar hulpdiensten of psychologische zorg niet afhankelijk mogen zijn van de toestemming van de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, maar altijd rekening wordt gehouden met de belangen van het kind.

Or. en

Amendement 118

María Soraya Rodríguez Ramos, Hilde Vautmans, Marco Zullo, Abir Al-Sahlani, Susana Solís Pérez, Sylvie Brunet

Voorstel voor een richtlijn Overweging 8

Door de Commissie voorgestelde tekst

(8) Om ernstige gevolgen van victimisatie op jonge leeftijd te vermijden, die een negatief effect kunnen hebben op het hele leven van slachtoffers, is het van cruciaal belang ervoor te zorgen dat alle kindslachtoffers optimale ondersteuning en bescherming krijgen. De meest kwetsbare kindslachtoffers, waaronder kindslachtoffers van seksueel misbruik, kindslachtoffers van mensenhandel en kindslachtoffers die anderszins bijzonder door het strafbare feit zijn getroffen vanwege de ernst van het strafbare feit of vanwege hun specifieke omstandigheden, moeten gebruik kunnen maken van de gerichte en geïntegreerde ondersteuning en bescherming die een gecoördineerde en samenwerkende aanpak van justitiële en sociale diensten binnen hetzelfde gebouw omvatten. Dergelijke diensten moeten worden verleend in een speciale ruimte. Om ervoor te zorgen dat het kindslachtoffer effectief wordt beschermd in gevallen waarin de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt bij een strafbaar feit betrokken is of er een belangenconflict is tussen het kind en de persoon die de ouderlijke

Amendement

(8) Om ernstige gevolgen van victimisatie op jonge leeftijd te vermijden, die een negatief effect kunnen hebben op het hele leven van slachtoffers, is het van cruciaal belang ervoor te zorgen dat alle kindslachtoffers optimale ondersteuning en bescherming krijgen. De meest kwetsbare kindslachtoffers, waaronder kindslachtoffers van seksueel misbruik, kindslachtoffers van mensenhandel, ***kinderen zonder ouderlijke zorg*** en kindslachtoffers die anderszins bijzonder door het strafbare feit zijn getroffen vanwege de ernst van het strafbare feit of vanwege hun specifieke omstandigheden, moeten gebruik kunnen maken van de gerichte en geïntegreerde ondersteuning en bescherming die een gecoördineerde en samenwerkende aanpak van justitiële en sociale diensten binnen hetzelfde gebouw omvatten. Dergelijke diensten moeten worden verleend in een speciale ruimte. Om ervoor te zorgen dat het kindslachtoffer effectief wordt beschermd in gevallen waarin de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt bij een strafbaar feit betrokken is of er een belangenconflict is tussen het kind en de

verantwoordelijkheid draagt, is een bepaling toegevoegd om ervoor te zorgen dat handelingen als het doen van aangifte, medische of forensische ondervragingen en doorverwijzing naar hulpdiensten of psychologische zorg niet afhankelijk mogen zijn van de toestemming van de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, maar altijd rekening wordt gehouden met de belangen van het kind.

persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, is een bepaling toegevoegd om ervoor te zorgen dat handelingen als het doen van aangifte, medische of forensische ondervragingen en doorverwijzing naar hulpdiensten of psychologische zorg niet afhankelijk mogen zijn van de toestemming van de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt, maar altijd rekening wordt gehouden met de belangen van het kind.

Or. en

Amendement 119
Elena Kountoura

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 8 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(8 bis) Slachtoffers van huiselijk geweld en hun kinderen moeten toegang hebben tot passende oplossingen op het gebied van noodopvang en tijdelijke huisvesting. Deze centra moeten uitsluitend vrouwen en hun kinderen opvangen, gezien het gevoel van onveiligheid onder vrouwen die verblijven in gemengde centra, waar allerlei soorten mensen worden opgevangen. De lidstaten moeten noodopvangplekken openstellen voor met name situaties van huiselijk geweld, die te allen tijde beschikbaar en toegankelijk zijn, ook 's nachts en in het weekend. De rechter mag het feit dat slachtoffers in een opvangcentrum of een tijdelijke of sociale woning verblijven niet als argument gebruiken om het ouderlijk gezag toe te wijzen aan de gewelddadige partner.

Or. en

Amendement 120
Maria Noichl, Giuliano Pisapia

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 8 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(8 bis) Teneinde het recht op de bescherming van de waardigheid van slachtoffers te waarborgen, moeten de lidstaten het online delen van materiaal over een strafbaar feit aanpakken teneinde secundaire victimisatie en andere ernstige psychosociale gevolgen voor het slachtoffer te vermijden en de normalisatie van geweld te voorkomen. Dit geldt met name voor gevallen van gendergerelateerd geweld, waaronder aanranding en verkrachting, dat wordt gebruikt om vrouwen angst aan te jagen en de mond te snoeren.

Or. en

Amendement 121
Elena Kountoura

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 8 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(8 ter) Het is absoluut noodzakelijk dat slachtofferhulpdiensten volledig operationeel en toegankelijk blijven in tijden van crisis, ook tijdens noodsituaties op gezondheidsgebied, grote migratiebewegingen of andere noodsituaties als natuurrampen of bedreigingen van de veiligheid. Deze diensten moeten beschikken over noodplannen om ervoor te zorgen dat ze ononderbroken blijven functioneren, zich aan de veranderende omstandigheden kunnen aanpassen en in staat zijn om de unieke uitdagingen en de toegenomen

vraag het hoofd te bieden die zich in dergelijke situaties vaak voordoen. Daarbij moeten zij onder meer voldoende personeel aanhouden, de veiligheid en het welzijn van slachtoffers en ondersteunend personeel waarborgen en zo nodig gebruikmaken van technologie voor bijstand op afstand. De slachtoffers moeten onafgebroken kunnen rekenen op essentiële ondersteuningsdiensten, ongeacht de externe omgeving.

Or. en

Amendement 122
Elena Kountoura

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 8 quater (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(8 quater) Het gebruik, de aanvoering en aanvaarding van niet-wetenschappelijke theorieën en concepten in gezagszaken die moeders benadelen die aangifte willen doen van gevallen van kindermisbruik of gendergerelateerd geweld door hen te beletten het gezag over hun kinderen te krijgen of door hun ouderlijke rechten in te perken, moet worden voorkomen. Ouderverstoting en soortgelijke concepten en termen moeten worden afgewezen, aangezien die de nodige wetenschappelijke onderbouwing ontberen en vaak worden gebruikt in de context van intiem partnergeweld, als een strategie tegen slachtoffers van geweld, waarbij de ouderlijke vaardigheden van slachtoffers in twijfel worden getrokken, ze niet op hun woord worden geloofd en het geweld waaraan kinderen worden blootgesteld buiten beschouwing wordt gelaten. De lidstaten mogen het ouderverstotingsyndroom of soortgelijke concepten niet erkennen in hun rechtspraak en wetgeving, en moeten

het gebruik ervan in gerechtelijke procedures verbieden tijdens onderzoeken om vast te stellen of er sprake is van geweld.

Or. en

Amendement 123
Elena Kountoura

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 8 quinquies (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(8 quinquies) De lidstaten treffen maatregelen om te waarborgen dat de gerechtelijke autoriteiten bij de vaststelling van het gezagsrecht en de omgangs- en bezoekrechten van minderjarigen rekening houden met gevallen van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld en met de resultaten van de risicobeoordelingen met betrekking tot de niet-gewelddadige ouder en het kindslachtoffer, met inbegrip van minderjarige getuigen en wezen. De lidstaten voeren maatregelen in om ervoor te zorgen dat de uitoefening van het bezoekrecht of het gezagsrecht de rechten en de veiligheid van het slachtoffer of de kinderen niet in gevaar brengt. De rechten en aanspraken van daders of vermeende daders tijdens of na afloop van gerechtelijke procedures, met betrekking tot vermogen, privacy, gezag over het kind, omgang, contact en bezoek, moeten worden bepaald met inachtneming van de mensenrechten van vrouwen en kinderen, zoals het recht op leven en lichamelijke, seksuele en psychologische integriteit, en moeten gebaseerd zijn op het belang van het kind. Het negeren van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld bij beslissingen over gezags- en bezoekrechten vormt een nalatige schending van de mensenrechten, zoals

het recht op leven, het recht op een leven zonder geweld en het recht op een gezonde ontwikkeling van vrouwen en kinderen. De lidstaten moeten erop toezien dat wordt onderkend dat het getuige zijn van geweld tegen een naaste persoon het belang van het kind in gevaar brengt. Het belang van het kind en de mening van kinderen moeten voorop staan en prevaleren boven de rechten van daders of verdachten en ook boven eventuele bezoekrechten van andere personen die een band hebben met de kinderen. Wanneer er redelijke twijfel bestaat over veilig contact met het kind uit zowel fysiek als emotioneel oogpunt worden de bezoek- en gezagsrechten van de gewelddadige ouder opgeschort. In geval van bezoekrechten van een verdachte die ouderlijke verantwoordelijkheid draagt en omgangsrecht heeft en alleen als bezoeken passend worden geacht en in het belang van het kind, en om de veiligheid van kinderen en slachtoffers tijdens mogelijke bezoeken te waarborgen, moeten de lidstaten ervoor zorgen dat er een neutrale plek met toezicht, onder meer van jeugdbeschermings- of jeugdzorgdiensten, beschikbaar wordt gesteld zodat het bezoek daar met inachtneming van de belangen van het kind kan plaatsvinden. Op neutrale plekken met toezicht voor contact met een verdachte moet altijd de veiligheid van het kind worden gewaarborgd, alsook in voorkomend geval van de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt en zich niet schuldig heeft gemaakt aan misbruik. Zo nodig moet bij het bezoek een functionaris van de jeugdbeschermings- of jeugdzorgdienst aanwezig zijn. Als tussentijdse huisvesting nodig is, moeten de kinderen bij voorrang samen met de persoon die de ouderlijke verantwoordelijkheid draagt en niet de dader of verdachte is – bijvoorbeeld de moeder van het kind – worden ondergebracht. Er moet altijd rekening

worden gehouden met het belang van het kind. Waar nodig zien de lidstaten erop toe dat de gerechtelijke instanties onverwijld optreden om bezoekrechten permanent te ontnemen aan daders die strafbare feiten blijven plegen of geen medewerking verlenen aan zinvolle ouderschapsprogramma's voor de lange termijn die leiden tot betere resultaten voor kinderen. De intrekking van de gezags- en bezoekrechten van de gewelddadige partner en de toekenning van het exclusieve gezag aan de moeder, indien zij slachtoffer is van geweld, kunnen de enige manier zijn om verder geweld en secundaire victimisatie te voorkomen.

Or. en

Amendement 124

Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
namens de Verts/ALE-Fractie

Voorstel voor een richtlijn **Overweging 9**

Door de Commissie voorgestelde tekst

(9) Om slachtoffers het gevoel te geven dat er recht is gedaan en om hun belangen te kunnen verdedigen, is het belangrijk dat ze aanwezig zijn en actief kunnen deelnemen aan de strafprocedure. **Daarom moeten** alle slachtoffers in de Unie, ongeacht hun status in de strafprocedure, die is vastgelegd in de nationale wetgeving, recht hebben op een doeltreffende voorziening in rechte volgens het nationale recht in geval van een schending van hun rechten uit hoofde van deze richtlijn. Bovendien moeten alle slachtoffers in de Unie, ongeacht hun status in de strafprocedure, het recht hebben om een herziening te vragen van beslissingen die ter terechtzitting zijn genomen en hen rechtstreeks raken. Dergelijke beslissingen

Amendement

(9) Om slachtoffers het gevoel te geven dat er recht is gedaan en om hun belangen te kunnen verdedigen, is het belangrijk dat ze aanwezig zijn en actief kunnen deelnemen aan de strafprocedure, **ze naar behoren worden bijgestaan in de rechtbankgebouwen en ze gedurende de hele terechtzitting worden vergezeld door hulpdiensten, indien ze dat wensen.** Alle slachtoffers in de Unie **moeten**, ongeacht hun status in de strafprocedure, die is vastgelegd in de nationale wetgeving, recht hebben op een doeltreffende voorziening in rechte volgens het nationale recht in geval van een schending van hun rechten uit hoofde van deze richtlijn. Bovendien moeten alle slachtoffers in de Unie, ongeacht hun status in de strafprocedure,

moeten ten minste beslissingen over vertolking tijdens rechtszittingen en beslissingen over speciale beschermingsmaatregelen omvatten die beschikbaar zijn voor slachtoffers met speciale beschermingsbehoeften. De procedurevoorschriften op grond waarvan slachtoffers kunnen verzoeken om herziening van dergelijke beslissingen die ter terechtzitting zijn genomen, moeten worden vastgelegd in de nationale wetgeving, die moet voorzien in de nodige garanties dat een dergelijke mogelijkheid tot herziening de strafprocedure niet onevenredig zou verlengen.

het recht hebben om een herziening te vragen van beslissingen die ter terechtzitting zijn genomen en hen rechtstreeks raken. Dergelijke beslissingen moeten ten minste beslissingen over vertolking tijdens rechtszittingen en beslissingen over speciale beschermingsmaatregelen omvatten die beschikbaar zijn voor slachtoffers met speciale beschermingsbehoeften. De procedurevoorschriften op grond waarvan slachtoffers kunnen verzoeken om herziening van dergelijke beslissingen die ter terechtzitting zijn genomen, moeten worden vastgelegd in de nationale wetgeving, die moet voorzien in de nodige garanties dat een dergelijke mogelijkheid tot herziening de strafprocedure niet onevenredig zou verlengen. ***Actieve deelname aan strafprocedures en toegang tot een doeltreffende voorziening in rechte vereisen dat slachtoffers op gedegen wijze op de hoogte worden gehouden van en geïnformeerd over de stand van zaken van en belangrijke ontwikkelingen in de strafprocedure.***

Or. en

Amendement 125 **Maria da Graça Carvalho**

Voorstel voor een richtlijn **Overweging 9**

Door de Commissie voorgestelde tekst

(9) Om slachtoffers het gevoel te geven dat er recht is gedaan en om hun belangen te kunnen verdedigen, is het belangrijk dat ze aanwezig zijn en actief kunnen deelnemen aan de strafprocedure. Daarom moeten alle slachtoffers in de Unie, ongeacht hun status in de strafprocedure, die is vastgelegd in de nationale wetgeving, recht hebben op een doeltreffende voorziening in rechte volgens het nationale

Amendement

(9) Om slachtoffers het gevoel te geven dat er recht is gedaan en om hun belangen te kunnen verdedigen, is het belangrijk dat ze aanwezig zijn en actief kunnen deelnemen aan de strafprocedure. Daarom moeten alle slachtoffers in de Unie, ongeacht hun status in de strafprocedure, die is vastgelegd in de nationale wetgeving, recht hebben op een doeltreffende voorziening in rechte volgens het nationale

recht in geval van een schending van hun rechten uit hoofde van deze richtlijn. Bovendien moeten alle slachtoffers in de Unie, ongeacht hun status in de strafprocedure, het recht hebben om een herziening te vragen van beslissingen die ter terechtzitting zijn genomen en hen rechtstreeks raken. Dergelijke beslissingen moeten ten minste beslissingen over vertolking tijdens rechtszittingen **en** beslissingen over speciale beschermingsmaatregelen **omvatten** die beschikbaar zijn voor slachtoffers met speciale beschermingsbehoeften. De procedurevoorschriften op grond waarvan slachtoffers kunnen verzoeken om herziening van dergelijke beslissingen die ter terechtzitting zijn genomen, moeten worden vastgelegd in de nationale wetgeving, die moet voorzien in de nodige garanties dat een dergelijke mogelijkheid tot herziening de strafprocedure niet onevenredig zou verlengen.

recht in geval van een schending van hun rechten uit hoofde van deze richtlijn. Bovendien moeten alle slachtoffers in de Unie, ongeacht hun status in de strafprocedure, het recht hebben om een herziening te vragen van beslissingen die ter terechtzitting zijn genomen en hen rechtstreeks raken. Dergelijke beslissingen moeten ten minste beslissingen over vertolking tijdens rechtszittingen, beslissingen over speciale beschermingsmaatregelen die beschikbaar zijn voor slachtoffers met speciale beschermingsbehoeften **en fysieke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers omvatten**. De procedurevoorschriften op grond waarvan slachtoffers kunnen verzoeken om herziening van dergelijke beslissingen die ter terechtzitting zijn genomen, moeten worden vastgelegd in de nationale wetgeving, die moet voorzien in de nodige garanties dat een dergelijke mogelijkheid tot herziening de strafprocedure niet onevenredig zou verlengen. **Actieve deelname aan strafprocedures en toegang tot een doeltreffende voorziening in rechte vereisen dat slachtoffers op gedegen wijze op de hoogte worden gehouden van de stand van zaken van en belangrijke ontwikkelingen in de strafprocedure.**

Or. en

Amendement 126 **Cindy Franssen**

Voorstel voor een richtlijn **Overweging 9**

Door de Commissie voorgestelde tekst

(9) Om slachtoffers het gevoel te geven dat er recht is gedaan en om hun belangen te kunnen verdedigen, is het belangrijk dat ze aanwezig zijn en actief kunnen deelnemen aan de strafprocedure. Daarom

Amendement

(9) Om slachtoffers het gevoel te geven dat er recht is gedaan en om hun belangen te kunnen verdedigen, is het belangrijk dat ze aanwezig zijn en actief kunnen deelnemen aan de strafprocedure. Daarom

moeten alle slachtoffers in de Unie, ongeacht hun status in de strafprocedure, die is vastgelegd in de nationale wetgeving, recht hebben op een doeltreffende voorziening in rechte volgens het nationale recht in geval van een schending van hun rechten uit hoofde van deze richtlijn. Bovendien moeten alle slachtoffers in de Unie, ongeacht hun status in de strafprocedure, het recht hebben om een herziening te vragen van beslissingen die ter terechtzitting zijn genomen en hen rechtstreeks raken. Dergelijke beslissingen moeten ten minste beslissingen over vertolking tijdens rechtszittingen en beslissingen over speciale beschermingsmaatregelen omvatten die beschikbaar zijn voor slachtoffers met speciale beschermingsbehoeften. De procedurevoorschriften op grond waarvan slachtoffers kunnen verzoeken om herziening van dergelijke beslissingen die ter terechtzitting zijn genomen, moeten worden vastgelegd in de nationale wetgeving, die moet voorzien in de nodige garanties dat een dergelijke mogelijkheid tot herziening de strafprocedure niet onevenredig zou verlengen.

moeten alle slachtoffers in de Unie, ongeacht hun status in de strafprocedure, die is vastgelegd in de nationale wetgeving, ***ten minste hetzelfde recht op kosteloze rechtsbijstand hebben als de beklagde in dezelfde strafprocedure. Evenzo moeten zij*** recht hebben op een doeltreffende voorziening in rechte volgens het nationale recht in geval van een schending van hun rechten uit hoofde van deze richtlijn. Bovendien moeten alle slachtoffers in de Unie, ongeacht hun status in de strafprocedure, het recht hebben om een herziening te vragen van beslissingen die ter terechtzitting zijn genomen en hen rechtstreeks raken. Dergelijke beslissingen moeten ten minste beslissingen over vertolking tijdens rechtszittingen en beslissingen over speciale beschermingsmaatregelen omvatten die beschikbaar zijn voor slachtoffers met speciale beschermingsbehoeften. De procedurevoorschriften op grond waarvan slachtoffers kunnen verzoeken om herziening van dergelijke beslissingen die ter terechtzitting zijn genomen, moeten worden vastgelegd in de nationale wetgeving, die moet voorzien in de nodige garanties dat een dergelijke mogelijkheid tot herziening de strafprocedure niet onevenredig zou verlengen.

Or. en

Amendement 127

Lívia Járóka

Voorstel voor een richtlijn

Overweging 9

Door de Commissie voorgestelde tekst

(9) Om slachtoffers het gevoel te geven dat er recht is gedaan en om hun belangen te kunnen verdedigen, is het belangrijk dat ze aanwezig zijn en actief kunnen deelnemen aan de strafprocedure. Daarom

Amendement

(9) Om slachtoffers het gevoel te geven dat er recht is gedaan en om hun belangen te kunnen verdedigen, is het belangrijk dat ze aanwezig zijn en actief kunnen deelnemen aan de strafprocedure. Daarom

moeten alle slachtoffers in de Unie, ***ongeacht hun status in de strafprocedure, die is vastgelegd in de nationale wetgeving***, recht hebben op een doeltreffende voorziening in rechte volgens het nationale recht in geval van een schending van hun rechten uit hoofde van deze richtlijn. Bovendien moeten alle slachtoffers in de Unie, ***ongeacht hun status in de strafprocedure***, het recht hebben om een herziening te vragen van beslissingen die ter terechtzitting zijn genomen en hen rechtstreeks raken. Dergelijke beslissingen moeten ten minste beslissingen over vertolking tijdens rechtszittingen ***en beslissingen over speciale beschermingsmaatregelen omvatten*** die beschikbaar zijn voor slachtoffers met speciale beschermingsbehoeften. De procedurevoorschriften op grond waarvan slachtoffers kunnen verzoeken om herziening van dergelijke beslissingen die ter terechtzitting zijn genomen, moeten worden vastgelegd in de nationale wetgeving, die moet voorzien in de nodige garanties dat een dergelijke mogelijkheid tot herziening de strafprocedure niet onevenredig zou verlengen.

moeten alle slachtoffers in de Unie recht hebben op een doeltreffende voorziening in rechte volgens het nationale recht in geval van een schending van hun rechten uit hoofde van deze richtlijn. Daarom moeten alle slachtoffers in de Unie recht hebben op een doeltreffende voorziening in rechte volgens het nationale recht in geval van een schending van hun rechten uit hoofde van deze richtlijn. Dergelijke beslissingen moeten ten minste beslissingen over vertolking tijdens rechtszittingen, speciale beschermingsmaatregelen die beschikbaar zijn voor slachtoffers met speciale beschermingsbehoeften ***en fysieke beschermingsmaatregelen voor slachtoffers omvatten***. De procedurevoorschriften op grond waarvan slachtoffers kunnen verzoeken om herziening van dergelijke beslissingen die ter terechtzitting zijn genomen, moeten worden vastgelegd in de nationale wetgeving, die moet voorzien in de nodige garanties dat een dergelijke mogelijkheid tot herziening de strafprocedure niet onevenredig zou verlengen. ***Actieve deelname aan strafprocedures en toegang tot een doeltreffende voorziening in rechte vereisen dat slachtoffers op gedegen wijze op de hoogte worden gehouden van de stand van zaken van en belangrijke ontwikkelingen in de strafprocedure.***

Or. hu

Amendement 128

Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
namens de Verts/ALE-Fractie

Voorstel voor een richtlijn **Overweging 9 bis (nieuw)**

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(9 bis) Herstelrecht kan zeer nuttig zijn voor de slachtoffers en voor hen een veilige omgeving creëren om hun stem te

laten horen, en hun herstelproces en het herstel van de berokkende schade ondersteunen. In overeenstemming met de aanbeveling van de Raad van Europa over de rechten, diensten en ondersteuning voor slachtoffers van strafbare feiten CM/REC(2023) 2, moet herstelrecht een dienst zijn die algemeen beschikbaar is voor alle slachtoffers van strafbare feiten. Diensten voor herstelrecht moeten voldoende capaciteit hebben om veilige en doeltreffende diensten te verlenen aan alle slachtoffers die daar baat bij kunnen hebben, in alle stadia van de strafprocedure. Herstelrecht maakt een (directe of indirecte) dialoog tussen het slachtoffer en de dader mogelijk, en kan de vorm aannemen van bijvoorbeeld bemiddeling tussen het slachtoffer en de dader, herstelconferenties en “sentencing and peacemaking circles”. Hierbij kunnen in voorkomend gevallen ook andere door het strafbare feit getroffen personen worden betrokken, met name familieleden en, indien van toepassing, de gemeenschap waartoe zij behoren. Het besluit om deel te nemen aan en de overeenstemming over het herstelrechtproces moeten gebaseerd zijn op vrijwillige en geïnformeerde toestemming. De slachtoffers moeten de informatie krijgen en in de gelegenheid worden gesteld (door middel van systematische doorverwijzing en de mogelijkheid van zelfverwijzing) om te bepalen of en wanneer herstelrecht passend is voor hen. Diensten voor herstelrecht moeten onder erkende, op bewijs gebaseerde praktijkenormen vallen om de bescherming van slachtoffers, onder wie kwetsbare slachtoffers en slachtoffers van ernstige strafbare feiten, te waarborgen.

Or. en

Giuliano Pisapia, Maria Noichl

**Voorstel voor een richtlijn
Overweging 9 bis (nieuw)**

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(9 bis) Het recht op kosteloze rechtsbijstand is van het allergrootste belang om de doeltreffende deelname van slachtoffers aan strafprocedures te waarborgen. Derhalve moeten de lidstaten kosteloze rechtsbijstand verlenen aan slachtoffers ongeacht het soort strafbaar feit waarvan zij het slachtoffer zijn geworden, en ongeacht of zij partij in een strafprocedure zijn.

Or. en

**Amendement 130
Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
namens de Verts/ALE-Fractie**

**Voorstel voor een richtlijn
Overweging 9 ter (nieuw)**

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(9 ter) Slachtoffers moeten vóór, na en in alle stadia van strafprocedures toegang hebben tot rechtsbijstand. Deze rechtsbijstand moet kosteloos worden verleend aan slachtoffers van ernstige strafbare feiten en aan slachtoffers die niet over voldoende middelen beschikken om rechtsbijstand te bekostigen. Bij het beoordelen van de middelen waarover het slachtoffer beschikt om hiervoor te betalen, moet rekening worden gehouden met het feit dat het slachtoffer een relatie heeft met en afhankelijk is van de dader. Rechtsbijstand moet ook worden verleend aan burgers en ingezetenen van de EU die het slachtoffer zijn geworden van ernstige strafbare feiten die buiten het

Amendement 131

Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
namens de Verts/ALE-Fractie

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 10

Door de Commissie voorgestelde tekst

(10) Alle slachtoffers moeten tijdig, adequaat, efficiënt en evenredig worden beoordeeld. Het is van essentieel belang ervoor te zorgen dat slachtoffers de steun en bescherming krijgen die aansluiten bij hun individuele behoeften. De individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers aan ondersteuning en bescherming moet in fasen worden uitgevoerd. In de eerste fase moeten alle slachtoffers vanaf het eerste contact met de bevoegde autoriteiten worden beoordeeld om ervoor te zorgen dat de meest kwetsbare slachtoffers al in een zeer vroeg stadium van de procedure worden geïdentificeerd. Vanaf de volgende fasen moeten slachtoffers **die een dergelijke uitgebreide beoordeling nodig hebben**, worden beoordeeld door slachtofferhulpdiensten, waarvan ook psychologen deel uitmaken. Dergelijke diensten zijn het best in staat om het welzijn van slachtoffers te beoordelen. Bij de individuele beoordeling moet ook rekening worden gehouden met de situatie van de dader, die mogelijk een geschiedenis van geweldpleging heeft, in het bezit is van wapens of drugs gebruikt, en als zodanig een hoger risico kan vormen voor de slachtoffers. Bij de individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers moet niet alleen hun behoefte aan bescherming worden nagegaan, maar ook hun behoefte aan ondersteuning. Het is

Amendement

(10) Alle slachtoffers moeten tijdig, adequaat, efficiënt en evenredig worden beoordeeld. Het is van essentieel belang ervoor te zorgen dat slachtoffers de steun en bescherming krijgen die aansluiten bij hun individuele behoeften. De individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers aan ondersteuning en bescherming moet in fasen worden uitgevoerd. In de eerste fase moeten alle slachtoffers vanaf het eerste contact met de bevoegde autoriteiten, **die voldoende moeten zijn opgeleid**, worden beoordeeld om ervoor te zorgen dat de meest kwetsbare slachtoffers al in een zeer vroeg stadium van de procedure worden geïdentificeerd. Vanaf de volgende fasen moeten slachtoffers **verder** worden beoordeeld door slachtofferhulpdiensten, waarvan ook psychologen deel uitmaken. Dergelijke diensten zijn het best in staat om het welzijn van slachtoffers te beoordelen. Bij de individuele beoordeling moet ook rekening worden gehouden met de situatie van de dader, die mogelijk een geschiedenis van geweldpleging heeft, in het bezit is van wapens of drugs gebruikt, en als zodanig een hoger risico kan vormen voor de slachtoffers. Bij de individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers moet niet alleen hun behoefte aan bescherming worden nagegaan, maar ook hun behoefte aan ondersteuning. Het is van essentieel belang om slachtoffers te

van essentieel belang om slachtoffers te identificeren die speciale ondersteuning nodig hebben, zodat gerichte ondersteuning, zoals langdurige gratis psychologische zorg, wordt verleend aan degenen die daaraan behoefte hebben.

identificeren die speciale ondersteuning nodig hebben **en die te maken hebben met intersectionele vormen van discriminatie**, zodat gerichte ondersteuning, zoals langdurige gratis psychologische zorg, wordt verleend aan degenen die daaraan behoefte hebben **zo lang als zij dergelijke ondersteuning naar het oordeel van de psycholoog van de slachtoffers nodig hebben. De individuele beoordeling moet worden uitgevoerd in het belang van het slachtoffer, waarbij hun behoeften aan veiligheid, bescherming en ondersteuning vooropstaan en secundaire of revictimisatie wordt voorkomen.**

Or. en

Amendement 132 **Maria da Graça Carvalho**

Voorstel voor een richtlijn **Overweging 10**

Door de Commissie voorgestelde tekst

(10) Alle slachtoffers moeten tijdig, adequaat, efficiënt en evenredig worden beoordeeld. Het is van essentieel belang ervoor te zorgen dat slachtoffers de steun en bescherming krijgen die aansluiten bij hun individuele behoeften. De individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers aan ondersteuning en bescherming moet in fasen worden uitgevoerd. In de eerste fase moeten alle slachtoffers vanaf het eerste contact met de bevoegde autoriteiten worden beoordeeld om ervoor te zorgen dat de meest kwetsbare slachtoffers al in een zeer vroeg stadium van de procedure worden geïdentificeerd. Vanaf de volgende fasen moeten slachtoffers die een dergelijke uitgebreide beoordeling nodig hebben, worden beoordeeld door slachtofferhulpdiensten, waarvan ook psychologen deel uitmaken. Dergelijke

Amendement

(10) Alle slachtoffers moeten tijdig, adequaat, efficiënt en evenredig worden beoordeeld. Het is van essentieel belang ervoor te zorgen dat slachtoffers de steun en bescherming krijgen die aansluiten bij hun individuele behoeften. De individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers aan ondersteuning en bescherming moet in fasen worden uitgevoerd. **Bij het beoordelen van de beschermings- en ondersteuningsbehoeften van het slachtoffer moet in de eerste plaats aandacht worden besteed aan het waarborgen van de veiligheid van het slachtoffer en het verlenen van ondersteuning op maat, waarbij onder meer rekening wordt gehouden met de individuele omstandigheden van het slachtoffer, de impact van criminaliteit en trauma, en diens specifieke**

diensten zijn het best in staat om het welzijn van slachtoffers te beoordelen. Bij de individuele beoordeling moet ook rekening worden gehouden met de situatie van de dader, die mogelijk een geschiedenis van geweldpleging heeft, in het bezit is van wapens of drugs gebruikt, en als zodanig een hoger risico kan vormen voor de slachtoffers. Bij de individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers moet niet alleen hun behoefte aan bescherming worden nagegaan, maar ook hun behoefte aan ondersteuning. Het is van essentieel belang om slachtoffers te identificeren die speciale ondersteuning nodig hebben, zodat gerichte ondersteuning, zoals langdurige gratis psychologische zorg, wordt verleend aan degenen die daaraan behoefte hebben.

kwetsbaarheden. In de eerste fase moeten alle slachtoffers vanaf het eerste contact met de bevoegde autoriteiten worden beoordeeld om ervoor te zorgen dat de meest kwetsbare slachtoffers al in een zeer vroeg stadium van de procedure worden geïdentificeerd. Vanaf de volgende fasen moeten slachtoffers die een dergelijke uitgebreide beoordeling nodig hebben, worden beoordeeld door slachtofferhulpdiensten, waarvan ook psychologen deel uitmaken. Dergelijke diensten zijn het best in staat om het welzijn van slachtoffers te beoordelen. Bij de individuele beoordeling moet ook rekening worden gehouden met de situatie van de dader, die mogelijk een geschiedenis van geweldpleging heeft, in het bezit is van wapens of drugs gebruikt, en als zodanig een hoger risico kan vormen voor de slachtoffers. Bij de individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers moet niet alleen hun behoefte aan bescherming worden nagegaan, maar ook hun behoefte aan ondersteuning. Het is van essentieel belang om slachtoffers te identificeren die speciale ondersteuning nodig hebben, zodat gerichte ondersteuning, zoals langdurige gratis psychologische zorg, wordt verleend aan degenen die daaraan behoefte hebben.

Or. en

Motivering

Met name van belang voor de kwetsbaarste slachtoffers, zoals slachtoffers van gendergerelateerd geweld, jongeren en ouderen, personen met een handicap en mensen die in een onzekere situatie verkeren.

Amendement 133

Maria Noichl, Giuliano Pisapia

Voorstel voor een richtlijn

Overweging 10

(10) Alle slachtoffers moeten tijdig, adequaat, efficiënt en evenredig worden beoordeeld. Het is van essentieel belang ervoor te zorgen dat slachtoffers de steun en bescherming krijgen die aansluiten bij hun individuele behoeften. De individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers aan ondersteuning en bescherming moet in fasen worden uitgevoerd. In de eerste fase moeten alle slachtoffers vanaf het eerste contact met de bevoegde autoriteiten worden beoordeeld om ervoor te zorgen dat de meest kwetsbare slachtoffers al in een zeer vroeg stadium van de procedure worden geïdentificeerd. Vanaf de volgende fasen moeten slachtoffers die een dergelijke uitgebreide beoordeling nodig hebben, worden beoordeeld door slachtofferhulpdiensten, waarvan ook psychologen deel uitmaken. Dergelijke diensten zijn het best in staat om het welzijn van slachtoffers te beoordelen. Bij de individuele beoordeling moet ook rekening worden gehouden met de situatie van de dader, die mogelijk een geschiedenis van geweldpleging heeft, in het bezit is van wapens of drugs gebruikt, en als zodanig een hoger risico kan vormen voor de slachtoffers. Bij de individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers moet niet alleen hun behoefte aan bescherming worden nagegaan, maar ook hun behoefte aan ondersteuning. Het is van essentieel belang om slachtoffers te identificeren die speciale ondersteuning nodig hebben, zodat gerichte ondersteuning, zoals langdurige gratis psychologische zorg, wordt verleend aan degenen die daaraan behoefte hebben.

(10) Alle slachtoffers moeten tijdig, adequaat, efficiënt en evenredig worden beoordeeld. Het is van essentieel belang ervoor te zorgen dat slachtoffers de steun en bescherming krijgen die aansluiten bij hun individuele behoeften. De individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers aan ondersteuning en bescherming moet in fasen worden uitgevoerd. In de eerste fase moeten alle slachtoffers vanaf het eerste contact met de bevoegde autoriteiten worden beoordeeld om ervoor te zorgen dat de meest kwetsbare slachtoffers al in een zeer vroeg stadium van de procedure worden geïdentificeerd. Vanaf de volgende fasen moeten slachtoffers die een dergelijke uitgebreide beoordeling nodig hebben, worden beoordeeld door slachtofferhulpdiensten, waarvan ook psychologen deel uitmaken. Dergelijke diensten zijn het best in staat om het welzijn van slachtoffers te beoordelen. Bij de individuele beoordeling moet ook rekening worden gehouden met de situatie van de dader, die mogelijk een geschiedenis van geweldpleging heeft, in het bezit is van wapens of drugs gebruikt, en als zodanig een hoger risico kan vormen voor de slachtoffers. Bij de individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers moet niet alleen hun behoefte aan bescherming worden nagegaan, maar ook hun behoefte aan ondersteuning. Het is van essentieel belang om slachtoffers te identificeren die speciale ondersteuning nodig hebben, zodat gerichte ondersteuning, zoals langdurige gratis psychologische zorg, wordt verleend aan degenen die daaraan behoefte hebben. ***In het geval van gendergerelateerd geweld, waaronder huiselijk geweld, zijn de slachtoffers vaak bijzonder kwetsbaar omdat ze financieel afhankelijk zijn van de dader. De situatie van vrouwen met een handicap, migrantenvrouwen en anderen die te maken hebben met intersectionele***

Amendement 134

Livia Járóka

Voorstel voor een richtlijn

Overweging 10

Door de Commissie voorgestelde tekst

(10) Alle slachtoffers moeten tijdig, adequaat, efficiënt en evenredig worden beoordeeld. Het is van essentieel belang ervoor te zorgen dat slachtoffers de steun en bescherming krijgen die aansluiten bij hun individuele behoeften. De individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers aan ondersteuning en bescherming moet in fasen worden uitgevoerd. In de eerste fase moeten alle slachtoffers vanaf het eerste contact met de bevoegde autoriteiten worden beoordeeld om ervoor te zorgen dat de meest kwetsbare slachtoffers al in een zeer vroeg stadium van de procedure worden geïdentificeerd. Vanaf de volgende fasen moeten slachtoffers die een dergelijke uitgebreide beoordeling nodig hebben, worden beoordeeld door slachtofferhulpdiensten, waarvan ook psychologen deel uitmaken. Dergelijke diensten zijn het best in staat om het welzijn van slachtoffers te beoordelen. Bij de individuele beoordeling moet ook rekening worden gehouden met de situatie van de dader, die mogelijk een geschiedenis van geweldpleging heeft, in het bezit is van wapens of drugs gebruikt, en als zodanig een hoger risico kan vormen voor de slachtoffers. Bij de individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers moet niet alleen hun behoefte aan bescherming worden nagegaan, maar ook hun behoefte aan ondersteuning. Het is van essentieel belang om slachtoffers te

Amendement

(10) Alle slachtoffers moeten tijdig, adequaat, efficiënt en evenredig worden beoordeeld. Het is van essentieel belang ervoor te zorgen dat slachtoffers de steun en bescherming krijgen die aansluiten bij hun individuele behoeften. De individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers aan ondersteuning en bescherming moet in fasen worden uitgevoerd. ***Bij het beoordelen van de beschermings- en ondersteuningsbehoeften van het slachtoffer moet het waarborgen van de veiligheid van het slachtoffer en het verlenen van ondersteuning op maat, waarbij onder meer rekening wordt gehouden met de individuele omstandigheden van het slachtoffer, de eerste zorg zijn.*** In de eerste fase moeten alle slachtoffers vanaf het eerste contact met de bevoegde autoriteiten worden beoordeeld om ervoor te zorgen dat de meest kwetsbare slachtoffers al in een zeer vroeg stadium van de procedure worden geïdentificeerd. Vanaf de volgende fasen moeten slachtoffers die een dergelijke uitgebreide beoordeling nodig hebben, worden beoordeeld door slachtofferhulpdiensten, waarvan ook psychologen deel uitmaken. Dergelijke diensten zijn het best in staat om het welzijn van slachtoffers te beoordelen. Bij de individuele beoordeling moet ook rekening worden gehouden met de situatie van de dader, die mogelijk een

identificeren die speciale ondersteuning nodig hebben, zodat gerichte ondersteuning, zoals langdurige gratis psychologische zorg, wordt verleend aan degenen die daaraan behoefte hebben.

geschiedenis van geweldpleging heeft, in het bezit is van wapens of drugs gebruikt, en als zodanig een hoger risico kan vormen voor de slachtoffers. Bij de individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers moet niet alleen hun behoefte aan bescherming worden nagegaan, maar ook hun behoefte aan ondersteuning. Het is van essentieel belang om slachtoffers te identificeren die speciale ondersteuning nodig hebben, zodat gerichte ondersteuning, zoals langdurige gratis psychologische zorg, wordt verleend aan degenen die daaraan behoefte hebben.

Or. hu

Amendement 135
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 10

Door de Commissie voorgestelde tekst

(10) Alle slachtoffers moeten tijdig, adequaat, efficiënt en evenredig worden beoordeeld. Het is van essentieel belang ervoor te zorgen dat slachtoffers de steun en bescherming krijgen die aansluiten bij hun individuele behoeften. De individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers aan ondersteuning en bescherming moet in fasen worden uitgevoerd. In de eerste fase moeten alle slachtoffers vanaf het eerste contact met de bevoegde autoriteiten worden beoordeeld om ervoor te zorgen dat de meest kwetsbare slachtoffers al in een zeer vroeg stadium van de procedure worden geïdentificeerd. Vanaf de volgende fasen moeten slachtoffers die een dergelijke uitgebreide beoordeling nodig hebben, worden beoordeeld door slachtofferhulpdiensten, waarvan ook psychologen deel uitmaken. Dergelijke diensten zijn het best in staat om het

Amendement

(10) Alle slachtoffers moeten tijdig, adequaat, efficiënt en evenredig worden beoordeeld. Het is van essentieel belang ervoor te zorgen dat slachtoffers de steun en bescherming krijgen die aansluiten bij hun individuele behoeften. De individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers aan ondersteuning en bescherming moet in fasen worden uitgevoerd. In de eerste fase moeten alle slachtoffers vanaf het eerste contact met de bevoegde autoriteiten worden beoordeeld om ervoor te zorgen dat de meest kwetsbare slachtoffers al in een zeer vroeg stadium van de procedure worden geïdentificeerd. Vanaf de volgende fasen moeten slachtoffers die een dergelijke uitgebreide beoordeling nodig hebben, worden beoordeeld door slachtofferhulpdiensten, waarvan ook psychologen deel uitmaken. Dergelijke diensten zijn het best in staat om het

welzijn van slachtoffers te beoordelen. Bij de individuele beoordeling moet ook rekening worden gehouden met de situatie van de dader, die mogelijk een geschiedenis van geweldpleging heeft, in het bezit is van wapens of drugs gebruikt, en als zodanig een hoger risico kan vormen voor de slachtoffers. Bij de individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers moet niet alleen hun behoefte aan bescherming worden nagegaan, maar ook hun behoefte aan ondersteuning. Het is van essentieel belang om slachtoffers te identificeren die speciale ondersteuning nodig hebben, zodat gerichte ondersteuning, zoals langdurige gratis psychologische zorg, wordt verleend aan degenen die daaraan behoefte hebben.

welzijn van slachtoffers te beoordelen. Bij de individuele beoordeling moet ook rekening worden gehouden met de situatie van de dader, die mogelijk een geschiedenis van geweldpleging heeft, **toegang heeft tot of** in het bezit is van wapens of drugs gebruikt, en als zodanig een hoger risico kan vormen voor de slachtoffers. Bij de individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers moet niet alleen hun behoefte aan bescherming worden nagegaan, maar ook hun behoefte aan ondersteuning. Het is van essentieel belang om slachtoffers te identificeren die speciale ondersteuning nodig hebben, zodat gerichte ondersteuning, zoals langdurige gratis psychologische zorg, wordt verleend aan degenen die daaraan behoefte hebben.

Or. en

Amendement 136 **Maria da Graça Carvalho**

Voorstel voor een richtlijn **Overweging 11**

Door de Commissie voorgestelde tekst

(11) De verbeterde beoordeling van de beschermingsbehoeften van slachtoffers moet ertoe leiden dat slachtoffers die fysieke bescherming nodig hebben, deze kunnen krijgen in een vorm die is aansluit bij hun specifieke situatie. Dergelijke maatregelen moeten onder meer inhouden dat rechtshandavingsinstanties aanwezig zijn of de dader uit de buurt blijft, op basis van nationale beschermingsbevelen. Dergelijke maatregelen kunnen van strafrechtelijke, bestuurlijke of civielrechtelijke aard zijn.

Amendement

(11) De verbeterde beoordeling van de beschermingsbehoeften van slachtoffers moet ertoe leiden dat slachtoffers die fysieke bescherming nodig hebben, **met name in levensbedreigende situaties**, deze kunnen krijgen in een vorm die aansluit bij hun specifieke situatie. Dergelijke maatregelen moeten onder meer inhouden dat rechtshandavingsinstanties aanwezig zijn of de dader uit de buurt blijft, op basis van nationale **gebiedsverboden, contactverboden of** beschermingsbevelen, **of dat mensen worden doorverwezen naar tussentijdse huisvesting**. Dergelijke maatregelen kunnen van strafrechtelijke, bestuurlijke of civielrechtelijke aard zijn. **De lidstaten moeten ervoor zorgen dat de**

relevante bevoegde autoriteiten zich beter bewust zijn van de beschikbaarheid van dergelijke beschermingsmaatregelen. Om de doeltreffendheid van gebiedsverboden, contactverboden of beschermingsbevelen te waarborgen, moeten inbreuken op dergelijke bevelen en verboden worden bestraft. Deze straffen kunnen van strafrechtelijke of andere juridische aard zijn en bestaan uit gevangenisstraffen, boeten of andere wettelijke sancties die doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Or. en

Amendement 137
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 11

Door de Commissie voorgestelde tekst

(11) De verbeterde beoordeling van de beschermingsbehoeften van slachtoffers moet ertoe leiden dat slachtoffers die fysieke bescherming nodig hebben, deze kunnen krijgen in een vorm die is aansluit bij hun specifieke situatie. Dergelijke maatregelen moeten onder meer inhouden dat rechtshandavingsinstanties aanwezig zijn of de dader uit de buurt blijft, op basis van nationale beschermingsbevelen. Dergelijke maatregelen kunnen van strafrechtelijke, bestuurlijke of civielrechtelijke aard zijn.

Amendement

(11) De verbeterde beoordeling van de beschermingsbehoeften van slachtoffers moet ertoe leiden dat slachtoffers die fysieke bescherming nodig hebben, deze kunnen krijgen in een vorm die is aansluit bij hun specifieke situatie. Dergelijke maatregelen moeten onder meer inhouden dat rechtshandavingsinstanties aanwezig zijn, ***spoedeisende gebiedsverboden of contactverboden gelden***, of de dader uit de buurt blijft, op basis van nationale beschermingsbevelen. Dergelijke maatregelen kunnen van strafrechtelijke, bestuurlijke of civielrechtelijke aard zijn ***en inbreuken op dergelijke bevelen moeten strafbaar worden gesteld door middel van doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties. De lidstaten moeten erop toezien dat slachtoffers worden geïnformeerd over de beschikbaarheid van dergelijke maatregelen en over hun recht daarvoor***

een aanvraag in te dienen.

Or. en

Amendement 138

Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont

namens de Verts/ALE-Fractie

Voorstel voor een richtlijn

Overweging 11

Door de Commissie voorgestelde tekst

(11) De verbeterde beoordeling van de beschermingsbehoeften van slachtoffers moet ertoe leiden dat slachtoffers die fysieke bescherming nodig hebben, deze kunnen krijgen in een vorm die is aansluit bij hun specifieke situatie. Dergelijke maatregelen moeten onder meer inhouden dat rechtshandavingsinstanties aanwezig zijn of de dader uit de buurt blijft, op basis van nationale beschermingsbevelen. Dergelijke maatregelen kunnen van strafrechtelijke, bestuurlijke of civielrechtelijke aard zijn.

Amendement

(11) De verbeterde beoordeling van de beschermingsbehoeften van slachtoffers moet ertoe leiden dat slachtoffers die fysieke bescherming nodig hebben, deze kunnen krijgen in een vorm die is aansluit bij hun specifieke situatie. Dergelijke maatregelen moeten onder meer inhouden dat rechtshandavingsinstanties aanwezig zijn of de dader uit de buurt blijft, op basis van nationale beschermingsbevelen, ***of dat mensen worden doorverwezen naar opvangplaatsen en andere vormen van tussentijdse huisvesting.*** Dergelijke maatregelen kunnen van strafrechtelijke, bestuurlijke of civielrechtelijke aard zijn. ***De lidstaten moeten ervoor zorgen dat de relevante bevoegde autoriteiten zich beter bewust zijn van de beschikbaarheid van dergelijke beschermingsmaatregelen.***

Or. en

Amendement 139

Livia Járóka

Voorstel voor een richtlijn

Overweging 11 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(11 bis) De lidstaten moeten de nodige maatregelen treffen om de

juridische en maatschappelijke straffeloosheid van plegers van terrorisme te voorkomen, aangezien dit een belangrijke belemmering vormt voor het herstel en de bescherming van slachtoffers. De lidstaten moeten maatregelen treffen om het verheerlijken, aanprijzen of in een verkeerd daglicht stellen van een specifieke terroristische daad strafbaar te stellen, aangezien dit de slachtoffers vernedert en secundaire victimisatie veroorzaakt door de waardigheid en het herstel van slachtoffers te schaden. De lidstaten moeten eerbetuigingen aan personen die definitief schuldig zijn bevonden aan terroristische activiteiten verbieden en moeten speciale aandacht hebben voor slachtoffers die kunnen lijden onder intimidatie of angst om opnieuw te worden aangevallen door personen uit de sociale kring van de dader.

Or. hu

Amendement 140
Maria da Graça Carvalho

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 11 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(11 bis) De lidstaten moeten de nodige maatregelen treffen om de juridische en maatschappelijke straffeloosheid van plegers van terrorisme te vermijden, aangezien dit een belangrijke belemmering vormt voor het herstel en de bescherming van slachtoffers. De lidstaten moeten maatregelen treffen om de verheerlijking van een specifieke terroristische daad strafbaar te stellen, aangezien dit de slachtoffers vernedert en secundaire victimisatie veroorzaakt door de waardigheid en het herstel van slachtoffers te schaden. De lidstaten

moeten eerbetuigingen aan personen die definitief schuldig zijn bevonden aan terroristische activiteiten verbieden en speciale aandacht hebben voor slachtoffers die kunnen lijden onder intimidatie of angst om opnieuw te worden aangevallen door personen uit de sociale kring van de dader.

Or. en

Amendement 141
Elena Kountoura

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 11 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(11 bis) Juridische beschermingsmaatregelen moeten volledig worden toegepast om kinderen te beschermen die te maken hebben gehad met of getuige zijn geweest van geweld en die maatregelen mogen niet worden beperkt of aan banden worden gelegd omwille van het ouderlijk gezag. Beslissingen over gezamenlijk gezag na echtscheiding moeten worden uitgesteld totdat klachten over intiem partnergeweld naar behoren zijn onderzocht en er een risicobeoordeling is uitgevoerd.

Or. en

Amendement 142
Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
namens de Verts/ALE-Fractie

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 12

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(12) Alle slachtoffers moeten gedurende

(12) Alle slachtoffers moeten gedurende

de strafprocedure een beslissing over schadevergoeding door de dader kunnen verkrijgen, om te voorkomen dat zij hiervoor afzonderlijk een civiele procedure moeten aanspannen en betrokken raken bij meerdere omslachtige en langdurige procedures. Alle slachtoffers zouden gebruik moeten kunnen maken van compensatieregelingen waarbij zij, na een beslissing over schadevergoeding door de dader aan het einde van de strafprocedure, de compensatie onmiddellijk ontvangen van de staat. De staat moet deze schadevergoeding nadien van de dader kunnen terugvorderen. Een dergelijke benadering van schadeloosstelling behoedt slachtoffers voor het risico van secundaire victimisatie, aangezien zij geen contact hoeven op te nemen met de daders wanneer ze een schadevergoeding krijgen toegewezen. Een dergelijke vereenvoudigde toegang tot schadevergoeding door de dader in het kader van de strafprocedure doet geen afbreuk aan de verplichtingen van de lidstaten om te zorgen voor een regeling betreffende schadeloosstelling van slachtoffers van opzettelijke geweldsmisdrijven die op hun respectieve grondgebied zijn gepleegd, die slachtoffers op grond van Richtlijn 2004/80/EG van de Raad⁵⁸ een eerlijke en passende schadeloosstelling garandeert.

de strafprocedure een beslissing over schadevergoeding door de dader kunnen verkrijgen, om te voorkomen dat zij hiervoor afzonderlijk een civiele procedure moeten aanspannen en betrokken raken bij meerdere omslachtige en langdurige procedures. Alle slachtoffers zouden gebruik moeten kunnen maken van compensatieregelingen waarbij zij, na een beslissing over schadevergoeding door de dader aan het einde van de strafprocedure, de compensatie onmiddellijk ontvangen van de staat. ***Er moet schadevergoeding worden toegekend voor behandeling en revalidatie in verband met geestelijk en lichamelijk letsel. De lidstaten moeten schadevergoeding overwegen voor inkomensverlies, begrafeniskosten, verlies aan middelen van bestaan van ten laste komende personen en geleden smart. De lidstaten kunnen zich beraden op middelen om schade te vergoeden die het gevolg is van eigendomsdelicten.*** De staat moet deze schadevergoeding nadien van de dader kunnen terugvorderen. Een dergelijke benadering van schadeloosstelling behoedt slachtoffers voor het risico van secundaire victimisatie, aangezien zij geen contact hoeven op te nemen met de daders wanneer ze een schadevergoeding krijgen toegewezen. Een dergelijke vereenvoudigde toegang tot schadevergoeding door de dader in het kader van de strafprocedure doet geen afbreuk aan de verplichtingen van de lidstaten om te zorgen voor een regeling betreffende schadeloosstelling van slachtoffers van opzettelijke geweldsmisdrijven die op hun respectieve grondgebied zijn gepleegd, die slachtoffers op grond van Richtlijn 2004/80/EG van de Raad een eerlijke en passende schadeloosstelling garandeert.

---

⁵⁸ ***Richtlijn 2004/80/EG van de Raad van 29 april 2004 betreffende de schadeloosstelling van slachtoffers van misdrijven (PB L 261 van 6.8.2004,***

Amendement 143

Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont

namens de Verts/ALE-Fractie

Voorstel voor een richtlijn

Overweging 12 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(12 bis) Functionarissen van overheidsdiensten, -organen of -instellingen van wie het waarschijnlijk is dat zij rechtstreeks in contact zullen komen met slachtoffers moeten toegang hebben tot en deelnemen aan voldoende en gepaste opleidingen. De opleidingen moeten professionals in staat stellen de vaardigheden en kennis op te doen om tekenen van victimisatie, de behoeften van slachtoffers, de impact van criminaliteit en trauma, de nationale wetgeving en procedures in verband met de rechten van slachtoffers, onder meer met betrekking tot beschermingsmaatregelen, en de specifieke kenmerken van bepaalde groepen slachtoffers, rekening houdend met hun specifieke kwetsbaarheden, te onderkennen en te begrijpen. Er moeten opleidingen worden georganiseerd waarin aandacht wordt besteed aan de vaardigheden en kennis die nodig zijn om te werken met alle slachtoffers en om te zorgen voor gespecialiseerde kennis en vaardigheden met het oog op gerichte en passende maatregelen ten behoeve van specifieke groepen slachtoffers, op basis van het soort strafbaar feit of persoonlijke kenmerken. De opleidingen moeten voorlichting over de risico's van secundaire victimisatie en manieren om deze tegen te gaan omvatten, en moeten de betrokken professionals in staat stellen de zachte vaardigheden te ontwikkelen om

op slachtofferbewuste wijze het gesprek aan te gaan en te communiceren met slachtoffers. De opleidingen, met inbegrip van de onboardingopleiding en levenslange loopbaanontwikkeling, moeten regelmatig worden gegeven door speciaal daarvoor opgeleide professionals of andere geschikte personen. Opleidingen door niet-gouvernementele actoren, waaronder slachtofferorganisaties en maatschappelijke organisaties, moeten worden aangemoedigd en naar behoren gefinancierd. Innovatieve werkwijzen, met inbegrip van opleidingen door meerdere instanties, het gebruik van nieuwe technologie en interactieve opleidingen moeten worden bevorderd.

Or. en

Amendement 144
Maria da Graça Carvalho

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 13

Door de Commissie voorgestelde tekst

(13) Slachtoffers kunnen niet effectief aanspraak maken op hun recht op informatie, ondersteuning en bescherming overeenkomstig hun individuele behoeften als ze worden geconfronteerd met nationale rechtsstelsels waarin er geen samenwerking en coördinatie is tussen de partijen die met slachtoffers in contact komen. Zonder nauwe samenwerking en coördinatie tussen de nationale rechtshandhaving, openbaar ministeries, rechters, diensten voor herstelrecht en schadeloosstellingsdiensten en slachtofferhulpdiensten, is het voor slachtoffers moeilijk om hun rechten uit hoofde van Richtlijn 2012/29/EU effectief uit te oefenen. Andere instanties, zoals die op het gebied van gezondheidszorg,

Amendement

(13) Slachtoffers kunnen niet effectief aanspraak maken op hun recht op informatie, ondersteuning en bescherming overeenkomstig hun individuele behoeften als ze worden geconfronteerd met nationale rechtsstelsels waarin er geen samenwerking en coördinatie is tussen de partijen die met slachtoffers in contact komen. Zonder nauwe samenwerking en coördinatie tussen de nationale rechtshandhaving, openbaar ministeries, rechters, diensten voor herstelrecht en schadeloosstellingsdiensten en slachtofferhulpdiensten, is het voor slachtoffers moeilijk om hun rechten uit hoofde van Richtlijn 2012/29/EU effectief uit te oefenen. Andere instanties, zoals die op het gebied van gezondheidszorg,

onderwijs en sociale diensten, worden aangemoedigd om deel te nemen aan deze samenwerking en coördinatie. Dit geldt in het bijzonder waar het gaat om kindslachtoffers.

onderwijs en sociale diensten, **en niet-gouvernementele organisaties** worden aangemoedigd om deel te nemen aan deze samenwerking en coördinatie. Dit geldt in het bijzonder waar het gaat om kindslachtoffers.

Or. en

Amendement 145 **Livia Járóka**

Voorstel voor een richtlijn **Overweging 13**

Door de Commissie voorgestelde tekst

(13) Slachtoffers kunnen niet effectief aanspraak maken op hun recht op informatie, ondersteuning en bescherming overeenkomstig hun individuele behoeften als ze worden geconfronteerd met nationale rechtsstelsels waarin er geen samenwerking en coördinatie is tussen de partijen die met slachtoffers in contact komen. Zonder nauwe samenwerking en coördinatie tussen de nationale rechtshandhaving, openbaar ministeries, rechters, diensten voor herstelrecht en **schadeloosstellingsdiensten** en slachtofferhulpdiensten, is het voor slachtoffers moeilijk om hun rechten uit hoofde van Richtlijn 2012/29/EU effectief uit te oefenen. Andere instanties, zoals die op het gebied van gezondheidszorg, onderwijs en sociale diensten, worden aangemoedigd om deel te nemen aan deze samenwerking en coördinatie. Dit geldt in het bijzonder waar het gaat om kindslachtoffers.

Amendement

(13) Slachtoffers kunnen niet effectief aanspraak maken op hun recht op informatie, ondersteuning en bescherming overeenkomstig hun individuele behoeften als ze worden geconfronteerd met nationale rechtsstelsels waarin er geen samenwerking en coördinatie is tussen de partijen die met slachtoffers in contact komen. Zonder nauwe samenwerking en coördinatie tussen de nationale rechtshandhaving, openbaar ministeries, rechters, diensten voor herstelrecht en **schadeloosstellings-** en slachtofferhulpdiensten, is het voor slachtoffers moeilijk om hun rechten uit hoofde van Richtlijn 2012/29/EU effectief uit te oefenen. Andere instanties, zoals die op het gebied van gezondheidszorg, onderwijs en sociale diensten, **en maatschappelijke organisaties** worden aangemoedigd om deel te nemen aan deze samenwerking en coördinatie. Dit geldt in het bijzonder waar het gaat om kindslachtoffers.

Or. hu

Amendement 146

Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
namens de Verts/ALE-Fractie

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 13

Door de Commissie voorgestelde tekst

(13) Slachtoffers kunnen niet effectief aanspraak maken op hun recht op informatie, ondersteuning en bescherming overeenkomstig hun individuele behoeften als ze worden geconfronteerd met nationale rechtsstelsels waarin er geen samenwerking en coördinatie is tussen de partijen die met slachtoffers in contact komen. Zonder nauwe samenwerking en coördinatie tussen de nationale rechtshandhaving, openbaar ministeries, rechters, diensten voor herstelrecht en schadeloosstellingsdiensten en slachtofferhulpdiensten, is het voor slachtoffers moeilijk om hun rechten uit hoofde van Richtlijn 2012/29/EU effectief uit te oefenen. Andere instanties, zoals die op het gebied van gezondheidszorg, onderwijs en sociale diensten, worden aangemoedigd om deel te nemen aan deze samenwerking en coördinatie. Dit geldt in het bijzonder waar het gaat om kindslachtoffers.

Amendement

(13) Slachtoffers kunnen niet effectief aanspraak maken op hun recht op informatie, ondersteuning en bescherming overeenkomstig hun individuele behoeften als ze worden geconfronteerd met nationale rechtsstelsels waarin er geen samenwerking en coördinatie is tussen de partijen die met slachtoffers in contact komen. Zonder nauwe samenwerking en coördinatie tussen de nationale rechtshandhaving, openbaar ministeries, rechters, diensten voor herstelrecht en schadeloosstellingsdiensten en slachtofferhulpdiensten, is het voor slachtoffers moeilijk om hun rechten uit hoofde van Richtlijn 2012/29/EU effectief uit te oefenen. Andere instanties, zoals die op het gebied van gezondheidszorg, onderwijs en sociale diensten, **en niet-gouvernementele organisaties** worden aangemoedigd om deel te nemen aan deze samenwerking en coördinatie. Dit geldt in het bijzonder waar het gaat om kindslachtoffers.

Or. en

Amendement 147
Livia Járóka

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 13 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(13 bis) Functionarissen van wie het waarschijnlijk is dat zij rechtstreeks in contact zullen komen met slachtoffers moeten toegang hebben tot en deelnemen

aan voldoende en gepaste opleidingen. Opleidingen voor bevoegde autoriteiten moeten doeltreffend, geavanceerd en interdisciplinair zijn, moeten meerdere instanties bestrijken en moeten gebruikmaken van nieuwe technologieën voor het bevorderen van de betrokkenheid en interacties. Deze opleidingen moeten worden verstrekt in samenwerking met niet-gouvernementele actoren, met inbegrip van slachtofferorganisaties en maatschappelijke organisaties. Naast algemene opleidingen op het gebied van de rechten van slachtoffers moeten er voor bevoegde autoriteiten specifieke opleidingsprogramma's worden verstrekt over de omgang met specifieke categorieën van slachtoffers. Ook wederzijdse opleidingen en de uitwisseling van goede praktijken tussen nationale autoriteiten, met inbegrip van justitiële en rechtshandavingsinstanties, en hulpdiensten voor slachtofferhulp moeten worden bevorderd om een betere ondersteuning en bescherming van slachtoffers en de coördinatie van betrokken instellingen te waarborgen. Opleidingen moeten gender- en traumabewust en kindgericht zijn, tot doel hebben revictimisatie te voorkomen en onder meer empathische communicatievaardigheden en actieve luistervaardigheden ontwikkelen. Ook de vaststelling van specifieke richtsnoeren voor rechtshandhavers moet als een goede praktijk worden beschouwd.

Or. hu

Amendement 148
Maria da Graça Carvalho

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 13 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(13 bis) Functionarissen van wie het waarschijnlijk is dat zij rechtstreeks in contact zullen komen met slachtoffers moeten toegang hebben tot en deelnemen aan voldoende en gepaste opleidingen. Opleidingen voor bevoegde autoriteiten moeten doeltreffend, geavanceerd en interdisciplinair zijn, moeten meerdere instanties bestrijken en moeten gebruikmaken van nieuwe technologieën voor het bevorderen van de betrokkenheid en interacties. Deze opleidingen moeten worden verstrekt in samenwerking met niet-gouvernementele actoren, met inbegrip van slachtofferorganisaties en maatschappelijke organisaties. Naast algemene opleidingen op het gebied van de rechten van slachtoffers moeten er voor bevoegde autoriteiten specifieke opleidingsprogramma's worden verstrekt over de omgang met specifieke categorieën van slachtoffers. Ook wederzijdse opleidingen en de uitwisseling van goede praktijken tussen nationale autoriteiten, met inbegrip van justitiële en rechtshandavingsinstanties, en hulpdiensten voor slachtofferhulp moeten worden bevorderd om een betere ondersteuning en bescherming van slachtoffers en de coördinatie van betrokken instellingen te waarborgen. Opleidingen moeten gender- en traumabewust en kindgericht zijn, tot doel hebben secundaire victimisatie te voorkomen en onder meer empathische communicatievaardigheden en actieve luistervaardigheden ontwikkelen. Specifieke richtsnoeren voor rechtshandhavers moeten eveneens worden beschouwd als een goede praktijk.

Or. en

Amendement 149
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Voorstel voor een richtlijn

Overweging 13 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(13 bis) *Er moet meer nadruk worden gelegd op capaciteitsopbouw en de opleiding van beroepsbeoefenaren met betrekking tot de uitvoering van de belangrijkste aspecten van de richtlijn. De lidstaten moeten ervoor zorgen dat professionals van wie het waarschijnlijk is dat zij in contact zullen komen met slachtoffers een toereikende en op maat gesneden opleiding krijgen en gerichte informatie ontvangen. Deze opleiding van professionals moet verplicht zijn tot een niveau dat past bij hun contact met slachtoffers. In de opleiding moet er aandacht zijn voor het risico en de preventie van intimidatie, re- en secundaire victimisatie, de beschikbaarheid van beschermings- en ondersteuningsmaatregelen voor slachtoffers, met inbegrip van doorverwijzingen, en moet de nadruk liggen op een gecoördineerde en multidisciplinaire aanpak van gevallen. Bijzondere aandacht moet worden besteed aan opleidingen voor rechters en aanklagers teneinde hen bewuster te maken van de behoeften van slachtoffers. Daarnaast kunnen de lidstaten capaciteitsopbouw bevorderen door middel van toezicht op de prestaties van de bevoegde autoriteiten teneinde feedback over hun prestaties te verstrekken, zodat mogelijke tekortkomingen in kaart kunnen worden gebracht en zo nodig rechtgezet, onder meer door verdere opleidingen of andere activiteiten.*

Or. en

Amendement 150
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Voorstel voor een richtlijn

Overweging 13 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(13 ter) *Daarnaast zijn er praktische richtsnoeren nodig aan de hand waarvan de politie en anderen slachtoffers op dagelijkse basis kunnen inlichten over hun rechten en ervoor kunnen zorgen dat hun rechten worden beschermd. Daarbij kunnen zij in elk geval gebruikmaken van een formulier met een checklist voor professionals. Dergelijke praktische richtsnoeren moeten overeenstemmen met de aan de professionals verstrekte opleiding en met de nationale protocollen die op grond van deze richtlijn zijn vastgesteld.*

Or. en

Amendement 151

Lucia Ďuriš Nicholsonová

Voorstel voor een richtlijn

Overweging 13 quater (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(13 quater) *Hoewel er sinds de inwerkingtreding van Richtlijn 2012/29/EU grote vooruitgang is geboekt, blijkt dat slachtoffers vaak nog steeds onvoldoende bekend zijn met hun rechten, waardoor de doeltreffendheid van de richtlijn in de praktijk wordt uitgehold en slachtoffers worden ontmoedigd om naar voren te komen en aangifte te doen. Het is derhalve absoluut noodzakelijk dat de lidstaten doeltreffende bewustmakingscampagnes opzetten om de slachtoffers bewuster te maken van hun rechten op grond van deze richtlijn, of in voorkomend geval van verdere rechten uit hoofde van het nationaal recht, onder meer door middel van gemakkelijk te begrijpen samenvattingen van en korte*

toelichtingen op hun rechten. Tegelijkertijd moeten de lidstaten ook de rest van de bevolking, niet alleen op scholen maar ook in de familie- en vriendenkring, waartoe slachtoffers zich in eerste instantie wenden, bewuster maken van deze rechten. Die campagnes moeten via uiteenlopende kanalen, waaronder de media, sociale media, posters in het openbaar vervoer, folders op rechtbanken, ziekenhuizen en politiebureaus of mobiele applicaties, worden uitgevoerd. Bovendien moeten de lidstaten de aanwijzing verbeteren van plaatsen waar slachtoffers terecht kunnen voor hulp bij de uitoefening van hun rechten uit hoofde van deze richtlijn, bijvoorbeeld door middel van bewegwijzering of openbare lijsten of registers, bijvoorbeeld van geaccrediteerde hulpdiensten of advocaten. Bij de invoering van deze maatregelen moeten de lidstaten ernaar streven deze voor alle soorten strafbare feiten gelijkkelijk te ontwikkelen.

Or. en

Amendement 152
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 14

Door de Commissie voorgestelde tekst

(14) Nationale protocollen zijn essentieel om ervoor te zorgen dat slachtoffers informatie krijgen over hun rechten en over hun zaak, en dat slachtoffers adequaat worden beoordeeld zodat zij de ondersteuning en bescherming krijgen die beantwoordt aan de individuele behoeften van elk slachtoffer, die in de loop van de tijd veranderen. Protocollen moeten door middel van wetgevende maatregelen worden vastgesteld op een

Amendement

(14) Nationale protocollen zijn essentieel om **de vaststelling van een duidelijk kader voor communicatie te waarborgen teneinde** ervoor te zorgen dat slachtoffers informatie krijgen over hun rechten en over hun zaak, en dat slachtoffers adequaat worden beoordeeld zodat zij de ondersteuning en bescherming krijgen die beantwoordt aan de individuele behoeften van elk slachtoffer, die in de loop van de tijd veranderen. **Dergelijke**

manier die het best past bij de nationale rechtsorden en de organisatie van de rechterlijke macht in de lidstaten. Dit moet de acties reglementeren met betrekking tot het verstrekken van informatie aan slachtoffers, het vergemakkelijken van het doen van aangifte van strafbare feiten voor de meest kwetsbare slachtoffers, waaronder slachtoffers in detentie, en de individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers. In de wettelijke maatregelen tot vaststelling van de protocollen moet worden gespecificeerd welke essentiële elementen nodig zijn voor de verwerking van gegevens, waaronder de ontvangers van de persoonsgegevens en de categorieën gegevens die zullen worden verwerkt in het kader van de toepassing van de protocollen. De protocollen moeten algemene instructies bevatten over hoe in brede zin invulling moet worden gegeven aan diensten en acties uit hoofde van Richtlijn 2012/29/EU, zonder echter in te gaan op individuele gevallen.

protocollen moeten er tevens voor zorgen dat de bevoegde autoriteiten en hulpdiensten alsook algemene en gespecialiseerde hulpdiensten met elkaar overleggen en samenwerken, en dat er duidelijke doorverwijzingstrajecten zijn. Protocollen moeten door middel van wetgevende maatregelen worden vastgesteld op een manier die het best past bij de nationale rechtsorden en de organisatie van de rechterlijke macht in de lidstaten. Dit moet de acties reglementeren met betrekking tot het verstrekken van informatie aan slachtoffers, het vergemakkelijken van het doen van aangifte van strafbare feiten voor de meest kwetsbare slachtoffers, waaronder slachtoffers in ***een gesloten omgeving, zoals detentie en institutionele zorgvoorzieningen***, en de individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers. In de wettelijke maatregelen tot vaststelling van de protocollen moet worden gespecificeerd welke essentiële elementen nodig zijn voor de verwerking van gegevens, waaronder de ontvangers van de persoonsgegevens en de categorieën gegevens die zullen worden verwerkt in het kader van de toepassing van de protocollen. De protocollen moeten algemene instructies bevatten over hoe in brede zin invulling moet worden gegeven aan diensten en acties uit hoofde van Richtlijn 2012/29/EU, zonder echter in te gaan op individuele gevallen.

Or. en

Amendement 153

Livia Járóka

Voorstel voor een richtlijn

Overweging 14

Door de Commissie voorgestelde tekst

(14) Nationale protocollen zijn

PE757.048v01-00

Amendement

(14) Nationale protocollen zijn

78/98

AM\1291653NL.docx

essentieel om ervoor te zorgen dat slachtoffers informatie krijgen over hun rechten en over hun zaak, en dat slachtoffers adequaat worden beoordeeld zodat zij de ondersteuning en bescherming krijgen die beantwoordt aan de individuele behoeften van elk slachtoffer, die in de loop van de tijd veranderen. Protocollen moeten door middel van wetgevende maatregelen worden vastgesteld op een manier die het best past bij de nationale rechtsorden en de organisatie van de rechterlijke macht in de lidstaten. Dit moet de acties reglementeren met betrekking tot het verstrekken van informatie aan slachtoffers, het vergemakkelijken van het doen van aangifte van strafbare feiten voor de meest kwetsbare slachtoffers, waaronder slachtoffers in detentie, en de individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers. In de wettelijke maatregelen tot vaststelling van de protocollen moet worden gespecificeerd welke essentiële elementen nodig zijn voor de verwerking van gegevens, waaronder de ontvangers van de persoonsgegevens en de categorieën gegevens die zullen worden verwerkt in het kader van de toepassing van de protocollen. De protocollen moeten algemene instructies bevatten over hoe in brede zin invulling moet worden gegeven aan diensten en acties uit hoofde van Richtlijn 2012/29/EU, zonder echter in te gaan op individuele gevallen.

essentieel om ervoor te zorgen dat slachtoffers *op consequente wijze* informatie krijgen over hun rechten en over hun zaak, en dat slachtoffers adequaat worden beoordeeld zodat zij de ondersteuning en bescherming krijgen die beantwoordt aan de individuele behoeften van elk slachtoffer, die in de loop van de tijd veranderen. ***Nationale protocollen zijn instrumenten die essentieel zijn om goed gecoördineerde individuele beoordelingen te verwezenlijken, revictimisatie te vermijden en de coördinatie tussen en samenwerking van bevoegde autoriteiten en relevante belanghebbenden bij de bescherming van slachtoffers te verbeteren.*** Protocollen moeten door middel van wetgevende maatregelen worden vastgesteld op een manier die het best past bij de nationale rechtsorden en de organisatie van de rechterlijke macht in de lidstaten. Dit moet de acties reglementeren met betrekking tot het verstrekken van informatie aan slachtoffers, het vergemakkelijken van het doen van aangifte van strafbare feiten voor de meest kwetsbare slachtoffers, waaronder slachtoffers in detentie, en de individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers. In de wettelijke maatregelen tot vaststelling van de protocollen moet worden gespecificeerd welke essentiële elementen nodig zijn voor de verwerking van gegevens, waaronder de ontvangers van de persoonsgegevens en de categorieën gegevens die zullen worden verwerkt in het kader van de toepassing van de protocollen. De protocollen moeten algemene instructies bevatten over hoe in brede zin invulling moet worden gegeven aan diensten en acties uit hoofde van Richtlijn 2012/29/EU, zonder echter in te gaan op individuele gevallen.

Or. hu

Amendement 154

Maria da Graça Carvalho

Voorstel voor een richtlijn Overweging 14

Door de Commissie voorgestelde tekst

(14) Nationale protocollen zijn essentieel om ervoor te zorgen dat slachtoffers informatie krijgen over hun rechten en over hun zaak, en dat slachtoffers adequaat worden beoordeeld zodat zij de ondersteuning en bescherming krijgen die beantwoordt aan de individuele behoeften van elk slachtoffer, die in de loop van de tijd veranderen. Protocollen moeten door middel van wetgevende maatregelen worden vastgesteld op een manier die het best past bij de nationale rechtsorden en de organisatie van de rechterlijke macht in de lidstaten. Dit moet de acties reglementeren met betrekking tot het verstrekken van informatie aan slachtoffers, het vergemakkelijken van het doen van aangifte van strafbare feiten voor de meest kwetsbare slachtoffers, waaronder slachtoffers in detentie, en de individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers. In de wettelijke maatregelen tot vaststelling van de protocollen moet worden gespecificeerd welke essentiële elementen nodig zijn voor de verwerking van gegevens, waaronder de ontvangers van de persoonsgegevens en de categorieën gegevens die zullen worden verwerkt in het kader van de toepassing van de protocollen. De protocollen moeten algemene instructies bevatten over hoe in brede zin invulling moet worden gegeven aan diensten en acties uit hoofde van Richtlijn 2012/29/EU, zonder echter in te gaan op individuele gevallen.

Amendement

(14) Nationale protocollen zijn essentieel om ervoor te zorgen dat slachtoffers **op consequente wijze** informatie krijgen over hun rechten en over hun zaak, en dat slachtoffers adequaat worden beoordeeld zodat zij de ondersteuning en bescherming krijgen die beantwoordt aan de individuele behoeften van elk slachtoffer, die in de loop van de tijd veranderen. **Nationale protocollen zijn instrumenten die essentieel zijn om goed gecoördineerde individuele beoordelingen te verwezenlijken, secundaire victimisatie te vermijden en de coördinatie tussen en samenwerking van bevoegde autoriteiten en relevante belanghebbenden bij de bescherming van slachtoffers te verbeteren.** Protocollen moeten door middel van wetgevende maatregelen worden vastgesteld op een manier die het best past bij de nationale rechtsorden en de organisatie van de rechterlijke macht in de lidstaten. Dit moet de acties reglementeren met betrekking tot het verstrekken van informatie aan slachtoffers, het vergemakkelijken van het doen van aangifte van strafbare feiten voor de meest kwetsbare slachtoffers, waaronder slachtoffers in detentie, en de individuele beoordeling van de behoeften van slachtoffers. In de wettelijke maatregelen tot vaststelling van de protocollen moet worden gespecificeerd welke essentiële elementen nodig zijn voor de verwerking van gegevens, waaronder de ontvangers van de persoonsgegevens en de categorieën gegevens die zullen worden verwerkt in het kader van de toepassing van de protocollen. De protocollen moeten algemene instructies bevatten over hoe in brede zin invulling moet worden gegeven aan diensten en acties uit hoofde van

Richtlijn 2012/29/EU, zonder echter in te gaan op individuele gevallen.

Or. en

Amendement 155
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 14 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(14 bis) *Teneinde doelstellingen en acties voor de ontwikkeling van de rechten van en diensten voor slachtoffers vast te stellen, moeten de lidstaten nationale strategieën voor de rechten van slachtoffers uitstippelen. Deze strategieën moeten hun prioriteiten en rollen alsook de coördinatie tussen de bevoegde autoriteiten en met de hulpdiensten en het maatschappelijk middenveld omvatten. De lidstaten moeten ervoor zorgen dat de nationale strategieën regelmatig worden herzien en geactualiseerd, in overleg met de relevante deskundigen, hulpdiensten en het maatschappelijk middenveld.*

Or. en

Amendement 156
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 15

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(15) De lidstaten moeten voldoende personele **en** financiële middelen toewijzen om ervoor te zorgen dat de maatregelen van Richtlijn 2012/29/EU effectief worden nageleefd. Er moet speciale aandacht worden besteed aan het opzetten van

(15) De lidstaten moeten voldoende personele, financiële **en technische** middelen toewijzen om ervoor te zorgen dat de maatregelen van Richtlijn 2012/29/EU effectief worden nageleefd. Er moet speciale aandacht

hulplijnen voor slachtoffers, het waarborgen van een soepele werking van gespecialiseerde hulpdiensten en de individuele beoordeling van de behoefte aan bescherming en ondersteuning van slachtoffers, ook wanneer dergelijke diensten worden verleend door niet-gouvernementele organisaties.

worden besteed aan het opzetten van hulplijnen voor slachtoffers, het waarborgen van een soepele werking van **algemene en** gespecialiseerde hulpdiensten en de individuele beoordeling van de behoefte aan bescherming en ondersteuning van slachtoffers, ook wanneer dergelijke diensten worden verleend door niet-gouvernementele organisaties.

Or. en

Amendement 157
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 16

Door de Commissie voorgestelde tekst

(16) De EU en de lidstaten zijn als partij bij het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap⁵⁹ gebonden aan de verplichtingen van dit Verdrag wat hun respectieve bevoegdheden betreft. Volgens artikel 13 van dat Verdrag zijn de staten die partij zijn verplicht om de effectieve toegang tot de rechter voor personen met een handicap op voet van gelijkheid met anderen te waarborgen, waaruit de noodzaak volgt de toegankelijkheid te waarborgen en redelijke aanpassingen te bieden, zodat slachtoffers met een handicap op voet van gelijkheid met anderen hun rechten als slachtoffer kunnen doen gelden. De toegankelijkheidsvereisten die zijn vastgelegd in bijlage I bij Richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad⁶⁰, kunnen de uitvoering van dat Verdrag vergemakkelijken en ervoor zorgen dat de rechten van slachtoffers zoals vastgelegd in Richtlijn 2012/29/EU toegankelijk zijn voor personen met een handicap.

Amendement

(16) De EU en de lidstaten zijn als partij bij het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap⁵⁹ gebonden aan de verplichtingen van dit Verdrag wat hun respectieve bevoegdheden betreft. Volgens artikel 13 van dat Verdrag zijn de staten die partij zijn verplicht om de effectieve toegang tot de rechter voor personen met een handicap op voet van gelijkheid met anderen te waarborgen, waaruit de noodzaak volgt de toegankelijkheid te waarborgen en redelijke aanpassingen **en procedurele aanpassingen** te bieden, zodat slachtoffers met een handicap op voet van gelijkheid met anderen hun rechten als slachtoffer kunnen doen gelden. **Onder procedurele aanpassingen moeten alle noodzakelijke en gepaste wijzigingen en aanpassingen worden verstaan die in een specifiek geval worden aangebracht in het kader van de toegang tot de rechter om de deelname van personen met een handicap op voet van gelijkheid met anderen te waarborgen. Hiertoe kunnen bijvoorbeeld maatregelen behoren die nodig zijn om de communicatie met de rechtbank te**

waarborgen. De toegankelijkheidsvereisten die zijn vastgelegd in bijlage I bij Richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad⁶⁰, kunnen de uitvoering van dat Verdrag vergemakkelijken en ervoor zorgen dat de rechten van slachtoffers zoals vastgelegd in Richtlijn 2012/29/EU toegankelijk zijn voor personen met een handicap.

---

⁵⁹ PB L 23 van 27.1.2010, blz. 37.

⁶⁰ Richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten (PB L 151 van 7.6.2019, blz. 70).

---

⁵⁹ PB L 23 van 27.1.2010, blz. 37.

⁶⁰ Richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten (PB L 151 van 7.6.2019, blz. 70).

Or. en

Amendement 158 **Maria da Graça Carvalho**

Voorstel voor een richtlijn **Overweging 16**

Door de Commissie voorgestelde tekst

(16) De EU en de lidstaten zijn als partij bij het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap⁵⁹ gebonden aan de verplichtingen van dit Verdrag wat hun respectieve bevoegdheden betreft. Volgens artikel 13 van dat Verdrag zijn de staten die partij zijn verplicht om de effectieve toegang tot de rechter voor personen met een handicap op voet van gelijkheid met anderen te waarborgen, waaruit de noodzaak volgt de toegankelijkheid te waarborgen en redelijke aanpassingen te bieden, zodat slachtoffers met een handicap op voet van gelijkheid met anderen hun rechten als slachtoffer kunnen doen gelden. De toegankelijkheidsvereisten

Amendement

(16) De EU en de lidstaten zijn als partij bij het VN-Verdrag inzake de rechten van personen met een handicap⁵⁹ gebonden aan de verplichtingen van dit Verdrag wat hun respectieve bevoegdheden betreft. Volgens artikel 13 van dat Verdrag zijn de staten die partij zijn verplicht om de effectieve toegang tot de rechter voor personen met een handicap op voet van gelijkheid met anderen te waarborgen, waaruit de noodzaak volgt de toegankelijkheid te waarborgen en redelijke aanpassingen **en procedurele aanpassingen** te bieden, zodat slachtoffers met een handicap op voet van gelijkheid met anderen hun rechten als slachtoffer kunnen doen gelden.

die zijn vastgelegd in bijlage I bij Richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad⁶⁰, kunnen de uitvoering van dat Verdrag vergemakkelijken en ervoor zorgen dat de rechten van slachtoffers zoals vastgelegd in Richtlijn 2012/29/EU toegankelijk zijn voor personen met een handicap.

---

⁵⁹ PB L 23 van 27.1.2010, blz. 37.

⁶⁰ Richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten (PB L 151 van 7.6.2019, blz. 70).

Procedurele aanpassingen zijn alle noodzakelijke en gepaste wijzigingen en aanpassingen die worden aangebracht in het kader van de toegang tot de rechter om de deelname van personen met een handicap op voet van gelijkheid met anderen te waarborgen. De toegankelijkheidsvereisten die zijn vastgelegd in bijlage I bij Richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad⁶⁰, kunnen de uitvoering van dat Verdrag vergemakkelijken en ervoor zorgen dat de rechten van slachtoffers zoals vastgelegd in Richtlijn 2012/29/EU toegankelijk zijn voor personen met een handicap.

---

⁵⁹ PB L 23 van 27.1.2010, blz. 37.

⁶⁰ Richtlijn (EU) 2019/882 van het Europees Parlement en de Raad van 17 april 2019 betreffende de toegankelijkheidsvoorschriften voor producten en diensten (PB L 151 van 7.6.2019, blz. 70).

Or. en

Amendement 159

Lívía Járóka

Voorstel voor een richtlijn

Overweging 18

Door de Commissie voorgestelde tekst

(18) De verzameling van correcte en coherente gegevens en de tijdige bekendmaking van verzamelde gegevens en statistieken zijn van fundamenteel belang om volledige kennis te hebben van de rechten van slachtoffers van strafbare feiten in de Unie. De invoering van de verplichting voor de lidstaten om elke drie jaar op geharmoniseerde wijze gegevens over de toepassing van nationale

Amendement

(18) De verzameling van correcte en coherente gegevens, ***met inbegrip van zowel kwalitatieve als kwantitatieve gegevens***, en de tijdige bekendmaking van verzamelde gegevens en statistieken zijn van fundamenteel belang om volledige kennis te hebben van de rechten van slachtoffers van strafbare feiten in de Unie ***en de uitvoering van deze richtlijn te monitoren. De statistieken moeten***

procedures inzake slachtoffers van strafbare feiten te verzamelen en daarover verslag uit te brengen aan de Commissie, moet de vaststelling van op gegevens gebaseerde beleidsmaatregelen en strategieën een belangrijke stap dichterbij brengen. Het Bureau voor de grondrechten moet de Europese Commissie en de lidstaten blijven helpen bij het verzamelen, produceren en verspreiden van statistieken **over slachtoffers van strafbare feiten** en bij het rapporteren over hoe slachtoffers toegang hebben gekregen tot de rechten die in deze richtlijn zijn vastgelegd.

gegevens omvatten die relevant zijn voor de toepassing van nationale procedures inzake slachtoffers van strafbare feiten, waaronder ten minste het aantal aangiften en het soort gemelde strafbare feiten, het aantal, de leeftijd, het geslacht, het gender en de eventuele handicap van de slachtoffers, het soort strafbaar feit en de aard van de relatie tussen het slachtoffer en de dader. De informatie moet gegevens bevatten over de vraag of de slachtoffers slachtoffer zijn geworden van een strafbaar feit vanwege een vooroordeel of discriminatiegrond. De invoering van de verplichting voor de lidstaten om elke drie jaar op geharmoniseerde wijze gegevens over de toepassing van nationale procedures inzake slachtoffers van strafbare feiten te verzamelen en daarover verslag uit te brengen aan de Commissie, moet de vaststelling van op gegevens gebaseerde beleidsmaatregelen en strategieën een belangrijke stap dichterbij brengen. **De driejaarlijkse verslaglegging door de lidstaten moet worden geharmoniseerd om een betere vergelijkbaarheid van de gegevens te waarborgen. Daartoe moeten de lidstaten een gesynchroniseerd tijdschema hanteren voor het rapporteren van de in het kader van Richtlijn 2012/29/EU verzamelde gegevens.** Het Bureau voor de grondrechten moet de Europese Commissie en de lidstaten blijven helpen bij het verzamelen, produceren, **analyseren** en verspreiden van statistieken en bij het rapporteren **van informatie** over hoe slachtoffers toegang hebben gekregen tot de rechten die in deze richtlijn zijn vastgelegd. **Met het oog op de analyse van de geaggregeerde gegevens moet de begroting van het Bureau van de grondrechten naar behoren worden aangepast.**

Or. hu

Amendement 160
Maria da Graça Carvalho

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 18

Door de Commissie voorgestelde tekst

(18) De verzameling van correcte en coherente gegevens en de tijdige bekendmaking van verzamelde gegevens en statistieken zijn van fundamenteel belang om volledige kennis te hebben van de rechten van slachtoffers van strafbare feiten in de Unie. De invoering van de verplichting voor de lidstaten om elke drie jaar op geharmoniseerde wijze gegevens over de toepassing van nationale procedures inzake slachtoffers van strafbare feiten te verzamelen en daarover verslag uit te brengen aan de Commissie, moet de vaststelling van op gegevens gebaseerde beleidsmaatregelen en strategieën een belangrijke stap dichterbij brengen. Het Bureau voor de grondrechten moet de Europese Commissie en de lidstaten blijven helpen bij het verzamelen, produceren en verspreiden van statistieken **over slachtoffers van strafbare feiten** en bij het rapporteren over hoe slachtoffers toegang hebben gekregen tot de rechten die in deze richtlijn zijn vastgelegd.

Amendement

(18) De verzameling van correcte en coherente gegevens, **met inbegrip van zowel kwalitatieve als kwantitatieve gegevens**, en de tijdige bekendmaking van verzamelde gegevens en statistieken zijn van fundamenteel belang om volledige kennis te hebben van de rechten van slachtoffers van strafbare feiten in de Unie **en de uitvoering van deze richtlijn te monitoren. De statistieken moeten gegevens omvatten die relevant zijn voor de toepassing van nationale procedures inzake slachtoffers van strafbare feiten, waaronder ten minste het aantal aangiften en het soort gemelde strafbare feiten, het aantal, de leeftijd, het geslacht, het gender en de eventuele handicap van de slachtoffers, het soort strafbaar feit en de aard van de relatie tussen het slachtoffer en de dader. De informatie moet gegevens bevatten over de vraag of de slachtoffers slachtoffer zijn geworden van een strafbaar feit vanwege een vooroordeel of discriminatiegrond.** De invoering van de verplichting voor de lidstaten om elke drie jaar op geharmoniseerde wijze gegevens over de toepassing van nationale procedures inzake slachtoffers van strafbare feiten te verzamelen en daarover verslag uit te brengen aan de Commissie, moet de vaststelling van op gegevens gebaseerde beleidsmaatregelen en strategieën een belangrijke stap dichterbij brengen. **De driejaarlijkse verslaglegging door de lidstaten moet worden gecoördineerd en geharmoniseerd om een betere vergelijkbaarheid van de gegevens te waarborgen. Daartoe moeten de lidstaten een gesynchroniseerd tijdschema hanteren voor het rapporteren van de in**

het kader van Richtlijn 2012/29/EU verzamelde gegevens. Het Bureau voor de grondrechten moet de Europese Commissie en de lidstaten blijven helpen bij het verzamelen, produceren, *analyseren* en verspreiden van statistieken en bij het rapporteren *van informatie* over hoe slachtoffers toegang hebben gekregen tot de rechten die in deze richtlijn zijn vastgelegd. *Met het oog op de analyse van de geaggregeerde gegevens moet de begroting van het Bureau van de grondrechten naar behoren worden aangepast.*

Or. en

Amendement 161

Kira Marie Peter-Hansen, Saskia Bricmont
namens de Verts/ALE-Fractie

Voorstel voor een richtlijn **Overweging 18**

Door de Commissie voorgestelde tekst

(18) De verzameling van correcte en coherente gegevens en de tijdige bekendmaking van verzamelde gegevens en statistieken zijn van fundamenteel belang om volledige kennis te hebben van de rechten van slachtoffers van strafbare feiten in de Unie. De invoering van de verplichting voor de lidstaten om elke drie jaar op geharmoniseerde wijze gegevens over de toepassing van nationale procedures inzake slachtoffers van strafbare feiten te verzamelen en daarover verslag uit te brengen aan de Commissie, moet de vaststelling van op gegevens gebaseerde beleidsmaatregelen en strategieën een belangrijke stap dichterbij brengen. Het Bureau voor de grondrechten moet de Europese Commissie en de lidstaten blijven helpen bij het verzamelen, produceren en verspreiden van statistieken over slachtoffers van strafbare feiten en bij

Amendement

(18) De verzameling van correcte en coherente gegevens, *met inbegrip van zowel kwalitatieve als kwantitatieve gegevens*, en de tijdige bekendmaking van verzamelde gegevens en statistieken zijn van fundamenteel belang om volledige kennis te hebben van de rechten van slachtoffers van strafbare feiten in de Unie *en de praktische uitvoering van deze richtlijn te monitoren, onder meer door de overgebleven belemmeringen voor slachtoffers bij het doen van aangifte en de toegang tot de rechten van slachtoffers te monitoren.* De invoering van de verplichting voor de lidstaten om elke drie jaar op geharmoniseerde wijze gegevens over de toepassing van nationale procedures inzake slachtoffers van strafbare feiten te verzamelen en daarover verslag uit te brengen aan de Commissie, moet de vaststelling van op gegevens

het rapporteren over hoe slachtoffers toegang hebben gekregen tot de rechten die in deze richtlijn zijn vastgelegd.

gebaseerde beleidsmaatregelen en strategieën een belangrijke stap dichterbij brengen. Het Bureau voor de grondrechten moet de Europese Commissie en de lidstaten blijven helpen bij het verzamelen, produceren en verspreiden van statistieken over slachtoffers van strafbare feiten en bij het rapporteren over hoe slachtoffers toegang hebben gekregen tot de rechten die in deze richtlijn zijn vastgelegd. ***De Commissie moet geregeld verslagen indienen bij het Europees Parlement en de Raad waarin wordt beoordeeld hoe het staat met de praktische uitvoering van de richtlijn en de rechten die niet volledig of correct zijn uitgevoerd in kaart worden gebracht.***

Or. en

Amendement 162
Lucia Ďuriš Nicholsonová

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 18

Door de Commissie voorgestelde tekst

(18) De verzameling van correcte en coherente gegevens en de tijdige bekendmaking van verzamelde gegevens en statistieken zijn van fundamenteel belang om volledige kennis te hebben van de rechten van slachtoffers van strafbare feiten in de Unie. De invoering van de verplichting voor de lidstaten om elke drie jaar op geharmoniseerde wijze gegevens over de toepassing van nationale procedures inzake slachtoffers van strafbare feiten te verzamelen en daarover verslag uit te brengen aan de Commissie, moet de vaststelling van op gegevens gebaseerde beleidsmaatregelen en strategieën een belangrijke stap dichterbij brengen. Het Bureau voor de grondrechten moet de Europese Commissie en de lidstaten blijven helpen bij het verzamelen,

Amendement

(18) De verzameling van correcte en coherente gegevens, ***met inbegrip van zowel kwalitatieve als kwantitatieve gegevens***, en de tijdige bekendmaking van verzamelde gegevens en statistieken zijn van fundamenteel belang om volledige kennis te hebben van de rechten van slachtoffers van strafbare feiten in de Unie. De invoering van de verplichting voor de lidstaten om elke drie jaar op geharmoniseerde wijze gegevens over de toepassing van nationale procedures inzake slachtoffers van strafbare feiten te verzamelen en daarover verslag uit te brengen aan de Commissie, moet de vaststelling van op gegevens gebaseerde beleidsmaatregelen en strategieën een belangrijke stap dichterbij brengen. Het Bureau voor de grondrechten moet de

produceren en verspreiden van statistieken over slachtoffers van strafbare feiten en bij het rapporteren over hoe slachtoffers toegang hebben gekregen tot de rechten die in deze richtlijn zijn vastgelegd.

Europese Commissie en de lidstaten blijven helpen bij het verzamelen, produceren en verspreiden van statistieken over slachtoffers van strafbare feiten en bij het rapporteren over hoe slachtoffers toegang hebben gekregen tot de rechten die in deze richtlijn zijn vastgelegd.

Or. en

Amendement 163
Maria da Graça Carvalho

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 18 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(18 bis) *De lidstaten moeten gegevens registreren, verzamelen en doorgeven over offline- en onlinevormen van gendergerelateerd geweld, met inbegrip van geweld tegen vrouwen en huiselijk geweld, alsook haatzaaiende uitlatingen en haatmisdrijven, waardoor vrouwen, LHBTIQ+-personen en kinderen in onevenredige mate worden getroffen en waarvan ook nog steeds vaak geen aangifte wordt gedaan.*

Or. en

Amendement 164
Livia Járóka

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 18 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(18 bis) *De lidstaten moeten gegevens registreren, verzamelen en doorgeven over offline- en onlinevormen van gendergerelateerd geweld, met inbegrip van geweld tegen vrouwen en*

huiselijk geweld, alsook haatzaaiende uitlatingen en haatmisdrijven.

Or.hu

Amendement 165
Maria Noichl, Giuliano Pisapia

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 18 bis (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(18 bis) *De lidstaten moeten gegevens registreren en doorgeven over alle offline- en onlinevormen van gendergerelateerd geweld, met bijzondere nadruk op femicide.*

Or. en

Amendement 166
Maria da Graça Carvalho

Voorstel voor een richtlijn
Overweging 18 ter (nieuw)

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendement

(18 ter) *De lidstaten moeten de taken van een coördinator voor de rechten van slachtoffers faciliteren, zoals omschreven in het kader van de EU-strategie inzake de rechten van slachtoffers, teneinde de samenhang en doeltreffendheid van maatregelen in verband met beleid inzake de rechten van slachtoffers te waarborgen. De coördinator is met name belast met het waarborgen van een vlotte werking van het platform voor de rechten van slachtoffers en de uitvoering van de EU-strategie inzake de rechten van slachtoffers (2020-2025), en de afstemming van de maatregelen op het*

gebied van de rechten van slachtoffers van andere belanghebbenden op EU-niveau, met name indien deze relevant zijn voor de toepassing van Richtlijn 2012/92/EU.

Or. en

Amendement 167
Eugenia Rodríguez Palop

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt -1 (nieuw)
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 1 – lid 1

Bestaande tekst

1. Deze richtlijn heeft tot doel ervoor te zorgen dat slachtoffers van strafbare feiten passende informatie, ondersteuning en bescherming krijgen en aan de strafprocedure kunnen deelnemen.

De lidstaten zorgen ervoor dat slachtoffers op een respectvolle, tactvolle, geïndividualiseerde, professionele en niet-discriminerende manier worden erkend en bejegend in alle contacten met slachtofferhulp- of herstelrechtorganisaties of een bevoegde autoriteit, die in het kader van de strafprocedure optreedt. ***De in deze richtlijn opgenomen rechten worden jegens slachtoffers op niet-discriminerende wijze toegepast, mede wat hun verblijfsstatus betreft.***

Amendement

-1. artikel 1, lid 1, wordt vervangen door:

“1. Deze richtlijn heeft tot doel ervoor te zorgen dat slachtoffers van strafbare feiten ***op een veilige manier die het risico op schade zo klein mogelijk houdt en herstel en toegang tot de rechter ondersteunt***, passende informatie, ondersteuning en bescherming krijgen en aan de strafprocedure kunnen deelnemen.

De lidstaten zorgen ervoor dat slachtoffers op een respectvolle, tactvolle, geïndividualiseerde, professionele en niet-discriminerende manier worden erkend en bejegend in alle contacten met slachtofferhulp- of herstelrechtorganisaties of een bevoegde autoriteit, die in het kader van de strafprocedure optreedt.

De in deze richtlijn opgenomen rechten worden jegens slachtoffers op niet-discriminerende wijze toegepast, mede wat betreft geslacht, gender, genderidentiteit, genderexpressie, seksuele gerichtheid,

geslachtskenmerken, ras, huidskleur, etnische of sociale afkomst, genetische kenmerken, taal, religie of overtuiging, politieke of andere denkbeelden, het behoren tot een nationale minderheid, vermogen, geboorte, handicap, leeftijd, verblijfsstatus of gezondheid.

Er wordt terdege rekening gehouden met slachtoffers van intersectionele discriminatie.”;

Or. en

Amendement 168
Elena Kountoura

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt -1 (nieuw)
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 1 – lid 2

Bestaande tekst

Wanneer het slachtoffer een kind is, zorgen de lidstaten ervoor dat bij de toepassing van deze richtlijn, de belangen van het kind op de eerste plaats komen en per geval worden beoordeeld. Een kindvriendelijke aanpak, waarbij voldoende rekening wordt gehouden met de leeftijd, het ontwikkelingsniveau, de meningen, behoeften en zorgen van het kind, prevaleert. Het kind en, in voorkomend geval, de drager van de ouderlijke verantwoordelijkheid of andere wettelijke vertegenwoordiger, worden geïnformeerd over alle maatregelen en rechten die specifiek verband houden met het kind.

Amendement

-1. artikel 1, lid 2, wordt vervangen door:

“Wanneer het slachtoffer een kind is, zorgen de lidstaten ervoor dat bij de toepassing van deze richtlijn, de belangen van het kind op de eerste plaats komen en per geval worden beoordeeld. Een kindvriendelijke aanpak, waarbij voldoende rekening wordt gehouden met de leeftijd, het ontwikkelingsniveau, de meningen, behoeften en zorgen van het kind, prevaleert **en er wordt voor gezorgd dat het kind op zinnvolle wijze hieraan kan deelnemen.** Het kind en, in voorkomend geval, de drager van de ouderlijke verantwoordelijkheid of andere wettelijke vertegenwoordiger, worden geïnformeerd over alle maatregelen en rechten die specifiek verband houden met het kind.”;

Or. en

Amendement 169

Eugenia Rodríguez Palop

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt -1 bis (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 1 – lid 2

Bestaande tekst

Wanneer het slachtoffer een kind is, zorgen de lidstaten ervoor dat bij de toepassing van deze richtlijn, de belangen van het kind op de eerste plaats komen en per geval worden beoordeeld. Een kindvriendelijke aanpak, waarbij voldoende rekening wordt gehouden met de leeftijd, het ontwikkelingsniveau, de meningen, behoeften en zorgen van het kind, prevaleert. Het kind en, in voorkomend geval, de drager van de ouderlijke verantwoordelijkheid of andere wettelijke vertegenwoordiger, worden geïnformeerd over alle maatregelen en rechten die specifiek verband houden met het kind.

Amendement

-1 bis. (nieuw) artikel 1, lid 2, wordt vervangen door:

“Wanneer het slachtoffer een kind is, zorgen de lidstaten ervoor dat bij de toepassing van deze richtlijn, de belangen van het kind op de eerste plaats komen en per geval worden beoordeeld. Een kindvriendelijke aanpak, waarbij voldoende rekening wordt gehouden met de leeftijd, het ontwikkelingsniveau, de meningen, behoeften en zorgen van het kind, prevaleert ***en er wordt voor gezorgd dat het kind op zinnvolle wijze hieraan kan deelnemen.*** Het kind en, in voorkomend geval, de drager van de ouderlijke verantwoordelijkheid of andere wettelijke vertegenwoordiger, worden geïnformeerd over alle maatregelen en rechten die specifiek verband houden met het kind.”;

Or. en

Amendement 170

Eugenia Rodríguez Palop

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt -1 ter (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 1 – lid 2 bis (nieuw)

Bestaande tekst

Amendement

-1 ter. aan artikel 1 wordt het volgende lid toegevoegd:

“2 bis. De lidstaten zien erop toe dat alle wetten, beleidsmaatregelen, diensten en infrastructuren die worden vastgesteld om deze richtlijn uit te voeren slachtofferbewust zijn, waarbij in de eerste

plaats wordt geluisterd naar de slachtoffers, hertraumatisering en schade zoveel mogelijk worden beperkt, de nadruk wordt gelegd op veiligheid, rechten, welzijn, empowerment, geformuleerde behoeften en keuzes, en de empathische, gevoelige en oordeelvrije toedeling van rechten en verlening van diensten worden gewaarborgd, met inachtneming van de kernbeginselen van het recht.”;

Or. en

Amendement 171
Konstantinos Arvanitis

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt -1 (nieuw)
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 2 – lid 1 – punt a

Bestaande tekst

Amendement

a) “slachtoffer”:

i) een natuurlijke persoon **die als rechtstreeks gevolg van** een strafbaar feit **schade, met inbegrip van lichamelijke, geestelijke of emotionele schade of economisch nadeel, heeft geleden**;

ii) familieleden van een persoon wiens overlijden rechtstreeks veroorzaakt is door een strafbaar feit **en die schade hebben geleden als gevolg van het overlijden van die persoon**;

-1. artikel 2, lid 1, punt a), wordt vervangen door:

“a) “slachtoffer”:

i) een natuurlijke persoon **tegen wie** een strafbaar feit **is gepleegd**;

ii) familieleden van een persoon wiens overlijden rechtstreeks veroorzaakt is door een strafbaar feit;”;

Or. en

Amendement 172
Maria Noichl

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt -1 (nieuw)
Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 2 – lid 1 – punt a

Bestaande tekst

- a) “slachtoffer”:
- i) een natuurlijke persoon die als rechtstreeks gevolg van een strafbaar feit schade, met inbegrip van lichamelijke, geestelijke of emotionele schade of economisch nadeel, heeft geleden;
  - ii) familieleden van een persoon wiens overlijden rechtstreeks veroorzaakt is door een strafbaar feit en die schade hebben geleden als gevolg van het overlijden van die persoon;

Amendement

-1. artikel 2, lid 1, punt a), wordt vervangen door:

- “a) “slachtoffer”:
- i) een natuurlijke persoon die als rechtstreeks gevolg van een strafbaar feit schade, met inbegrip van lichamelijke, geestelijke of emotionele schade of economisch nadeel, heeft geleden;
  - ii) familieleden van een persoon wiens overlijden rechtstreeks veroorzaakt is door een strafbaar feit en die schade hebben geleden als gevolg van het overlijden van die persoon;
  - iii) een kind dat getuige is geweest van een strafbaar feit;”;**

Or en

**Amendement 173
Konstantinos Arvanitis**

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt -1 bis (nieuw) Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 2 – lid 1 – punt b

Bestaande tekst

- b)“familieleden”: de echtgenoot, de persoon die met het slachtoffer ***in een vaste intieme relatie, in een gemeenschappelijk huishouden en*** duurzaam en ononderbroken samenwoont, de bloedverwanten in rechte lijn, de broers en zussen, en de personen die van het slachtoffer afhankelijk zijn;
- d)“herstelrecht”: een proces ***waarbij het slachtoffer en de dader in staat worden gesteld***, indien zij er vrijwillig mee instemmen, actief deel te nemen aan het oplossen, met de hulp van een onpartijdige

Amendement

-1 bis. (nieuw) in artikel 2, lid 1, worden de punten b) en d) vervangen door:

- “b) “familieleden”: de echtgenoot, de persoon die met het slachtoffer duurzaam en ononderbroken samenwoont, de bloedverwanten in rechte lijn, de broers en zussen, en de personen die van het slachtoffer afhankelijk zijn;
- d) “herstelrecht”: een proces ***dat degenen die schade hebben geleden als gevolg van een strafbaar feit en degenen die verantwoordelijk zijn voor die schade (de partijen)***, indien zij er vrijwillig mee

derde, van zaken die het gevolg zijn van het strafbare feit.

instemmen, ***in staat stelt*** actief deel te nemen aan ***een dialoog over*** het oplossen, met de hulp van een ***daartoe opgeleide*** onpartijdige derde, van zaken die het gevolg zijn van het strafbare feit (***de facilitator***).”;

Or. en

Amendement 174
Maria da Graça Carvalho

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt -1 (nieuw) Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 2 – lid 1 – punt d bis (nieuw)

Bestaande tekst

Amendement

-1. aan artikel 2, lid 1, wordt het volgende punt toegevoegd:

***“d bis) “algemene hulpdiensten”:
organisaties die gespecialiseerd zijn in de
ondersteuning van slachtoffers van
strafbare feiten en die ondersteuning
bieden aan alle slachtoffers van strafbare
feiten. Deze diensten kunnen
specialisaties voor specifieke groepen,
zoals vrouwen, meisjes en LHBTI-
personen, omvatten of specifieke soorten
diensten bestrijken;”;***

Or. en

Amendement 175
Maria da Graça Carvalho

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 - punt -1 bis (nieuw)

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 2 – lid 1 – punt d ter (nieuw)

Bestaande tekst

Amendement

-1 bis. aan artikel 2, lid 1, wordt het volgende punt toegevoegd:

***“i) “gespecialiseerde hulpdiensten”:
diensten die alleen aan bepaalde groepen***

slachtoffers, zoals vrouwen, meisjes en LHBTI-personen, worden aangeboden, op basis van het soort strafbaar feit of persoonlijke kenmerken.”;

Or. en

Amendement 176
Eugenia Rodríguez Palop

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt -1 quater (nieuw)
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 2 – lid 1

Bestaande tekst

Amendement

-1 quater. aan artikel 2, lid 1, worden de volgende punten toegevoegd:

*“e) “algemene hulpdiensten”:
organisaties die gespecialiseerd zijn in de ondersteuning van slachtoffers van strafbare feiten en die ondersteuning bieden aan alle slachtoffers van strafbare feiten. Deze diensten kunnen specialisaties voor specifieke groepen omvatten of specifieke soorten diensten bestrijken;*

*f) “gespecialiseerde hulpdiensten”:
diensten die alleen aan bepaalde groepen slachtoffers worden aangeboden, op basis van het soort strafbaar feit of persoonlijke kenmerken.”;*

Or. en

Amendement 177
Giuliano Pisapia, Maria Noichl

Voorstel voor een richtlijn
Artikel 1 – alinea 1 – punt 1
Richtlijn 2012/29/EU
Artikel 3 bis – lid 1 – inleidende formule

Door de Commissie voorgestelde tekst

1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om gemakkelijk toegankelijke, gebruiksvriendelijke, kosteloze en vertrouwelijke hulplijnen voor slachtoffers op te zetten die:

Amendement

1. artikel 3 bis, lid 1, wordt vervangen door:

“1. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om gemakkelijk toegankelijke, gebruiksvriendelijke, **veilige**, kosteloze en vertrouwelijke hulplijnen voor slachtoffers op te zetten die:”;

Or. en

Amendement 178

Lucia Ďuriš Nicholsonová

Voorstel voor een richtlijn

Artikel 1 – alinea 1 – punt 1

Richtlijn 2012/29/EU

Artikel 3 bis – lid 1 – punt a

Door de Commissie voorgestelde tekst

a) slachtoffers de in artikel 4, lid 1, bedoelde informatie verstrekken,

Amendement

1. artikel 3 bis, lid 1, punt a), wordt vervangen door:

“a) slachtoffers de in artikel 4, lid 1, **en artikel 9, lid 1**, bedoelde informatie verstrekken, ”;

Or. en